

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/64

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 3. srpnja 2023.

P.Z.E. br. 530

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. lipnja 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/08
URBROJ: 50301-05/16-23-6

Zagreb, 30. lipnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

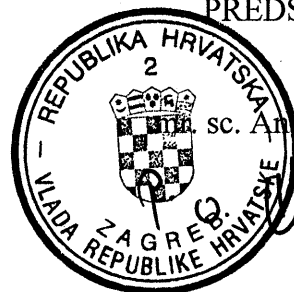
PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrинуšića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM
OSIGURANJIMA U PROMETU

Zagreb, lipanj 2023.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM OSIGURANJIMA U PROMETU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Važeći Zakon o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.; u daljnjem tekstu: važeći Zakon) uređuje obvezna osiguranja u prometu u koja se ubrajaju:

1. osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja
2. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika vozila od odgovornosti za štete nanese trećim osobama
3. osiguranje zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova od odgovornosti za štete nanese trećim osobama i putnicima te
4. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika brodice na motorni pogon, odnosno jahte od odgovornosti za štete nanese trećim osobama.

Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, broj 76/13.) u pravni poredak Republike Hrvatske prenesena je Direktiva (EU) Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7. 10. 2009., u daljnjem tekstu: Direktiva 2009/103/EZ). Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila (obvezno osiguranje motornih vozila) posebno je važno kako za ugovaratelje osiguranja tako i za žrtve nezgoda. Ono također ima veliki značaj za društva za osiguranje budući da čini znatan dio poslova neživotnog osiguranja u Republici Hrvatskoj. Obvezno osiguranje vozila također utječe na slobodno kretanje ljudi i vozila te je stoga ključni cilj djelovanja u području financijskih usluga jačanje i konsolidacija tržišta u području obveznog osiguranja motornih vozila. Navedenim izmjenama i dopunama Zakona uvedene su prikladne mjere kako bi se osiguralo da je građanskopravna odgovornost u pogledu upotrebe vozila koja se uobičajeno nalaze na području Republike Hrvatske pokrivena osiguranjem, a kojim mjerama su određeni opseg pokrivenosti i uvjeti osigurateljnog pokrivača.

Europski parlament i Vijeće usvojili su u 2021. Direktivu (EU) 2021/2118 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o izmjeni Direktive 2009/103/EZ u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 430, 2.12.2021., u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2021/2118). Navedenim izmjenama i dopunama postojećeg normativnog okvira provode se ciljne izmjene: naknada štete osobama oštećenima zbog nezgoda u slučaju nesolventnosti društva za osiguranje, minimalni obvezni iznosi osigurateljnog pokrivača, provjere osiguranja vozila koje provode države članice i korištenje potvrde o odštetnim zahtjevima ugovaratelja osiguranja od strane novog društva za osiguranje. Uz ta četiri područja, otpremljena vozila,

nezgode koje uključuju prikolicu koju vuče vozilo, neovisni alati za usporedbu cijena osiguranja motornih vozila te informacijski centri i informiranje oštećenih osoba također su područja u pogledu kojih se uvode ciljane izmjene. Također, uvodi se veći stupanj jasnoće u odnosu na Direktivu 2009/103/EZ, izmjenama izraz „žrtva”, koji se u toj direktivi upotrebljava kao sinonim za „oštećenu osobu”, zamijenjen je izrazom „oštećena osoba” ili „osoba oštećena”, ovisno o slučaju. Konačno, uvode se nova značenja pojmova „vozilo“ i „upotreba vozila“ koja uvelike proširuju opseg primjene obveze osiguranja, ali se ujedno predviđaju i nove mogućnosti isključenja obveze osiguranja, uz mogućnost isključenja primjene direktive u cijelosti kada je riječ o upotrebi vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području.

S obzirom na iznijeto, potrebno je izmijeniti važeći Zakon na način da se propišu potrebne izmjene u skladu s Direktivom (EU) 2021/2118.

Zakonom izmjenama i dopunama Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“, broj 85/22.), uvedene su definicije pojma: „automatizirano vozilo“ kao vozilo koje koristi hardver i softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu vozila (potpuno automatizirano vozilo bez upravljača) te pojma „osobno prijevozno sredstvo“ kao vozilo koje nije razvrstano ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, čiji radni obujam motora nije veći od 25 cm³ ili čija trajna snaga elektromotora nije jača od 0,6 kW i koje na ravnoj cesti ne može razviti brzinu veću od 25 km/h, odnosno čija najveća konstrukcijska brzina ne prelazi 25 km/h (vozilo koje se može samo uravnotežiti, monocikl s motornim ili električnim pogonom, romobil s motornim ili električnim pogonom i sl.). Navedene izmjene utječu i na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe vozila budući se pojmovi automatiziranog vozila i osobnog prijevoznog sredstva isprepliću s pojmom vozila u skladu s Direktivom (EU) 2021/2118. U tom smislu potrebno je izmijeniti važeći Zakon na način da se uredi obvezno osiguranje automatiziranih vozila.

Također, važeći Zakon predviđa primjenu obveze osiguranja samo na ona vozila koja podliježu obvezi registracije te koja po propisima o registraciju moraju imati prometnu dozvolu. Nova definicija „vozila“ iz Direktive (EU) 2021/2118, ne predviđa ovakvo ograničenje, a „vozilo“ definira kao:

a) svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama s:

i. najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h; ili

ii. najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h,

b) svako priključno vozilo koje se upotrebljava s vozilom iz točke (a), bilo ono spojeno ili ne.

U tom smislu, postoje vrste „vozila“ iz Direktive (EU) 2021/2118 koje ulaze u obvezu osiguranja iz predmetne Direktive, ali koja u Republici Hrvatskoj nisu podložna obvezi registracije. Direktiva (EU) 2021/2118 državama članicama u takvim slučajevima daje nacionalnu diskreciju da određene vrste vozila isključe iz obveze osiguranja, pri čemu država članica tada mora osigurati da se štete koje se počine upotrebom takvih vozila pokrivaju iz garancijskog fonda. U tom smislu potrebno je propisati isključenje obveze osiguranja od automobilske odgovornosti za pojedine vrste vozila i to za vozila koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, koja ne podliježu obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:

- vozilo koje se može samo uravnotežiti,
- monocikl s motornim ili električnim pogonom,
- romobil s motornim ili električnim pogonom.

Naime, za navedena vozila nije uspostavljen sustav koji bi omogućavao kontrolu u pogledu je li ugovor o osiguranju uistinu sklopljen, a kakav sustav postoji u pogledu vozila koja podliježu obvezi registracije i izdavanja prometne dozvole. Važno je napomenuti kako je uz ovakvo isključenje ovim Prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) implementirana i mogućnost oštećenika da naknadu štete koja je uzrokovana ovakvim vozilima potražuje od Garancijskog fonda.

Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L, 138, 30. 4. 2004.), čija provedba je uređena Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.), ne primjenjuje se na modele zrakoplova s najvišom dopuštenom masom pri uzlijetanju do 20 kg (članak 2 točka 2.b Uredbe). Od donošenja navedene Uredbe, proizvodnja i upotreba bespilotnih zrakoplova doživjele su izuzetan uzlet te je na tržištu prisutno više vrsta malih bespilotnih zrakoplova mase manje od 20 kg koje se koriste u komercijalne svrhe. Ujedno je potrebno izmjenama i dopunama važećeg Zakona, sukladno zakonu kojim se uređuje zračni promet, prepoznati specifičnost registracije operatora bespilotnog zrakoplova, na način da se propiše ako operator sustava bespilotnog zrakoplova podliježe obvezi registracije, tijelo nadležno za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji operatora sustava bespilotnog zrakoplova tek nakon što operator predoči dokaz da je sklopio ugovor o osiguranju odgovornosti.

Važeći Zakon uređuje počekni rok kao razdoblje od najviše 30 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju. Navedena formulacija dovodi do pravne nesigurnosti budući je osigurateljima ostavljeno diskreciono pravo određivanja navedenog roka u trajanju do najviše 30 dana. Prijedlogom zakona uvodi se jedinstveni počekni rok od 15 dana. Ujedno se propisuje početak računanja roka od 15 dana u kojem je društvo za osiguranje dužno obavijestiti nadležno tijelo unutarnjih poslova i Informacijski centar Hrvatskog ureda za osiguranje da je vlasniku vozila odnosno prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokriće.

Prijedlogom zakona u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi se Direktiva (EU) 2021/2118, a čime će se proširiti obuhvat primjene zakona u odnosu na pojam vozila i upotrebe vozila, uvesti nova pravila u pogledu upotrebe vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, provjere osiguranja, primjene isključenja obveze osiguranja, minimalnih iznosa pokrića, zaštite oštećenih osoba u pogledu štete nastale kao posljedica nezgoda koje su se dogodile bilo u njihovoj državi članici boravišta ili u državi članici koja nije njihova država članica boravišta u slučaju nesolventnosti društva za osiguranje, zaštite oštećenih osoba u nezgodama koje uključuju prikolicu koju vuče vozilo, potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama te u pogledu informiranja oštećenih osoba.

Prijedlogom zakona regulira se osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe automatiziranih vozila vodeći računa o njihovim specifičnostima pogotovo u kontekstu kako se radi o vozilu bez upravljača koje koristi hardver i softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu.

Nadalje, Prijedlogom zakona propisuje se da ako operator sustava bespilotnog zrakoplova podliježe obvezi registracije, tijelo nadležno za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji operatoru sustava bespilotnog zrakoplova tek nakon što operator predoči dokaz da je sklopio ugovor o obveznom osiguranju u prometu.

Uz navedeno, dodatno se uređuju odredbe u svezi postupka i rokova za rješavanje odštetnih zahtjeva te prava oštećenih osoba na podnošenje tužbe s ciljem povećanja njihove zaštite i osiguravanja ujednačene primjene prakse na tržištu.

Nadalje, Prijedlogom zakona predlaže se usklađivanje iznosa izraženih u kunama u važećem Zakonu s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Predloženim izmjenama iznosi se zamjenjuju s iznosima u eurima, a iznos raspona prekršajnih sankcija se usklađuje s odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22. – ispravak).

Na kraju, dio izmjena važećeg Zakona predlaže se radi unapređenja postojećeg izričaja u svrhu dodatnog pojašnjenja postojećih obveza i pravne sigurnosti.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNYM OSIGURANJIMA U PROMETU

Članak 1.

U Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.), u članku 1.a stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

„1. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7.10.2009.)

2. Direktiva (EU) 2021/2118 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o izmjeni Direktive 2009/103/EZ u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 430, 2.12.2021.).“.

U stavku 2. uvodna rečenica mijenja se i glasi:

„(2) Ovim Zakonom osigurava se provedba sljedećih akata Europske unije:“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Kada je ovim Zakonom propisana ovlast nadzornog tijela za donošenje pravilnika, taj pravilnik donosi Upravno vijeće nadzornog tijela.“.

Članak 2.

U članku 2. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Republika Hrvatska jamči za naknadu štete u sljedećim slučajevima:

1. za štetu koja je nastala upotrebom prijevoznog sredstva iz stavka 2. ovoga članka,
2. za štetu koja je nastala kao posljedica terorističkog čina upotrebom vozila.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Odredbe ovoga Zakona koje se primjenjuju na vlasnika vozila na odgovarajući način se primjenjuju i na vlasnika odnosno korisnika automatiziranog vozila (u daljnjem tekstu: vlasnik automatiziranog vozila), osim ako nije drugačije propisano odredbama ovoga Zakona.

(5) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na upotrebu vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako je organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo kojima je pokrivena šteta za bilo koju treću stranu, uključujući gledatelje i druge osobe, ali koja ne obuhvaća nužno štetu nanесenu vozačima koji sudjeluju u tim aktivnostima i njihovim vozilima.“.

Članak 3.

Članak 3. mijenja se i glasi:

„Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *automatizirano vozilo* je vozilo kako je uređeno zakonom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama, a koje ispunjava uvjete iz definicije vozila u smislu ovoga Zakona
2. *boravište* je boravište kako je uređeno zakonom kojim se uređuje prebivalište, kratkotrajni boravak kako je uređeno zakonom kojim se isto uređuje u odnosu na državljane država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji te privremeno boravište kako je uređeno Uredbom 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (Tekst značajan za EGP i Švicarsku) (u daljnjem tekstu: Uredba 987/2009)
3. *brodica* je plovni objekt namijenjen za plovidbu morem kako je uređeno odredbama zakona koji uređuje sigurnost plovidbe u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske čija ukupna snaga porivnih uređaja prelazi 15kW
4. *društvo za osiguranje* je:
 - a) društvo za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja uz odobrenje nadzornog tijela
 - b) društvo za osiguranje iz druge države članice koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja putem poslovnog nastana ili slobode pružanja usluga i
 - c) društvo za osiguranje iz treće države koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja putem poslovnog nastana uz odobrenje nadzornog tijela
5. *država članica* je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru
6. *Hrvatski ured za osiguranje* je nacionalni ured za osiguranje u Republici Hrvatskoj čiji su poslovi i obveze uređeni zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društva za osiguranje i ovim Zakonom
7. *jahta* je plovni objekt za šport i razonodu kako je uređeno odredbama zakona kojim se uređuje sigurnost plovidbe u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske
8. *kamata* je zakonska zatezna kamata koju plaća dužnik kada novčanu obvezu ne izvrši u propisanom roku
9. *Kretski sporazum* je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Sustava zelene karte osiguranja
10. *korisnik prijevoznog sredstva* je fizička ili pravna osoba koja voljom vlasnika stvarno raspolaže prijevoznim sredstvom
11. *matična država članica* je matična država članica kako je uređeno zakonom kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje
12. *Multilateralni sporazum* je sporazum sklopljen između nacionalnih ureda za osiguranje država članica EEA (Europskog gospodarskog prostora) i drugih pridruženih država po kojem se službena registarska pločica države članice u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano smatra dokazom o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti
13. *nacionalni ured za osiguranje* je profesionalna organizacija koja je utemeljena u skladu s Preporukom br. 5 koju je 25. siječnja 1949. usvojio Pododbor za cestovni promet Odbora za unutarnji promet Gospodarske komisije Ujedinjenih naroda za Europu, a koja okuplja društva za osiguranje koja u jednoj državi imaju odobrenje za obavljanje poslova osiguranja motornih vozila od građanskopravne odgovornosti
14. *nadzorno tijelo* je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana posebnim zakonom
15. *nepoznato vozilo* je vozilo iz točke 35. ovoga članka koje nije bilo moguće identificirati, kao ni njegova odgovornog osiguratelj

16. *neosigurano vozilo* je vozilo iz točke 35. ovoga članka za koje nije sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti ili je trajanje osiguranja isteklo, a ugovor o osiguranju nije produžen ni u početnom roku

17. *odgovorni osiguratelj* je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama

18. *operator sustava bespilotnog zrakoplova* je operator sustava bespilotnog zrakoplova kako je uređeno Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/947 od 24. svibnja 2019. o pravilima i postupcima za rad bespilotnih zrakoplova (Tekst značajan za EGP) (SL L 152, 11.6.2019.)

19. *osigurana svota* je iznos do kojega je osiguran imovinski interes, posebno za štete na stvarima, a posebno za štete na osobama

20. *osiguranik* je osoba čiji je imovinski interes osiguran

21. *oštećena osoba* je svaka osoba koja ima pravo na naknadu štete u vezi sa štetom ili ozljedom prouzročenom prijevoznim sredstvima u skladu s ovim Zakonom

22. *priključno vozilo* je svako vozilo namijenjeno da ga vuče vozilo

23. *počekni rok* je razdoblje od 15 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju

24. *područje država članica Sustava zelene karte osiguranja* je područje država potpisnica Kretskog sporazuma

25. *područje na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano* je područje države članice Multilateralnog sporazuma:

a) čiju registarsku pločicu vozilo nosi, bez obzira jesu li pločice trajne ili privremene

b) u kojoj su izdane tablice osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici koju vozilo nosi u slučaju kada registracija za određeni tip vozila nije potrebna

c) u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište u slučaju kada za određeni tip vozila nije potrebna registarska pločica niti tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici

d) u kojoj se prometna nesreća dogodila u slučaju kada vozilo koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu

26. *prebivalište* je prebivalište kako je uređeno zakonom kojim se uređuje prebivalište, stalni i privremeni boravak u odnosu na državljane država članica Europskog gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji te boravište kako je uređeno Uredbom 987/2009

27. *prijevozno sredstvo* je vozilo, zrakoplov, brodica, odnosno jahta

28. *prometna nesreća* je događaj kod kojega je šteta nastala zbog upotrebe prijevoznog sredstva

29. *sigurnosni operater* je osoba izvan automatiziranog vozila kojeg prati telekomunikacijskom vezom te je dužna odobriti ili odabrati alternativni vozački manevar

30. *sigurnosni vozač* je osoba unutar automatiziranog vozila koja je odgovorna za njegov nadzor tijekom testiranja i u mogućnosti je preuzeti dinamičku kontrolu

31. *treća država* je država koja nije Republika Hrvatska odnosno druga država članica

32. *ugovaratelj osiguranja* je osoba koja je s društvom za osiguranje sklopila ugovor o osiguranju

33. *upotreba vozila* je svaka upotreba vozila koja je u skladu s funkcijom vozila kao prijevoznog sredstva u trenutku prometne nesreće, neovisno o značajkama vozila i neovisno o terenu na kojem se motorno vozilo upotrebljava te o tome je li ono u stanju mirovanja ili u pokretu

34. *vozač* je osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom

35. *vozilo* je:

a) svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama s:

- najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h; ili

- najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h,

b) svako priključno vozilo koje se upotrebljava s vozilom iz podtočke a) ove točke, bilo ono spojeno ili ne.

Iznimno od podtočki a) i b) ove točke, invalidska kolica isključivo namijenjena osobama s tjelesnim invaliditetom ne smatraju se vozilom navedenim u ovom Zakonu.

36. *Zelena karta osiguranja* je međunarodna isprava o osiguranju od automobilske odgovornosti izdana po ovlasti nacionalnog ureda za osiguranje kao dokaz o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti na području država članica Sustava zelene karte osiguranja, a može biti otisnuta na zelenom ili na bijelom papiru odnosno predočena u digitalnom formatu.“.

Članak 4.

Članak 4. mijenja se i glasi:

„(1) Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je, prije upotrebe prijevoznog sredstva, sklopiti ugovor o obveznom osiguranju u prometu iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona te ga obnavljati sve dok je prijevozno sredstvo u prometu, a vozilo u upotrebi.

(2) Ako prijevozno sredstvo podliježe obvezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu, tijelo nadležno za registraciju smije izdati prometnu dozvolu ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrirati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovome Zakonu obvezno.

(3) Ako je prijevozno sredstvo, sukladno propisima o registraciji ili na temelju obveze iz drugog primjenjivog propisa, evidentirano na korisnika prijevoznog sredstva, odredbe ovoga Zakona koje vrijede za vlasnika prijevoznog sredstva na odgovarajući se način primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

(4) Dužnost sklapanja i obnove obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ne odnosi se na vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe i zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima.

(5) Ako operator sustava bespilotnog zrakoplova podliježe obvezi registracije, tijelo nadležno za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji operatoru sustava bespilotnog zrakoplova tek nakon što operator predoči dokaz da je sklopio ugovor o obveznom osiguranju u prometu čije je sklapanje obvezno sukladno odredbama ovoga Zakona i primjenjivim propisima Europske unije.

(6) Vlasnik automatiziranog vozila dužan je sklopiti ugovor o obveznom osiguranju u prometu iz članka 2. stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga Zakona za upotrebu automatiziranog vozila, a navedeno osiguranje uključuje i odgovornost sigurnosnog operatera tog vozila i sigurnosnog vozača u testnoj fazi.“.

Članak 5.

Članak 6. mijenja se i glasi:

„(1) Vozač je obvezan za vrijeme upotrebe prijevoznog sredstva u prometu imati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o obveznom osiguranju u prometu koji mora predočiti na zahtjev ovlaštene službene osobe.

(2) Vozač je obvezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o osiguranjima, koji su sukladno ovome Zakonu obvezni, dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, a i vozač i svi sudionici prometne nesreće su dužni aktivno surađivati s osigurateljem pri utvrđivanju odgovornosti za štetu i omogućiti provođenje izvida štete na vozilu.

(3) U slučaju automatiziranog vozila ovlaštena službena osoba provjerava postojanje ugovora o obveznom osiguranju uvidom u informacijski sustav.

(4) Vlasnik automatiziranog vozila je obvezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o obveznom osiguranju iz ovoga Zakona te relevantne podatke o vožnji koje bilježi automatizirano vozilo dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, bez odgađanja, a najkasnije u roku od tri dana od dana u kojem se prometna nesreća dogodila, a navedene podatke dužan je dati i na zahtjev odgovornog osiguratelja za potrebe rješavanja odštetnog zahtjeva, kao i na zahtjev tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.

(5) Proizvođač automatiziranog vozila dužan je dostaviti podatke i informacije potrebne za rješavanje odštetnog zahtjeva, na zahtjev vlasnika tog vozila, osiguratelja, oštećene osobe, tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.“.

Članak 6.

U članku 8. stavku 6. riječi: „za najviše 30 dana“ zamjenjuju se riječima: „za 15 dana“.

U stavicima 9. i 10. iza riječi: „dana“ briše se točka, stavlja se zarez i dodaju riječi: „od dana saznanja da je osigurateljno pokriće isteklo“.

Članak 7.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„(1) Odgovorni osiguratelj je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu i to:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete, kada odgovornost odgovornom osiguratelju nije sporna i kada je utvrdio visinu štete ili
- utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva, kada je odgovornom osiguratelju sporna odgovornost ili kada visinu štete nije u potpunosti utvrdio.

(2) Obrazložena ponuda za naknadu štete i utemeljen odgovor iz stavka 1. ovoga članka, trebaju najmanje sadržavati razloge na temelju kojih je donesena odluka iz stavka 1. ovoga članka i uputu o pravu na podnošenje prigovora protiv te odluke.

(3) Odgovorni osiguratelj je dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama odgovornog osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka.

(4) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu. Tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe za naknadu štete prije protoka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.

(5) Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam, u roku od 15 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 od dana primitka odštetnog zahtjeva.

(6) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 5. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(7) U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka i ponudu za popravak štete ovlaštenog pružatelja usluga, a koje je osobno izabrala.

(8) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, evidentiranja odštetnih zahtjeva te informiranje oštećene osobe o obvezama odgovornog osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz ovoga članka.“.

Članak 8.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„Društvo za osiguranje koje je nadoknadilo štetu oštećenoj osobi ili platilo osigurani iznos, a na temelju ovoga Zakona nije bilo u obvezi, ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu i to isplaćenog iznosa naknade štete, zajedno s kamatama i troškovima.“.

Članak 9.

U članku 15. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svom članu obradu i naknadu štete za koju je odgovoran u skladu s ovim Zakonom, pri čemu Hrvatski ured za osiguranje odgovara za postupanje člana kojem su povjerene te aktivnosti, kao da je tu obradu i naknadu štete sam izvršio.“.

Članak 10.

U članku 17. stavku 2. točki 3. riječ: „automobila“ briše se.

Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. vlasnici automatiziranih vozila,“.

Dosadašnje točke 4. do 8. postaju točke 5. do 9.

Članak 11.

U članku 18. stavku 1. riječi: „i zrakoplovne luke“ brišu se.

Stavak 3. briše se.

Članak 12.

U članku 19. stavku 2. podstavku 1. riječi: „40.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „5.300,00 eura“, a u podstavku 2. riječi „80.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima „10.610,00 eura“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Vlada Republike Hrvatske svakih pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona na prijedlog nadzornog tijela preispituje iznose iz stavka 2. ovoga članka te, po potrebi, donosi odluku o povećanju istih prema indeksu potrošačkih cijena kojeg objavljuje Državni zavod za statistiku s tim da smanjenje predmetnoga indeksa neće imati utjecaja na visinu osiguranih iznosa.“.

Članak 13.

Naslov iznad članka i članak 22. mijenjaju se i glase:

„Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno
pokriće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima

Članak 22.

(1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju upotrebe vozila koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, koja ne podliježu obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:

- vozilo koje se može samo uravnotežiti,
- monocikl s motornim ili električnim pogonom,
- romobil s motornim ili električnim pogonom.

(2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.

(3) Ako vlasnik vozila namjerava upotrijebiti vozilo u događanjima i aktivnostima povezanima s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, a organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo sukladno članku 2. stavku 5. ovoga Zakona, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka koji mora obuhvaćati i odgovornost za štetu koju takvom upotrebom može nanijeti bilo kojoj trećoj strani uključujući gledatelje i druge osobe.

(4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.

(5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.

(6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.

(7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti, a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova ostvaruje se od Hrvatskog ureda za osiguranje u skladu s člancima 29. i 30. ovoga Zakona.

(8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svoga osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti toga osiguranika ili potvrdu o nepostojanju takvih zahtjeva.

(9) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(10) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka izrađuje se u skladu s predloškom te potvrde čiji oblik i sadržaj je provedbenim aktom utvrdila Europska komisija, a koji sadržava sljedeće informacije:

1. identitet društva za osiguranje ili tijela koje izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima
2. identitet ugovaratelja osiguranja, uključujući njegove podatke za kontakt
3. osigurano vozilo i njegov identifikacijski broj vozila
4. datum početka i datumu isteka osigurateljnog pokrića vozila
5. broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva

6. dodatne informacije koje su relevantne u skladu s pravilima ili praksama koje se primjenjuju u državama članicama.

(11) Ako društvo za osiguranje pri određivanju premija za osiguranja iz stavka 1. ovoga članka ili pri primjeni popusta uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima dužno je na svojim internetskim stranicama objaviti način na koji ih upotrebljava.

(12) Društvo za osiguranje dužno je s potvdama o odštetnim zahtjevima koje su izdala druga društva za osiguranje ili druga tijela u drugim državama članicama postupati jednako kao s onima izdanim u Republici Hrvatskoj, ne postupati prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te im ne naplaćivati veću premiju osiguranja zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice prebivališta.

(13) Društva za osiguranje ne smiju zahtijevati ni od jedne oštećene osobe iz ovoga članka da plaća iznos samopridržaja (franšize).

(14) Ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru vlasnika vozila, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvaćanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.

(15) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i primatelj leasinga i davatelj leasinga koji nisu odgovorni za štetu koja im je prouzročena drugim vozilom u vlasništvu tog davatelja leasinga pri njegovoj upotrebi od strane drugog primatelja leasinga.“.

Članak 14.

U članku 23. ispred stavka 1. dodaje se oznaka stavka: „(1)“.

U stavku 1. točka 6. mijenja se i glasi:

„6. oštećena osoba kojoj je šteta nastala:

- zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala
- zbog ratnih operacija ili pobuna, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem
- od vozila koje u trenutku prometne nesreće nije bilo u funkciji prijevoznog sredstva, već u industrijskoj, poljoprivrednoj ili nekoj drugoj funkciji.“.

Iza točke 6. dodaje se točka 7. koja glasi:

„7. vozač vozila koji sudjeluje u aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ni vlasnik vozila koje se upotrebljava u tim aktivnostima u slučaju štete nastale upotrebom vozila u tim aktivnostima.“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na vlasnika automatiziranog vozila i putnika u automatiziranom vozilu.“.

Članak 15.

U članku 24. stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari, odnosno ako se odbio podvrgnuti ispitivanju alkoholiziranosti ili ispitivanju prisustva droga, te psihoaktivnih tvari i psihoaktivnih lijekova, odnosno ako je vozač napustio mjesto prometne nesreće prije nego što je:

- popunio Europsko izvješće o prometnoj nesreći ili na drugi način razmijenio osobne podatke i podatke o vozilima u slučaju imovinske štete
- obavijestio najbližu policijsku upravu ili policijsku postaju u slučaju prometne nesreće u kojoj je netko izgubio život ili je ozlijeđen“.

U točki 7. iza riječi: „prometu“ dodaju se riječi: „kako je to propisano zakonom kojim se uređuju kaznena djela“.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Iznimno, osigurana osoba ne gubi pravo iz osiguranja temeljem stavka 1. točke 4. ovoga članka ako je privremeno napustila mjesto nesreće sukladno zakonu kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Iza dosadašnjeg stavka 3. koji postoje stavak 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na vlasnika automatiziranog vozila, sigurnosnog vozača i sigurnosnog operatera.“.

Članak 16.

U članku 25. stavku 2. riječi: „pogonom motornog“ zamjenjuju se riječju: „upotrebom“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. i stavci 4. do 7. koji glase:

„(3) Ako je šteta prouzročena ukradenim automatiziranim vozilom oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.

(4) Ako je štetu prouzročio neovlašteni sigurnosni operater, neovlašteni sigurnosni vozač ili neovlašteni ili nepravilno izmijenjen softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila ili neovlašten ili nepravilan softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.

(5) Neovlaštenim sigurnosnim operaterom i neovlaštenim sigurnosnim vozačem u smislu ovoga Zakona smatraju se osobe koje bez ovlaštenja vlasnika automatiziranog vozila obavljaju funkciju sigurnosnog operatera automatiziranog vozila ili funkciju neovlaštenog sigurnosnog vozača.

(6) Neovlašten ili nepravilan softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila u smislu ovoga Zakona je software koji nije odobren od strane proizvođača automatiziranog vozila ili nije verzija čiju upotrebu preporuča proizvođač automatiziranog vozila.

(7) Neovlašteno ili nepravilno izmijenjen softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila u smislu ovoga Zakona je software koji je primijenjen protivno uputama proizvođača automatiziranog vozila ili od strane osobe koja nije proizvođač automatiziranog vozila ili osoba koju je on za to ovlastio.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 8.

Članak 17.

U članku 26. stavku 8. točke 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja u iznosu od 6.450.000,00 eura po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba, ili 1.300.000,00 eura po oštećenoj osobi.

2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari u iznosu od 1.300.000,00 eura po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba.“.

Stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o promjeni osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno iznosima utvrđenim u delegiranim aktima Europske komisije o usklađenosti iznosa najniže osigurane svote s harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena (HIPC) utvrđenim na temelju Uredbe (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena i indeksu cijena stambenih objekata i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/98 (SL 1. 135. 24.5.2016.).“.

Stavak 10. briše se.

Članak 18.

U članku 30. stavku 3. riječi: „3.750,00 kuna“ zamjenjuje se riječima: „500,00 eura“.

Članak 19.

Naslov iznad članka i članak 31. mijenjaju se i glase:

„Prava oštećene osobe u slučaju otvaranja postupka likvidacije ili stečaja nad društvom za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj

Članak 31.

(1) Oštećena osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj može podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete, do granica obveze osiguranja propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede, koje

su prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, od trenutka kada se:

1. nad društvom za osiguranje otvori stečajni postupak rješenjem nadležnog suda koje se objavljuje u „Narodnim novinama“

2. nad društvom za osiguranje otvori postupak likvidacije rješenjem nadzornog tijela koje se objavljuje u „Narodnim novinama“.

(2) U slučaju štete nanesene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete iz Garancijskog fonda do primjenjive granice obveze osiguranja koja ne može biti niža od one propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, u skladu s člankom 44. ovoga Zakona iz doprinosa uplaćenih na temelju članka 45. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Pored javne objave odluke nadležnog tijela o početku postupka iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje o toj odluci odmah obavještava sva ekvivalentna tijela u državama članicama koja su ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama zbog otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje.

(4) Po primitku odštetnog zahtjeva Hrvatski ured za osiguranje obavještuje odgovorno društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji ili njegovog stečajnog upravitelja ili likvidatore da je od oštećene osobe primio odštetni zahtjev.

(5) Društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji iz prethodnog stavka, ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavještuje Hrvatski ured za osiguranje kada zaprime odštetni zahtjev i kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u pogledu odštetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.

(6) Hrvatski ured za osiguranje na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev, tako da oštećenoj osobi daje pisanu:

1. obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka, da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena

2. utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.

(7) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 6. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.

(8) Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 6. točkom 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 6. točke 1. ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je

visina štete samo djelomično procijenjena i to od trenutka pisanog prihvaćanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.

(9) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je i dužan, u postupku iz ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje u njihovoj državi članici uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima, a takva suradnja uključuje traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.

(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje:

1. ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom i
2. u slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.

(11) U postupku nadoknade, u mjeri u kojoj je Hrvatski ured za osiguranje pružio naknadu za pretrpljenu štetu ili ozljedu, a još nije primio nadoknadu, na njega se prenose prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila prometnu nesreću ili prema odgovornom društvu za osiguranje, pri čemu se prava oštećene osobe prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila prometnu nesreću ne prenose na Hrvatski ured za osiguranje, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo odgovorno društvo za osiguranje u skladu s propisima koji se primjenjuju na postupak stečaja ili likvidacije društva za osiguranje.

(12) Hrvatski ured za osiguranje, ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete osim onih predviđenih ovim Zakonom niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.

(13) Na zahtjev ekvivalentnog tijela iz druge države članice, koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka, Ured za naknadu iz članka 57. ovoga Zakona dužan je tom tijelu isplatiti potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:

1. uplatu izvršava u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i
2. na Hrvatski ured za osiguranje prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili odgovornom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.

(14) Hrvatski ured za osiguranje je ovlašten do 23. prosinca 2023. poduzeti mjere za sklapanje sporazuma, za naknadu štete u slučaju otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad odgovornim društvom za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama za naknadu štete u slučaju nesolventnosti odgovornog osiguratelja, radi provedbe ovoga članka u pogledu njihovih funkcija i obveza te postupaka za nadoknadu u skladu s ovim člankom, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.

(15) Ako sporazum iz stavka 14. ovoga članka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Hrvatski ured za osiguranje dužan je postupati u skladu s delegiranim aktom Europske komisije kojim se utvrđuju postupovne zadaće i postupovne obveze tijela za naknadu štete u slučaju otvaranja stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje.“.

Članak 20.

U članku 32. stavku 1. iza riječi: „registracije“ dodaju se riječi: „i vlasnik automatiziranog vozila inozemne registracije koji“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Kada vozila koja se uobičajeno nalaze na području druge države članice i vozila koja se uobičajeno nalaze na području treće zemlje ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ako te kontrole nisu usmjerene na provjeru postojanja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka već su potrebne, nediskriminirajuće i razmjerne s obzirom na cilj koji se nastoji ostvariti, a:

1. provode se u okviru nadzora koji nije usmjeren isključivo na provjeru osiguranja; ili
2. dio su općeg sustava provjera koje se provode i u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze na području Republike Hrvatske i za njihovu provedbu nije nužno zaustavljanje vozila.“.

Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:

„(4) Provjere iz stavka 3. ovoga članka provode se na temelju propisa o zaštiti osobnih podataka kojim podliježe voditelj obrade, a osobni podaci mogu se obrađivati ako je to potrebno u svrhu borbe protiv vožnje neosiguranim vozilima u Republici Hrvatskoj koja nije država članica u kojoj se ta vozila uobičajeno nalaze, ako je taj propis u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4. 5. 2016.) i sadržava odgovarajuće mjere zaštite prava i sloboda te legitimnih interesa ispitanika, kojima se navodi točna svrha obrade podataka, upućuje na relevantnu pravnu osnovu, kojom se poštuju relevantni sigurnosni zahtjevi i načela nužnosti, proporcionalnosti i ograničavanja svrhe te utvrđuje proporcionalno razdoblje čuvanja podataka.

(5) Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovim člankom, isključivo u svrhu provođenja provjere osiguranja, čuvaju se samo dok su potrebni za tu svrhu i čim se to postigne, se brišu, a ako se provjerom osiguranja pokaže da je vozilo pokriveno obveznim osiguranjem, voditelj obrade odmah briše te podatke dok se u slučaju kada se provjerom ne može utvrditi je li vozilo

pokriveno obveznim osiguranjem, podaci čuvaju samo tijekom ograničenog razdoblja koje ne prelazi broj dana koji je potreban kako bi se utvrdilo postoji li osigurateljno pokriće.“.

Članak 21.

U članku 38. stavku 2. riječ: „uručiti“ zamjenjuje se riječima: „učiniti dostupnim“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od stavaka 1. do 3. ovoga članka, u slučaju prometne nesreće u kojoj sudjeluje automatizirano vozilo, ovlaštena osoba vlasnika automatiziranog vozila i sudionici prometne nesreće dužni su razmijeniti osobne podatke i podatke o vozilima.“.

Članak 22.

Članak 40.a mijenja se i glasi:

„(1) Pojmovi u smislu ove glave imaju jednako značenje kao pojmovi upotrebljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004.

(2) Na zahtjeve za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem primjenjuju se odredbe Uredbe (EZ) br. 785/2004 i odredbe ovoga Zakona.“.

Članak 23.

U članku 40.b iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Putnik iz stavka 1. ovoga članka je i svaka osoba koja se u zrakoplovu nalazi uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letачke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova i kandidata za dozvolu odgovarajućeg tipa zrakoplova kojim upravlja za vrijeme osposobljavanja i provjera, sukladno propisima koji reguliraju uvjete osposobljavanja i licenciranja letачke i kabinske posade zrakoplova.“.

Članak 24.

U članku 40.c stavku 2. riječ: „oštećenika“ zamjenjuje se riječima: „oštećenih osoba“.

Članak 25.

U članku 41. stavku 1. riječi: „čija je snaga porivnih strojeva veća od 15 kW“ brišu se.

Članak 26.

U članku 42. stavku 2. riječi: „3.500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „464.520,00 eura“.

Članak 27.

Članak 43. mijenja se i glasi:

„(1) Poslove obveznih osiguranja u prometu smije obavljati samo društvo za osiguranje.

(2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka poslove obveznih osiguranja u prometu dužno je obavljati u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(3) Informacije koje društvo za osiguranje daje ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju i tijekom trajanja ugovora o osiguranju moraju biti sastavljene u skladu s odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i drugih propisa koji propisuju sadržaj i oblik tih informacija.

(4) Ugovor o osiguranju, polica osiguranja ili druga isprava o osiguranju, uvjeti osiguranja i druga dokumentacija u vezi s ugovorom o osiguranju moraju biti u skladu s odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i drugih propisa koji određuju njihov sadržaj, u pisanom obliku i na hrvatskom jeziku.

(5) Društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(6) Na nadzor poslovanja društva za osiguranje u dijelu koji se odnosi na obveze iz ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje i odredbe ovoga Zakona.

(7) Nadzorno tijelo izriče nadzorne mjere društvu za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje.

(8) Protiv rješenja nadzornog tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom upravnom sudu.

(9) Društvo za osiguranje države članice ili treće države koje obavlja poslove osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora imenovati predstavnika koji ima sjedište odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj te njegovo ime, odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(10) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo za osiguranje pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(11) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(12) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.“.

Članak 28.

U članku 44. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:

„8. šteta koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno otvaranja postupka likvidacije ili stečaja društva za osiguranje na temelju članka 31. i 61.a ovoga Zakona“.

Iza točke 10. dodaju se točke 11., 12. i 13. koje glase:

„11. šteta koju prouzroče vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe, zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima,

12. šteta nastala od upotrebe vozila za koje vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona,

13. šteta nastala upotrebom vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju ili jamstvo sukladno članku 2., stavku 5. ovoga Zakona i ako vlasnik vozila nije sklopio ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 3. ovoga Zakona.“.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili Hrvatskog ureda za osiguranje i ekvivalentnog tijela druge države članice ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev, pri čemu naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo, a u slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.“.

Stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja, isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja.“.

U stavku 12. riječi: „20.000,00 kuna“ zamjenjuju riječima: „2.600,00 eura“.

Članak 29.

Članak 45. mijenja se i glasi:

„(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužno je Hrvatskom uredu za osiguranje, za obveze Garancijskog fonda iz članka 44. ovoga Zakona, uplaćivati doprinos za Garancijski fond, i to razmjerno vrijednosti naplaćene premije osiguranja ili broju rizika ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u tekućoj godini.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, obveza iz članka 44. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona koja se odnosi na isplatu naknade štete s osnova obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti izvršava se na temelju doprinosa samo društva za osiguranje koje ima odobrenje nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koje je dužno Hrvatskom uredu za osiguranje položiti instrument osiguranja za

izvršenje navedenih obveza i to u razmjernoj vrijednosti naplaćene premije osiguranja ili broju rizika ostvarenih u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona u tekućoj godini.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je najkasnije u roku od tri dana od dana saznanja obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 5. ovoga članka.

(4) Ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 5. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može rješenjem ukinuti odobrenje koje mu je izdalo za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona odnosno zabraniti pružanje usluga obveznih osiguranja u prometu na području Republike Hrvatske.

(5) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će propisati način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.“.

Članak 30.

U članku 47. stavku 1. riječ: „stalnog“ briše se.

Članak 31.

Članak 51. mijenja se i glasi:

„Informacijski centar uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje kako bi se oštećenoj osobi omogućilo da zatraži naknadu štete nastale u prometnim nesrećama upotrebom vozila.“.

Članak 32.

Članak 52. mijenja se i glasi:

„(1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:

1. prikuplja podatke i vodi registar podataka,
2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka,
3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:

1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj,
2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,
3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti i, ako je razdoblje valjanosti police osiguranja isteklo, datum završetka osigurateljnog pokrića,

4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 2. ovoga stavka,
5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, osobnom identifikacijskom broju (OIB), prebivalištu i boravištu osiguranika,
6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama,
7. o popisu vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti kao i ime tijela odgovornog za plaćanje naknade štete oštećenim osobama, koji Ministarstvo financija dostavlja drugim državama članicama i Europskoj komisiji.

(3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka Informacijskom centru dužna su dostavljati društva za osiguranje i tijela koja vode evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj uz dostavu obavijesti kad polica osiguranja postane nevažeća ili na drugi način više ne pokriva vozilo s registarskim brojem.

(4) Društva za osiguranje dužna su dostavljati podatke za registar iz stavka 2. ovoga članka u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbe (EU) 2016/679.

(5) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(6) Informacijski centar surađuje i razmjenjuje podatke s Informacijskim centrima drugih relevantnih država članica u pogledu otpremljenih vozila.

(7) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

(8) Informacijski centri daju oštećenoj osobi ime i adresu vlasnika ili uobičajenog vozača odnosno registriranog imatelja vozila ako oštećena osoba ima legitiman interes za dobivanje tih informacija, a navedeni podaci pribavljaju se od društva za osiguranje ili tijela za registraciju vozila, a uz podatke iz stavka 2. točke 7. ovoga članka daju se i podaci o tijelu odgovornom za plaćanje naknade štete oštećenim osobama.

(9) Informacije navedene u ovom članku dostavljaju se svakom sudioniku prometne nezgode koju je prouzročilo vozilo za čiju upotrebu je sklopljeno obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti.

(10) Hrvatski ured za osiguranje dužan je osigurati mjere kojima oštećenim osobama, njihovim osiguravateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšava pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta i na svojim mrežnim stranicama objaviti podatke o načinima podnošenja odštetnih zahtjeva.“.

Članak 33.

U članku 54. iza riječi: „članica“ dodaju se riječi: „i država potpisnica Multilateralnog sporazuma.“.

Članak 34.

U članku 57. stavku 2. riječ: „stalnim“ briše se.

Članak 35.

Iza članka 61. dodaje se naslov iznad članka i članak 61.a koji glase:

„Zaštita oštećenih osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj kada je odgovorni osiguratelj nesolventno društvo za osiguranje iz druge države članice

Članak 61.a

(1) Oštećene osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj mogu podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete, za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u drugoj državi članici i to od trenutka kada se:

1. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi stečajni postupak prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje;
2. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi postupak likvidacije prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje.

(2) U slučaju štete nanosene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete iz Garancijskog fonda do primjenjive granice obveze osiguranja koja ne može biti niža od one propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, u skladu s člankom 44. ovoga Zakona iz doprinosa uplaćenih na temelju članka 45. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Po primitku odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje obavješćuje ekvivalentno tijelo nadležno za naknadu štete u matičnoj državi članici društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak i to društvo za osiguranje ili njegovog stečajnog upravitelja ili likvidatora, da je od oštećene osobe primio odštetni zahtjev.

(4) Društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavješćuje Hrvatski ured za osiguranje kada zaprimi odštetni zahtjev i kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u pogledu odštetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.

(5) Hrvatski ured za osiguranje na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev, tako da oštećenoj osobi daje pisanu:

1. obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka, da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena
2. utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.

(6) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 5. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje

dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.

(7) Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 5. točkom 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 5. točke 1. ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je visina štete samo djelomično procijenjena i to od trenutka pisanog prihvaćanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.

(8) Hrvatski ured za osiguranje, ovlašten je i dužan, u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim predstavnikom za likvidaciju štete ili stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima država članica, a takva suradnja uključuje primanje i pružanje obavijesti o početku stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje, traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.

(9) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo, od ekvivalentnog tijela, za naknadu štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, u matičnoj državi odgovornog društva za osiguranje, pisano zahtijevati potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:

1. ekvivalentno tijelo iz matične države članice odgovornog društva za osiguranje izvršava uplatu Hrvatskom uredu za osiguranje za Garancijski fond, u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i

2. na to ekvivalentno tijelo prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili njezinom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom, kad je primjenjivo.

(11) Hrvatski ured za osiguranje ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.

(12) Hrvatski ured za osiguranje je ovlašten do 23. prosinca 2023. poduzeti mjere za sklapanje sporazuma s ekvivalentnim tijelima za naknadu štete u drugim državama članicama i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama, radi izvršenja funkcije i obveze naknade štete u slučaju iz stavka 1. ovoga članka te postupaka

za nadoknadu štete, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.

(13) Ako sporazum iz stavka 12. ovoga članka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Hrvatski ured za osiguranje dužan je postupati u skladu s delegiranim aktom Europske komisije kojim se utvrđuju postupovne zadaće i postupovne obveze tijela za naknadu štete u slučaju otvaranja stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje.

(14) Ovaj članak primjenjuje se i u slučaju kada je štetu prouzročilo vozilo koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u Republici Hrvatskoj, a odgovorno je društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.“.

Članak 36.

U članku 63. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „1.000,00 do 5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „130,00 do 660,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „500,00 do 1.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „60,00 do 130,00 eura“.

U stavku 3. u uvodnoj rečenici riječi: „200.000,00 do 500.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „26.540,00 do 66.360,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „5.000,00 do 25.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 do 3310,00 eura“.

U stavku 5. u uvodnoj rečenici riječi: „20.000,00 do 100.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „2650,00 od 13.270,00 eura“.

U stavcima 6. i 7. riječi: „10.000,00 do 25.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1320,00 do 3310,00 eura“.

Članak 37.

U članku 64. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „20.000,00 do 100.000,00 kuna zamjenjuju se riječima: „2650,00 do 13.270,00 eura“.

Iza točke 9. dodaju se točke 10. i 11. koje glase:

„10. ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

11. ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. riječi: „10.000,00 do 25.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 do 3.310,00 eura“.

U stavku 3. u uvodnoj rečenici riječi: „1.000,00 do 5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „130,00 do 660,00 eura“.

U stavku 4. riječi: „500,00 do 1.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „60,00 do 130,00 eura“.

Članak 38.

Članak 65. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 6.630,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako kao vlasnik vozila ili vlasnik automatiziranog vozila odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije uporabe vozila ili vlasnik automatiziranog vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o obveznom osiguranju iz članka 2. ovoga Zakona te ga ne obnavlja dok je vozilo, automatizirano vozilo, brodica odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 130,00 do 660,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

Članak 39.

U članku 65.a stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „20.000,00 do 200.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „2.650,00 do 26.540,00 eura“.

U točki 2. riječi: „bez obzira na to je li zrakoplov koji se upotrebljava njegovo vlasništvo, predmet ugovora o leasingu, sporazuma o zajedničkom pothvatu, franšizi, partnerstvu (primjerice, zajedničko prodavanje mjesta na istom letu, codesharing) ili bilo kojem drugom sporazumu iste prirode“ brišu se.

Iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, kada se zrakoplov koristi u nekomercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu ugovorene u skladu sa člankom 40.c stavkom 3. ovoga Zakona.“.

U stavku 2. riječi: „5.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 do 1.320,00 eura“.

U stavku 3. u uvodnoj rečenici riječi: „3.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „390,00 do 1.320,00 eura“.

U točki 2. iza riječi: „785/2004“ briše se zarez i stavlja točka.

Točka 3. briše se.

Članak 40.

U članku 66. stavku 1. u uvodnoj rečenici riječi: „300,00 do 1.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „30,00 do 130,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „5.000,00 do 20.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 do 2.650,00 eura“.

Članak 41.

(1) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.) riječi: „uporaba vozila“ zamjenjuju se riječima: „upotreba vozila“ u odgovarajućem broju i padežu.

(2) U cijelom tekstu Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.) riječi: „uporaba prijevoznog sredstva“ zamjenjuju se riječima: „upotreba prijevoznog sredstva“ u odgovarajućem broju i padežu.

Prijelazne i završne odredbe

Usklađivanje s odredbama ovoga Zakona

Članak 42.

Društvo za osiguranje dužno je uskladiti odredbe o počeknom roku u svojim uvjetima osiguranja s člankom 3. točkom 23. koja je izmijenjena člankom 3. ovoga Zakona i s člankom 8. stavkom 6. koji je izmijenjen člankom 6. ovoga Zakona, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika

Članak 43.

(1) Upravno vijeće nadzornog tijela će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 7. i 29. ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz članka 29. ovoga Zakona ostaje na snazi Pravilnik o načinu obračuna i rokovima uplate doprinosa te načinu vođenja i uporabi imovine namijenjene za obveze Garancijskog fonda („Narodne novine“, broj 20/23.).

Postupci

Članak 44.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.), dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 45.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“ osim odredbi: - članka 22. stavaka 10. do 13. koji su dodani člankom 13. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 23. travnja 2024.

- članka 31. stavaka 1. do 12. koji su dodani člankom 19. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 23. prosinca 2023.

- članka 61.a stavaka 1. do 13. koji su dodani člankom 35. ovoga Zakona, koji stupaju na snagu 23. prosinca 2023.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Mijenja članak 1.a stavak 1. važećeg Zakona na način da se brišu direktive navedene pod točkama 1. do 5. jer više nisu snazi, a točka 6. postaje točka 1. i dodaje se nova točka 2. o prijenosu Direktive (EU) 2021/2118. Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. kojim je propisano da kada je ovim Zakonom propisana ovlast nadzornog tijela za donošenje pravilnika, taj pravilnik donosi Upravno vijeće nadzornog tijela.

Uz članak 2.

U članku 2. važećeg Zakona mijenja se stavak 3. kojim se propisuje da Republika Hrvatska jamči za naknadu štete prouzročenu upotrebom vozila iz stavka 2. ovoga članka i za naknadu štete koja je nastala kao posljedica terorističkog čina upotrebom vozila.

Također, ovim se člankom dodaju novi stavci 4. i 5. U stavku 4. propisuje se odgovarajuća primjena odredaba ovoga Zakona koje se primjenjuju na vlasnika vozila i na vlasnika odnosno korisnika automatiziranog vozila.

U stavak 5. prenosi se članak 1., točka 2.(b) Direktive (EU) 2021/2118 kojim se propisuje isključenje od primjene ovoga Zakona za upotrebu vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako je organizator ili bilo koja druga zainteresirana strana sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo kojima je pokrivena šteta nanесenu bilo kojoj trećoj strani, uključujući gledatelje i druge prolaznike, ali koja ne obuhvaća nužno štetu nanесenu vozačima koji sudjeluju u tim aktivnostima i njihovim vozilima.

Uz članak 3.

Mijenja se članak 3. važećeg Zakona koji se odnosi na pojmove. Prenosi se članak 1., točka 1. Direktive (EU) 2021/2118 na način da se definiraju novi pojmovi, kao što su „vozilo“, „upotreba vozila“, „oštećena osoba“ i „matična država članica“.

Također, ovim se člankom utvrđuje značenje pojedinih pojmova u smislu ovoga Zakona, uključujući značenje pojedinih prijevoznih sredstava u skladu sa zakonom kojim se uređuje sigurnost plovidbe u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske i zakonom kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama te se drugi pojmovi usklađuju.

Uz članak 4.

Mijenja se članak 4. stavak 1. važećeg Zakona radi jasnijeg izričaja obveze vlasnika za sklapanje obveznog osiguranja u prometu iz članka 2. stavka 1. za prijevozna sredstva u prometu i posebno za vozilo u upotrebi.

Stavak 3. dopunjuje se na način da se propisuje ako je prijevozno sredstvo, sukladno propisima o registraciji ili na temelju obveze iz drugog primjenjivog propisa, evidentirano na korisnika prijevoznog sredstva, odredbe ovoga Zakona koje vrijede za vlasnika prijevoznog sredstva na odgovarajući se način primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

Propisivanjem novog stavka 4. prenosi se članak 1. točka 4. Direktive (EU) 2021/2118 kojim je propisano da se dužnost sklapanja i obnove obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ne odnosi na vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe, zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima.

Novim stavkom 5. propisuje se da tijelo nadležno za registraciju smije izdati potvrdu o registraciji operatoru sustava bespilotnog zrakoplova tek nakon što operator predoči dokaz da je sklopio ugovor o obveznom osiguranju u prometu za osiguranje koje je prema ovome Zakonu

i primjenjivim EU propisima obvezno, kad operator sustava bespilotnog zrakoplova podliježe obvezi registracije.

Uz članak 5.

Mijenja se članak 6. važećeg Zakona na način da se u stavku 1. precizira da je, za vrijeme upotrebe prijevoznog sredstva u prometu, obveza vozača imati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o obveznom osiguranju u prometu koji mora predložiti na zahtjev ovlaštene službene osobe.

Stavkom 2. propisana je obveza vozača u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o osiguranjima koja su prema ovome Zakonu obvezna dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, a i vozač i navedene osobe su dužne aktivno surađivati s osigurateljem pri utvrđivanju odgovornosti za štetu i omogućiti provođenje izvida štete na vozilu.

Stavkom 3. propisano je da u slučaju automatiziranog vozila ovlaštena službena osoba provjerava postojanje ugovora o obveznom osiguranju uvidom u informacijski sustav.

Stavkom 4. propisano je da je vlasnik automatiziranog vozila obavezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o obveznom osiguranju iz ovoga Zakona te relevantne podatke o vožnji koje bilježi automatizirano vozilo dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve, bez odgađanja, a najkasnije u roku od 3 dana od dana u kojem se prometna nesreća dogodila, a navedene podatke dužan je dati i na zahtjev odgovornog osiguratelja za potrebe rješavanja odštetnog zahtjeva kao i na zahtjev tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.

Stavkom 5. propisano je da je proizvođač automatiziranog vozila dužan dostaviti podatke i informacije potrebne za rješavanje odštetnog zahtjeva, na zahtjev vlasnika tog vozila, osiguratelja, oštećene osobe, tijela ovlaštenog za nadzor u prometu, pravosudnih tijela te drugih tijela koja vode postupak u povodu prometne nesreće za izvršenje njihovih prava i obveza iz ovoga Zakona.

Uz članak 6.

Mijenja se članak 8. stavak 6. važećeg Zakona. Počekni rok propisan stavkom 6. mijenja se na način da se propisuje da se kod ugovora o osiguranju sklopljenog na jednu ili više godina, prava i obveze iz ugovora o osiguranju produžuju nakon isteka ugovora o osiguranju za 15 dana (počekni rok), ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava ugovaratelja osiguranja da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.

Dopunjuju se stavci 9. i 10. na način da se uređuje da rok od 15 dana za izvršenje obveza propisanih tim stavicima računa od dana saznanja isteka osigurateljnog pokrića.

Uz članak 7.

Mijenja se članak 12. stavak 1. važećeg Zakona na način da se propisuje da je osiguratelj dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu i to:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete, kada mu odgovornost nije sporna i kada je utvrdio visinu štete ili
- utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva, kada mu je sporna odgovornost ili kada visinu štete nije u potpunosti utvrdio.

Stavkom 2. propisuje se da obrazložena ponuda za naknadu štete i utemeljen odgovor iz stavka 1. ovoga članka, trebaju najmanje sadržavati razloge na temelju kojih je donesena odluka iz stavka 1. ovoga članka i uputu o pravu na podnošenje prigovora protiv te odluke.

Stavkom 3. propisuje se da je odgovorni osiguratelj dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka, postupajući pri tome stručno, učinkovito i pravično.

Stavkom 4. propisuje se da ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu, a tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe prije protoka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.

Stavkom 5. propisuje se da je odgovorni osiguratelj dužan isplatiti iznos naknade štete u roku od 15 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 od dana primitka odštetnog zahtjeva.

Stavkom 6. propisuje se da u slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 5. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

Stavkom 7. propisuje se da u postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka i ponudu za popravak štete od ovlaštenog pružatelja usluga, a koje je osobno izabrala.

Stavkom 8. propisuje se da nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, evidentiranja odštetnih zahtjeva te informiranje oštećene osobe o obvezama osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva.

Uz članak 8.

Dopunjuje se i jasnije određuje članak 14. važećeg Zakona na način da se precizira izričaj odredbe kojom se propisuje da društvo za osiguranje, koje je nadoknadilo štetu oštećenoj osobi ili platilo osigurani iznos, a na temelju ovoga Zakona nije bilo u obvezi, ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu i to isplaćenog iznosa naknade štete, zajedno s kamatama i troškovima.

Uz članak 9.

Mijenja se u članku 15. važećeg Zakona stavak 3. na način da je propisano da Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svom članu obradu i naknadu štete za koju je odgovoran u skladu s ovim Zakonom i tada odgovora kao da je tu obradu i naknadu štete sam izvršio.

Uz članak 10.

U članku 17. stavku 2. točki 3. važećeg Zakona brisana je riječ: „automobila“ jer se u tom kontekstu koristi riječ: „vozilo“, a dodana je nova točka 4. kojom je propisana obveza vlasnika automatiziranog vozila da sklopi ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesretnog slučaja kada se automatizirano vozilo koristi za prijevoz putnika u javnom prometu.

Uz članak 11.

U članku 18. važećeg Zakona briše stavak 3. jer je propisan člankom 40.b ovoga Zakona.

Uz članak 12.

U članku 19. stavku 2. važećeg Zakona iznosi u kunama zamjenjuju s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Stavak 3. se mijenja tako da se propisuje da Vlada Republike Hrvatske svakih pet godina od stupanja na snagu ovoga Zakona, a na prijedlog nadzornog tijela preispituje iznose iz stavka 2.

ovoga članka te po potrebi donosi odluku o povećanju istih prema indeksu potrošačkih cijena kojeg objavljuje Državni zavod za statistiku Republike Hrvatske dok smanjenje indeksa neće imati utjecaja na visinu osiguranih svota.

Uz članak 13.

Naslov iznad članka i članak 22. mijenjaju se kako bi se jasnije označilo da se obveza odnosi na sklapanje ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti. Vlasnik osobnog prijevoznog sredstva za koje nije propisana obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu može sklopiti dobrovoljni ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu. Stavak 1. propisuje da je vlasnik vozila dužan sklopiti ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti za štetu koju upotrebom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari u skladu s odredbama ovog Zakona, osim u slučaju upotrebe vozila koja ne podliježu obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:

- vozilo koje se može samo uravnotežiti,
- monocikl s motornim ili električnim pogonom,
- romobil s motornim ili električnim pogonom.

Stavkom 2. propisuje se kako su ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.

U stavku 3. se implementira obveza vlasnika vozila koji namjerava upotrijebiti vozilo u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, da sklopi ugovor o osiguranju automobilske odgovornosti koji mora obuhvaćati i odgovornost za štetu koju takvom upotrebom može nanijeti bilo kojoj trećoj strani uključujući gledatelje i druge osobe, a kada organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo sukladno članku 2. stavku 5. Zakona (alternativna polica osiguranja). Stavkom 4. se propisuje kako osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.

Stavkom 5. se propisuje kako osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.

Stavkom 6. se propisuje ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.

U stavak 7. se prenosi članak 1. točka 14. Direktive (EU) 2021/2118 i propisuje se društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti, a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova može zatražiti od Hrvatskog ureda za osiguranje.

U stavke 8. do 12. prenosi se članak 1. točka 15. Direktive (EU) 2021/2118 i propisuje se kako je društvo za osiguranje dužno izdati potvrdu o postojanju ili nepostojanju zahtjeva o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima, informacije koje takva potvrda mora sadržavati te kako se ta potvrda daje na propisanom obrascu čiji oblik i sadržaj će provedbenim aktom utvrditi Europska Komisija. Također se propisuje kako društvo za osiguranje pri određivanju premija za osiguranja iz stavka 1. ovoga članka ili pri primjeni popusta uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima dužno je na svojim internetskim stranicama objaviti način na koji ih upotrebljava te kako je društvo za osiguranje dužno s potvrdama izdanima u drugim državama

članicama postupati jednako kao s onima izdanim u Republici Hrvatskoj, ne postupati prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te im ne naplaćivati veću premiju osiguranja zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice boravišta.

U stavku 13. propisuje se kako društva za osiguranje ne smiju zahtijevati ni od jedne oštećene osobe iz ovoga članka da plaća iznos samoprizržaja (franšize).

U stavak 14. se prenosi članak 1. točka 13. Direktive (EU) 2021/2118 i propisuje se da ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru vlasnika vozila, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvaćanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.

U stavku 15. propisano je da se trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatraju i primatelj leasinga i davatelj leasinga koji nisu odgovorni za štetu koja im je prouzročena drugim vozilom u vlasništvu tog davatelja leasinga pri njegovoj upotrebi od strane drugog primatelja leasinga.

Uz članak 14.

U članku 23. stavku 1. točki 6. važećeg Zakona propisuje se kako pravo na naknadu štete nema oštećena osoba kojoj je šteta nastala:

- zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala,
- zbog ratnih operacija ili pobuna, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem,
- od vozila koje u trenutku prometne nesreće nije bilo u funkciji prijevoznog sredstva, već u industrijskoj, poljoprivrednoj ili nekoj drugoj funkciji.

Dodaje se točka 7. kojom se propisuje kako pravo na naknadu štete nema vozač vozila koji sudjeluje u aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ni vlasnik vozila koje se upotrebljava u tim aktivnostima u slučaju štete nastale upotrebom vozila u tim aktivnostima.

Dodaje se stavak 2. kojim se propisuje kako se odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju na vlasnika automatiziranog vozila i putnika u automatiziranom vozilu.

Uz članak 15.

Propisuje se u članku 24. stavku 1. točki 4. važećeg Zakona kako do gubitka prava iz osiguranja dolazi u slučaju ako se vozač odbio podvrgnuti ispitivanju alkoholiziranosti ili ispitivanju prisustva droga te psihoaktivnih tvari i psihoaktivnih lijekova te ako je vozač napustio mjesto nesreće prije nego što je popunio Europsko izvješće o prometnoj nesreći ili razmijenio podatke odnosno ako nije obavijestio najbližu policijsku upravu ili policijsku postaju u slučaju prometne nesreće u kojoj je netko izgubio život ili je ozlijeđen.

Stavkom 1. točkom 7. važećeg Zakona jasnije se propisuje kako do gubitka prava iz osiguranja dolazi u slučaju ako je šteta prouzročena kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu, kako je to propisano zakonom kojim se uređuju kaznena djela, za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.

Dodaje se novi stavak 2. kojim se propisuje iznimka u odnosu na točku 4. ovoga stavka temeljem koje osigurana osoba ne gubi pravo iz osiguranja ako je privremeno napustila mjesto nesreće sukladno zakonu kojim se uređuje sigurnost prometa na cestama.

Dodaje se stavak 5. kojim se propisuje odgovarajuća primjena ovoga članka na vlasnika automatiziranog vozila, sigurnosnog vozača i sigurnosnog operatera.

Uz članak 16.

U članku 25. stavku 3. važećeg Zakona propisuje se ako je šteta prouzročena ukradenim automatiziranim vozilom oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju, osim u slučaju iz članka 23. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona.

Stavcima 4. do 7. propisuje se tko se smatra neovlaštenim sigurnosnim operaterom i neovlaštenim sigurnosnim vozačem i što se smatra neovlaštenim ili nepravilnim te neovlašteno ili nepravilno izmijenjenim softverom za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila. Ujedno se propisuje pravo oštećene osobe da podnese odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju u slučaju da je štetu prouzročio neovlašteni sigurnosni operater, neovlašteni sigurnosni vozač ili neovlašteno ili nepravilno izmijenjen softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila ili neovlašten ili nepravilan softver za kontinuiranu potpunu dinamičku kontrolu automatiziranog vozila.

Uz članak 17.

U članku 26. stavak 8. važećeg Zakona mijenja se na način da se iznosi u kunama zamjenjuju s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

U stavak 9. prenosi se članak 1., točka 5. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje kako Europska Komisija svakih pet godina od 22. prosinca 2021. preispituje iznose iz stavka 8. u skladu s harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena (HIPC) utvrđenim na temelju Uredbe (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća te donosi delegirane akte u vezi s prilagodbom tih iznosa HIPC-u u roku od šest mjeseci nakon isteka svakog petogodišnjeg razdoblja.

Uz članak 18.

Mijenja se članak 30. važećeg Zakona na način da se iznosi u kunama zamjenjuju s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 19.

Mijenja se članak 31. važećeg Zakona u skladu s člankom 1., točkom 8. Direktive (EU) 2021/2118, na način da se propisuje da je Hrvatski ured za osiguranje odgovoran za rješavanje odštetnog zahtjeva podnesenog od strane oštećene osobe s prebivalištem ili boravištem u Republici Hrvatskoj, a kojoj je šteta nastala kao posljedica prometne nesreće koja se dogodila od upotrebe vozila osiguranog kod društva za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj nad kojim je otvoren stečajni ili likvidacijski postupak. Također su rokovi usklađeni s onima iz Direktive (EU) 2021/2118, te s novim člankom 61.a koji se dodaje u Zakon. Osim navedenog propisana je obveza Ureda za naknadu, da ekvivalentnom tijelu iz druge države članice, koje je isplatilo naknadu štete oštećenoj osobi zbog nesolventnosti društva za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj nadoknadi isplaćeni iznos te ovlast Hrvatskog ureda za osiguranje za sklapanje sporazuma do 23. lipnja 2023. s ekvivalentnim tijelima u drugim državama članicama radi izvršenja prava i obveza iz ovoga članka. Osim navedenog izmijenjen je i naslov iznad članka 31.

Uz članak 20.

Dopunjuje se članak 32. stavak 1. važećeg Zakona na način da se primjena proširuje i na vlasnika automatiziranog vozila.

U stavak 3. prenosi se članak 1., točka 3. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje kada vozila ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati potrebne, razmjerne i nediskriminirajuće kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka kojima nije cilj isključivo provjera osiguranja od automobilske odgovornosti, uz poštivanje odredbi Uredbe (EU) 2016/679. U novim stavcima 4. i 5. se propisuje obrada osobnih podataka u svrhu borbe protiv vožnje neosiguranim vozilima u Republici Hrvatskoj

koja nije država članica u kojoj se ta vozila uobičajeno nalaze, a uz primjenu propisa o zaštiti osobnih podataka kojim podliježe voditelj obrade.

Uz članak 21.

Mijenja se članak 38. stavak 4. važećeg Zakona na način da se propisuje da su u slučaju prometne nesreće u kojoj sudjeluje automatizirano vozilo, ovlaštena osoba vlasnika automatiziranog vozila i sudionici prometne nesreći dužni razmijeniti osobne podatke i podatke o vozilima.

Uz članak 22.

Mijenja se članak 40.a važećeg Zakona na način da se utvrđuje u stavku 1. kako pojmovi u smislu Glave IV. ovoga Zakona imaju jednako značenje kao pojmovi uporabljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004, a u stavku 2. da se na zahtjeve za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem primjenjuju odredbe Uredbe (EZ) br. 785/2004 i odredbe ovoga Zakona.

Uz članak 23.

U članak 40.b važećeg Zakona dodaje se stavak 6. kojim se propisuje da je putnik iz stavka 1. ovoga članka i svaka osoba koja se u zrakoplovu nalazi uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letачke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova i kandidata za dozvolu odgovarajućeg tipa zrakoplova kojim upravlja za vrijeme osposobljavanja i provjera.

Uz članak 24.

U članku 40.c stavku 2. važećeg Zakona pojam „oštećenik“ zamjenjuje se s pojmom „oštećenih osoba“.

Uz članak 25.

U članku 41. stavku 1. važećeg Zakona brišu se riječi „čija je snaga porivnih strojeva veća od 15 kW“.

Uz članak 26.

U članku 42. stavku 2. važećeg Zakona iznosi u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 27.

U članku 43. postojeći stavci 1. do 4. te 6. i 7. važećeg Zakona mijenjaju se kako bi se jasnije odredila poveznica prema zakonu kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje. Stavkom 5. uređuje se kako društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

Stavkom 8. propisuje se kako upravna tužba ne može imati odgovorni učinak.

Stavak 9. usklađuje s definicijom pojma „prebivalište“. Stavcima 10. i 11. uređuju se ovlasti imenovanog zastupnika, dok se stavkom 12. uređuje da imenovani predstavnik poslove obavlja na hrvatskom jeziku.

Uz članak 28.

U članku 44. stavak 1. točka 8. važećeg Zakona mijenja se na način da se propisuje obveza naknade štete iz Garancijskog fonda za štete koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno otvaranja postupka likvidacije ili stečaja društva za osiguranje.

U stavak 1. točku 11. važećeg Zakona prenosi se članak 1., točka 4. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje kako je Garancijski fond imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta koju prouzroče vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe, zabranjena za upotrebu u skladu s propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu propisima.

U stavku 1. u točku 12. važećeg Zakona prenosi se članak 5. stavak 2. Direktive 2009/103/EZ kojim se propisuje da je Garancijski fond imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta nastalih od upotrebe vozila za koja vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 1. Zakona.

U stavku 1. se dodaje nova točka 13. kojom se propisuje kako je Garancijski fond imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta nastala upotrebom vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila alternativni ugovor o osiguranju ili jamstvo i ako vlasnik vozila (kada alternativna polica osiguranja ne postoji) nije sklopio ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti.

U stavku 8. propisuje se da mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili Hrvatskog ureda za osiguranje i ekvivalentnog tijela druge države članice ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev, pri čemu naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo, a u slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Stavak 11., a koji je predviđao ograničenje isplate iz Garancijskog fonda u situaciji stečaja društva se mijenja na način da se takvo ograničenje briše. Naime, Zakon je do sada predviđao da su sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini. Ovakvo ograničenje nije usklađeno s Direktivom (EU) 2021/2118 te može u pitanje dovesti zaštitu oštećenih osoba, posebno u prekograničnim slučajevima. U stavku je zadržan princip da se zahtjevi oštećenih osoba u slučaju stečaja isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja.

U stavku 12. iznos u kunama zamjenjuju se iznosom u eurima.

Uz članak 29.

Mijenja se članak 45. važećeg Zakona na način da se u stavku 1. propisuje da je društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. važećeg Zakona dužno Hrvatskom uredu za osiguranje, za obveze Garancijskog fonda iz članka 44. važećeg Zakona, uplaćivati doprinos za Garancijski fond, i to razmjerno premiji ili broju rizika ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u tekućoj godini.

U stavak 2. prenosi se članak 1. točke 8. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje da je za izvršenje obveza iz članka 44. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona koje se odnose na isplate naknade štete s osnova obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, samo društvo za osiguranje koje ima odobrenje nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona dužno Hrvatskom uredu za osiguranje položiti instrument osiguranja za izvršenje navedenih obveza i to u razmjernoj vrijednosti naplaćene premije ili broju rizika ostvarenih u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona u tekućoj godini.

U stavku 3. propisuje se da je Hrvatski ured za osiguranje dužan u roku od 3 dana (od saznanja) obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 3. ovoga članka.

U stavku 4. propisano je ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka i pravilnikom donesenim na temelju stavka 3. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može ukinuti odobrenje kojemu je izdalo za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. važećeg Zakona odnosno zabraniti pružanje usluga obveznih osiguranja u prometu na području Republike Hrvatske.

U stavku 5. propisuje se da će nadzorno tijelo donijeti pravilnik kojim će propisati način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Uz članak 30.

Članak 47. stavak 1. važećeg Zakona usklađuje se s definicijom pojma „prebivalište“.

Uz članak 31.

U članku 51. važećeg Zakona precizira se funkcija Informacijskog centra.

Uz članak 32.

U članak 52. stavke 2., 3. i 4. važećeg Zakona prenosi se članak 1., točke 17. Direktive (EU) 2021/2118 i usklađuje se sadržaj registar podataka iz stavka 1. ovoga članka, propisuje se obveza dostave obavijesti kad polica osiguranja postane nevažeća ili na drugi način više ne pokriva vozilo te se propisuje obveza postupanja u skladu s Uredbom (EU) 2016/679.

U stavku 2., točki 5. se usklađuje definicija pojma „prebivalište“ i „boravište“.

U stavak 6. koji postaje novi stavak 7. prenosi se članak 1., točke 13. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje kako Informacijski centar surađuje i razmjenjuje podatke s Informacijskim centrima drugih relevantnih država članica u pogledu otpremljenih vozila. U novim stavcima 8. i 9. se propisuju dodatne obveze Informacijskih centara.

U stavak 10. prenosi se članak 1., točke 20. Direktive (EU) 2021/2118 te se propisuje kako je Hrvatski ured za osiguranje dužan je osigurati mjere kojima se oštećenim osobama, njihovim osiguravateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšava pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta. Ujedno se propisuje kako je Hrvatski ured za osiguranje dužan na svojim mrežnim stranicama objaviti podatke o načinima podnošenja odštetnih zahtjeva.

Uz članak 33.

Dopunjuje se članak 54. važećeg Zakona na način da se propisuje da Informacijski centara surađuje osim s informacijskim centrima drugih država članica i sa informacijskim centrima država potpisnica Multilateralnog sporazuma.

Uz članak 34.

Članak 57. važećeg Zakona usklađuje se s definicijom pojma „prebivalište“.

Uz članak 35.

Dodaje se novi članak 61.a kojim se prenosi članak 1. točka 18. Direktive (EU) 2021/2118 kojim se propisuje postupak naknade štete oštećenoj osobi s prebivalištem u Republici Hrvatskoj, kojoj je šteta nastala kao posljedica prometne nesreće koja se dogodila izvan Republike Hrvatske, na području druge države članice ili treće države čiji je nacionalni ured za osiguranje u Sustavu zelene karte, od upotrebe vozila osiguranog kod nesolventnog društva za osiguranje iz druge države članice, a koji provodi Hrvatski ured za osiguranje. Osim navedenog,

ovaj članak propisuje i obvezu postupanja Hrvatskog ureda za osiguranje kada zaprimi odštetni zahtjev oštećene osobe koja ima prebivalište u Republici Hrvatskoj za naknadu štete koja se dogodila u Republici Hrvatskoj, a prouzročena je od vozila koje je osigurano te uobičajeno stacionirano u drugoj državi članici.

Osim navedenog propisana je obveza Hrvatskog ureda za osiguranje da od ekvivalentnog tijela iz druge države članice zahtijeva nadoknadu isplaćenog iznosa te ovlast Hrvatskog ureda za osiguranje za sklapanje sporazuma do 23. lipnja 2023. s ekvivalentnim tijelima za naknadu štete u drugim državama članicama radi izvršenja prava i obveza iz ovoga članka. Propisano je i da se ovaj članak primjenjuje i u slučaju kada je štetu prouzročilo vozilo koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u Republici Hrvatskoj, a odgovorno je društvo za osiguranje iz stavka 1. članka 61.a.

Uz članak 36.

U članku 63. važećeg Zakona iznosi prekršajnih sankcija u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 37.

U članku 64. važećeg Zakona iznosi prekršajnih sankcija u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

U stavku 1. iza točke 9. dodaje se točka 10. kojom se propisuje da ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona.

Također se u stavku 1. dodaje točka 11. kojom se propisuje da ako, kada Hrvatski ured za osiguranje sukladno članku 15. stavku 3. ovoga Zakona obradu i/ili isplatu šteta za koje je nadležan sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona povjeri svome članu, taj član oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona.

U stavcima 2., 3. i 4. iznosi u kunama zamjenjuju se iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 38.

U članku 65. važećeg Zakona iznosi prekršajnih sankcija u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. U stavku 1. primjena prekršaja proširuje i na vlasnika automatiziranog vozila.

Uz članak 39.

U članku 65.a važećeg Zakona iznosi prekršajnih sankcija u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Stavak 1. točke 2. i 6. usklađuju se s Uredbom (EZ) br. 785/2004. U stavku 3. točka 3. briše se.

Uz članak 40.

U članku 66. važećeg Zakona iznosi prekršajnih sankcija u kunama zamjenjuju se s iznosima u eurima zbog uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 41.

Riječi „uporaba vozila“ ili „uporaba prijevoznog sredstva“ u odgovarajućem broju i padežu zamjenjuju se riječima „upotreba vozila“ ili „upotreba prijevoznog sredstva“ u odgovarajućem broju i padežu u cijelom tekstu ovoga Zakona.

Uz članke 42.

Uređuje se primjena odredbi o počeknom roku.

Uz članak 43.

Propisuje se rok za donošenje pravilnika iz članaka 7. i 29. ovoga Zakona.

Uz članak 44.

Propisuje se kako će se postupci započeti prema odredbama važećeg Zakona dovršiti primjenom odredbi toga Zakona.

Uz članak 45.

Propisuje se stupanje na snagu odredaba Zakona.

**ODREDBE VAŽEĆEGA ZAKONA
KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU**

Prijenos pravnih akata Europske unije
Članak 1.a

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive:

1. Prva Direktiva Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja, osim životnog osiguranja (SL L 228, 16. 8. 1973.),
2. Direktiva 88/357/EEZ Vijeća od 22. lipnja 1988. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na izravno osiguranje, osim životnog osiguranja, koja propisuje odredbe kako bi se olakšalo ostvarivanje slobode pružanja usluga i izmjeni Direktive 73/239/EEZ (SL L 172, 4. 7. 1988.),
3. Direktiva 90/618/EEZ od 8. studenoga 1990. o izmjeni, posebice u pogledu osiguranja od odgovornosti za upotrebu motornih vozila, Direktive 73/239/EEZ i Direktive 88/357/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje osim životnog osiguranja (SL L 330, 29. 11. 1990.),
4. Direktiva 92/49/EEZ od 18. lipnja 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa koji se odnose na izravno osiguranje, osim životnog osiguranja, te kojom se izmjenjuje Direktiva 73/239/EEZ i Direktiva 88/357/EEZ (SL L 311, 14. 11. 1997.),
5. Direktiva 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o sanaciji i likvidaciji društva za osiguranje (SL L 110, 20. 4. 2001.),
6. Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2009/103/EZ od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL L 263, 7. 10. 2009.).

(2) Ovim se Zakonom uređuje provedba sljedećih uredbi Europske unije:

1. Uredba (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L, 138, 30. 4. 2004.),
2. Uredba (EZ) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o prilagodbi nekih instrumenata podložnih postupku utvrđenom u članku 251. Ugovora, Odluci Vijeća 1999/468/EZ u vezi s regulatornim postupkom s kontrolom (SL L 311, 21. 11. 2008.),
3. Uredba Komisije (EU) br. 285/2010 od 6. travnja 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 785/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o zahtjevima za zračne prijevoznike i operatore zrakoplova u vezi s osiguranjem (SL L 87, 7. 4. 2010.).

Obvezna osiguranja u prometu
Članak 2.

(1) Obvezna osiguranja u prometu jesu:

1. osiguranje putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja,
2. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika vozila od odgovornosti za štete nanese trećim osobama (u daljnjem tekstu: osiguranje od automobilske odgovornosti),
3. osiguranje zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova (u daljnjem tekstu: vlasnika) od odgovornosti za štete nanese trećim osobama i putnicima,
4. osiguranje vlasnika, odnosno korisnika (u daljnjem tekstu: vlasnika) brodice na motorni pogon (u daljnjem tekstu: brodice), odnosno jahte od odgovornosti za štete nanese trećim osobama.

(2) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na prijevozna sredstva Oružanih snaga Republike Hrvatske.

(3) Za naknadu štete koja je nastala uporabom prijevoznog sredstva iz stavka 2. ovoga članka jamči Republika Hrvatska.

Pojmovi Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. »prometna nesreća « je događaj kod kojega je šteta nastala zbog uporabe prijevoznog sredstva,
2. »prijevozno sredstvo« je vozilo, zrakoplov, brodica, odnosno jahta,
3. »korisnik prijevoznog sredstva« je fizička ili pravna osoba koja voljom vlasnika stvarno raspolaže prijevoznim sredstvom,
4. »ugovaratelj osiguranja« je osoba koja je s društvom za osiguranje sklopila ugovor o osiguranju,
5. »osiguranik« je osoba čiji je imovinski interes osiguran,
6. »vozač« je osoba koja upravlja prijevoznim sredstvom,
7. »odgovorni osiguratelj« je društvo za osiguranje s kojim je vlasnik prijevoznog sredstva, a kojim je prouzročena šteta, sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama,
8. »oštećena osoba« je svaka osoba kojoj je nanесena šteta na stvarima i/ili na osobama, koja na temelju ovoga Zakona ima pravo podnijeti odštetni zahtjev,
9. »vozilo« je svako motorno vozilo namijenjeno za promet na kopnu koje se kreće snagom vlastita motora, ali se ne kreće po tračnicama, i svako priključno vozilo, priključeno ili ne, koje podliježe obvezi registracije te po propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu,
10. osigurana svota je iznos do kojega je osiguran imovinski interes, posebno za štete na stvarima te posebno za štete na osobama,
11. »priključno vozilo« je svako vozilo namijenjeno da ga vuče motorno vozilo,
12. »neosigurano vozilo« je vozilo iz točke 9. ovoga članka za koje nije sklopljen ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti ili je trajanje osiguranja isteklo, a ugovor o osiguranju nije produžen ni u počeknom roku,
13. »nepoznato vozilo« je vozilo iz točke 9. ovoga članka koje nije bilo moguće identificirati, kao ni njegova odgovornog osiguratelja,
14. »počekni rok« je razdoblje od najviše 30 dana nakon isteka ugovora o osiguranju u kojem se prava i dužnosti iz ugovora o osiguranju produžuju,
15. prestalo važiti,
16. prestalo važiti,
17. prestalo važiti,
18. prestalo važiti,
19. »brodica« je plovni objekt namijenjen za plovidbu morem koji nije brod ili jahta, a čija ukupna snaga potisnih strojeva prelazi 15 kW, određen u članku 5. točki 15. Pomorskog zakonika,
20. »jahta« je plovni objekt za šport i razonodu čija je duljina veća od 12 metara te koji je osim posade ovlašten prevoziti najviše 12 putnika, određen u članku 5. točki 20. Pomorskog zakonika,
21. »društvo za osiguranje« je društvo za osiguranje koje ima dozvolu nadzornog tijela za obavljanje poslova obveznih osiguranja u prometu, društvo za osiguranje države članice koje poslove obveznih osiguranja u prometu ima pravo obavljati neposredno ili preko podružnice, odnosno strano društvo za osiguranje koje poslove obveznih osiguranja u prometu obavlja preko podružnice uz dozvolu nadzornog tijela,

- 21.a »država članica« je država članica Europske unije i država potpisnica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru,
22. područje država članica Sustava zelene karte osiguranja je područje država potpisnica Kretskog sporazuma,
23. »Multilateralni sporazum« je sporazum sklopljen između nacionalnih ureda za osiguranje država članica EEA (Europskog gospodarskog prostora) i drugih pridruženih država po kojem se službena registarska pločica države članice u kojoj je vozilo uobičajeno stacionirano smatra dokazom o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti,
24. područje na kojem je vozilo uobičajeno stacionirano je područje države članice Multilateralnog sporazuma:
- čiju registarsku pločicu vozilo nosi, bez obzira jesu li pločice trajne ili privremene,
 - u kojoj su izdane tablice osiguranja ili znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici koju vozilo nosi u slučaju kada registracija za određeni tip vozila nije potrebna,
 - u kojoj vlasnik vozila ima prebivalište u slučaju kada za određeni tip vozila nije potrebna registarska pločica niti tablica osiguranja niti drugi znak raspoznavanja sličan registarskoj pločici,
 - u kojoj se prometna nesreća dogodila u slučaju kada vozilo koje je sudjelovalo u prometnoj nesreći nema nikakvu registarsku pločicu ili ima registarsku pločicu koja ne odgovara ili više ne odgovara vozilu,
25. »Kretski sporazum« je sporazum kojim se uređuju međusobni odnosi između nacionalnih ureda za osiguranje država članica Sustava zelene karte osiguranja,
26. »Zelena karta osiguranja« je međunarodna karta osiguranja od automobilske odgovornosti koju izdaje nacionalni ured za osiguranje kao dokaz o postojanju valjanog osiguranja od automobilske odgovornosti na području država članica Sustava zelene karte osiguranja,
27. »kamata« u smislu ovoga Zakona je zakonska zatezna kamata koju plaća dužnik kada novčanu obvezu ne izvrši u propisanom roku,
28. prestalo važiti,
29. prestalo važiti,
30. »Nadzorno tijelo« je Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga osnovana posebnim zakonom
31. prestalo važiti,
32. ECAA sporazum je mnogostrani sporazum između Europske zajednice i njezinih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše Jugoslavenske Republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunjske, Republike Srbije i Misije privremene Uprave Ujedinjenih naroda na Kosovu o uspostavi Europskog zajedničkog zračnog prostora.

Dužnost sklapanja i obnove osiguranja

Članak 4.

(1) Vlasnik prijevoznog sredstva dužan je za osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, prije uporabe prijevoznog sredstva u prometu, sklopiti ugovor o osiguranju te ga obnavljati sve dok je prijevozno sredstvo u prometu.

(2) Ako prijevozno sredstvo podliježe obvezi registracije te prema propisima o registraciji mora imati prometnu dozvolu, tijelo nadležno za registraciju smije izdati prometnu dozvolu ili drugu odgovarajuću ispravu, produžiti njezinu valjanost tek nakon što vlasnik prijevoznog sredstva na čije će se ime prijevozno sredstvo registrirati predoči dokaz o tome da je sklopio ugovor o osiguranju za osiguranje koje je prema ovome Zakonu obvezno.

(3) Ako je prijevozno sredstvo, sukladno propisima o registraciji, evidentirano na korisnika prijevoznog sredstva, odredbe ovoga Zakona koje vrijede za vlasnika prijevoznog sredstva na odgovarajući se način primjenjuju i na korisnika prijevoznog sredstva.

Obveze vozača

Članak 6.

(1) Vozač je obavezan za vrijeme uporabe prijevoznog sredstva u prometu imati policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju koji mora predložiti na zahtjev ovlaštene službene osobe.

(2) prestalo važiti.

(3) Vozač je obavezan, u slučaju prometne nesreće, osobne podatke i podatke o osiguranjima koja su prema ovome Zakonu obavezna dati svim sudionicima prometne nesreće, koji na osnovi tih osiguranja imaju pravo podnositi odštetne zahtjeve.

Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak

Članak 8.

(1) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje.

(2) Društvo za osiguranje ne može odbiti ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju ako ponuditelj prihvaća uvjete pod kojima društvo za osiguranje provodi tu vrstu osiguranja.

(3) Uvjeti za osiguranje sastavni su dio ugovora o osiguranju te ih je društvo za osiguranje pri sklapanju ugovora o osiguranju dužno uručiti ugovaratelju osiguranja.

(4) Uvjetima za osiguranje utvrđuju se odnosi između ugovornih strana koji nisu ili nisu u potpunosti utvrđeni ovim Zakonom.

(5) Obveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drugačije ugovoreno.

(6) Kod ugovora o osiguranju sklopljenog na jednu ili više godina, prava i obveze iz ugovora o osiguranju produžuju se nakon isteka ugovora o osiguranju za najviše 30 dana (počekni rok) ako društvu za osiguranje najmanje tri dana prije isteka trajanja osiguranja nije uručena izjava ugovaratelja osiguranja da ne pristaje na produženje ugovora o osiguranju.

(7) Ako se u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka dogodi osigurani slučaj, ugovaratelj osiguranja obavezan je platiti premiju osiguranja za cijelu sljedeću godinu osiguranja.

(8) Ako u počeknom roku iz stavka 6. ovoga članka ugovaratelj osiguranja sklopi ugovor o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, prethodni osiguratelj ima pravo na premiju osiguranja za razdoblje do dana sklapanja ugovora o osiguranju s drugim društvom za osiguranje, i to razmjerno razdoblju njegova osigurateljnog pokrića.

(9) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku vozila isteklo osigurateljno pokriće, dužno je o tome obavijestiti nadležno tijelo unutarnjih poslova u roku od 15 dana.

(10) Ako društvo za osiguranje utvrdi da je vlasniku prijevoznog sredstva isteklo osigurateljno pokriće, dužno je o tome obavijestiti Informacijski centar Hrvatskog ureda za osiguranje u roku od 15 dana.

(11) Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno cjenicima premija osiguranja.

Članak 12.

(1) Odgovorni osiguratelj je dužan u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti podnositelju zahtjeva:

1. obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete te visina štete nesporne, ili

2. utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva u slučaju ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporne.

(2) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu. Tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe prije proteka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom.

(3) Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete u roku iz stavka 1. ovoga članka. U slučaju nemogućnosti utvrđenja visine konačnog iznosa štete, odgovorni osiguratelj je oštećenoj osobi dužan isplatiti iznos nespornog iznosa naknade štete kao predujam u roku propisanom stavkom 1. ovoga članka.

(4) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva.

(5) U slučaju neimovinske štete u postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka kojeg je osobno izabrala.

Subrogacijski zahtjevi društava za osiguranje

Članak 14.

Društvo za osiguranje koje je nadoknadilo štetu oštećenoj osobi ili platilo osigurani iznos, a na temelju ovoga Zakona nije bilo u obvezi, ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Primjena pojedinih odredbi ovoga Zakona na Hrvatski ured za osiguranje

Članak 15.

(1) Odredbe članka 11., 12., 13. i 14. ovoga Zakona koje se odnose na društvo za osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju i na Hrvatski ured za osiguranje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, iznosi za naknadu štete kada je nadležan Hrvatski ured za osiguranje isplaćuju se iz Garancijskog fonda.

(3) Obradu i isplatu šteta iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje može povjeriti svome članu.

GLAVA II. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM PROMETU OD POSLJEDICA NESRETNOG SLUČAJA

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 17.

(1) Vlasnici prijevoznih sredstava koja se koriste za prijevoz putnika u javnom prometu dužni su sklopiti ugovor o osiguranju putnika od posljedica nesretnog slučaja.

(2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka dužni su sklopiti:

1. vlasnici autobusa kojima se obavlja javni prijevoz u gradskom, međugradskom i međunarodnom linijskom i izvanlinijskom prometu,
2. vlasnici autobusa koji prevoze radnike na posao i s posla te autobusa kojim se prevoze turisti,
3. vlasnici taksi automobila i rent-a-car vozila kad se iznajmljuju s vozačem,
4. vlasnici tračnih vozila za prijevoz putnika,
5. vlasnici brodica i jahti u pomorskoj plovidbi, svih vrsta riječnih i jezerskih plovila, uključujući skele i splavi koje na redovitim linijama slobodno prevoze putnike, uključujući krstarenje i prijevoz turista,
6. vlasnici svih vrsta brodica i jahti, plovila i čamaca unutarnje plovidbe koji se iznajmljuju s najmanje jednim članom posade,
7. zračni prijevoznici, odnosno operatori zrakoplova kojima se obavlja prijevoz osoba i stvari u javnom zračnom prometu,
8. vlasnici svih ostalih prijevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se uz naplatu prijevoza prevoze putnici u javnom prometu.

Putnici u prijevoznom sredstvu

Članak 18.

- (1) Putnicima se smatraju osobe koje se radi putovanja nalaze u jednom od prijevoznih sredstava određenih za obavljanje javnog prometa, bez obzira na to jesu li već kupile voznu kartu, a također i osobe koje se nalaze u krugu kolodvora, pristaništa i zrakoplovne luke ili u neposrednoj blizini prijevoznog sredstva prije ukrcavanja, odnosno nakon iskrcavanja, koje su namjeravale putovati određenim prijevoznim sredstvom ili su njime putovale, osim osoba koje su zaposlene na prijevoznom sredstvu.
- (2) Putnicima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i osobe koje imaju pravo na besplatnu vožnju.
- (3) Putnik iz stavka 1. ovoga članka je i svaka osoba koja se u zrakoplovu iz članka 17. stavka 2. točke 7. ovoga Zakona nalazi uz pristanak zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova, osim članova letачke i kabinske posade zrakoplova koji su u službi za vrijeme leta zrakoplova.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota

Članak 19.

- (1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.
- (2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 17. ovoga Zakona za prijevozno sredstvo iz članka 17. stavka 2. točke 1. do 8. ovoga Zakona po jednom putniku iznosi:
 - za slučaj smrti 40.000,00 kuna,
 - za slučaj trajnog invaliditeta 80.000,00 kuna.
- (3) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.
- (4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

GLAVA III. OSIGURANJE VLASNIKA VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA

Obveza sklapanja ugovora o osiguranju Članak 22.

- (1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari.
- (2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (3) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena štete su štete nastale od vozila koja se kreću javnim cestama i ostalim površinama na kojima se odvija promet, a koja podliježu obvezi registracije te po propisima o registraciji moraju imati prometnu dozvolu.
- (4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.
- (5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.
- (6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.
- (7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti.
- (8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svog osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti svog osiguranika.
- (9) Potvrda iz stavka 7. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrivača, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.
- (10) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i primatelj leasinga koji je ugovaratelj osiguranja i korisnik vozila, a nije odgovoran za prometnu nesreću u kojoj mu je prouzročena šteta od vozila istoga davatelja leasinga.

Isključenje iz osiguranja Članak 23.

Po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti pravo na naknadu štete nema:

1. vozač vozila kojim je prouzročena šteta te njegovi srodnici i druge fizičke ili pravne osobe glede štete zbog smrti ili tjelesne ozljede vozača,
2. vlasnik, suvlasnik, odnosno zajednički vlasnik te svaki drugi korisnik vozila kojim je prouzročena šteta i to na naknadu štete na stvarima,
3. suputnik koji je dragovoljno ušao u vozilo kojim je uzrokovana šteta a kojim je upravljao neovlašteni vozač, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,
4. suputnik koji je dragovoljno ušao u neregistrirano vozilo bez istaknutih registarskih oznaka na vozilu, ako osiguratelj dokaže da je ta okolnost suputniku bila poznata,

5. suputnik koji je dragovoljno ušao u neosigurano vozilo kojim je uzrokovana šteta, ako Hrvatski ured za osiguranje dokaže da je ova okolnost suputniku bila poznata,
6. oštećena osoba kojoj je šteta nastala:
- zbog uporabe vozila na športskim priredbama koje se održavaju na cesti ili dijelu ceste zatvorenom za promet drugim vozačima, a kojih je cilj postizanje najveće ili najveće prosječne brzine, odnosno na vježbama za te priredbe,
 - zbog djelovanja nuklearne energije za vrijeme prijevoza radioaktivnog materijala,
 - zbog ratnih operacija, pobuna ili terorističkog čina, s tim da društvo za osiguranje u tom slučaju mora dokazati da je šteta prouzročena takvim događajem.

Naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja Članak 24.

- (1) Osigurana osoba gubi prava iz osiguranja u sljedećim slučajevima:
1. ako vozač nije koristio vozilo u svrhu kojoj je namijenjeno,
 2. ako vozač nije imao važeću vozačku dozvolu odgovarajuće vrste ili kategorije, osim ako je za vrijeme poduke iz vožnje vozilom upravljao kandidat za vozača motornog vozila, uz poštivanje svih propisa kojima se ta poduka uređuje,
 3. ako je vozaču oduzeta vozačka dozvola ili je isključen iz prometa ili ako mu je izrečena zaštitna mjera zabrane upravljanja vozilom određene vrste ili kategorije ili mjera prestanka važenja vozačke dozvole odnosno zaštitna mjera zabrane uporabe inozemne vozačke dozvole na teritoriju Republike Hrvatske,
 4. ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari,
 5. ako je vozač štetu prouzročio namjerno,
 6. ako je šteta nastala zbog toga što je vozilo bilo tehnički neispravno, a ta je okolnost vozaču vozila bila poznata,
 7. ako je šteta prouzročena kaznenim djelom obijesne vožnje u cestovnom prometu za koje je donesena pravomoćna sudska presuda.
- (2) Gubitak prava iz osiguranja na temelju stavka 1. točke 1. do 7. ovoga članka nema utjecaja na pravo oštećene osobe na naknadu štete te oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju.
- (3) Društvo za osiguranje koje je temeljem stavka 1. točke 5. i 7. ovoga članka oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, na kamatu i troškove, a u slučaju iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4. i 6. ovoga članka najviše do iznosa 12 prosječnih neto-plaća prema zadnjem službenom izvješću Državnog zavoda za statistiku.

Naknada štete u slučaju neovlaštene vožnje Članak 25.

- (1) Ako je štetu prouzročio vozač koji je neovlašteno upravljao vozilom, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju, osim u slučaju iz članka 23. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona.
- (2) Neovlaštenim vozačem smatra se osoba koja je u vrijeme štetnog događaja bez suglasnosti vlasnika upotrijebila vozilo, a nije kod njega zaposlena u vezi s pogonom motornog vozila, nije ni član njegovoga obiteljskog kućanstva, a niti joj je vlasnik vozilo predao u posjed.
- (3) Društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi isplatilo štetu ima pravo od osobe koja je odgovorna za štetu na naknadu cjelokupno isplaćenog iznosa štete, kamata i troškova.

Obveza društva za osiguranje i osigurana svota
Članak 26.

- (1) Obvezu društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 22. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.
- (2) Prestalo važiti.
- (3) Ako ima više oštećenih osoba, a ukupna šteta je veća od iznosa iz stavka 8. ovoga članka, prava oštećenih osoba prema društvu za osiguranje razmjerno se smanjuju, a prednost u redosljediu namirenja štete imaju oštećene fizičke osobe.
- (4) Društvo za osiguranje koje je isplatilo jednoj oštećenoj osobi iznos veći od onoga koji joj pripada s obzirom na razmjerno sniženje naknade, jer unatoč poduzetim mjerama nije moglo znati da postoje i druge oštećene osobe, ostaje u obvezi prema tim drugim osobama samo do visine iznosa iz stavka 8. ovoga članka.
- (5) Društvo za osiguranje kod kojega se vlasnik vozila osigurao od automobilske odgovornosti, dužno je štetu koja je uporabom vozila nanescena u državama članicama Sustava zelene karte osiguranja, a koja je viša od iznosa iz stavka 2. ovoga članka, nadoknaditi do iznosa određenog propisima o obveznom osiguranju države u kojoj je šteta nastala.
- (6) Prestalo važiti.
- (7) Prestalo važiti.
- (8) Najniža osigurana svota temeljem ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti određuje se u sljedećim iznosima:
 1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja do iznosa od 42,750.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika,
 2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari do iznosa od 8,550.000,00 kuna po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenika.
- (9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o povećanju ili sniženju osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno obavijesti Europske komisije koja se periodično objavljuje u Službenom listu Europske unije u skladu s Europskim indeksom potrošačkih cijena, utvrđenim na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/95 od 23. listopada 1995. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena (SL L 257, 27. 10. 1995.).
- (10) Ako osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka zbog promjene tečaja ne odgovaraju iznosima izraženim u eurima u obavijesti Europske komisije iz stavka 9. ovoga članka Vlada Republike Hrvatske može odlukom uskladiti iznose osiguranih svota.

Naknada štete nastale uporabom nepoznatog vozila
Članak 30.

- (1) Oštećena fizička osoba kojoj je šteta nanescena uporabom nepoznatog vozila može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Oštećena fizička osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja i to najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (3) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete zbog uništenja ili oštećenja stvari do iznosa iz stavka 2. ovoga članka propisanog za štete na stvarima i uz samopridržaj u iznosu od 3.750,00 kuna ako je Hrvatski ured za osiguranje nekom od sudionika ove prometne nesreće nadoknadio štetu zbog smrti ili teških tjelesnih ozljeda koje su zahtijevale bolničko liječenje.
- (4) Ako se pronađe vozilo čijom je uporabom nanescena šteta te se utvrdi odgovorni osiguratelj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od odgovorne osobe odnosno od odgovornog osiguratelja, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

Naknada štete u slučaju nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja
Članak 31.

- (1) U slučaju nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja na osnovi pravomoćnog rješenja nadležnog trgovačkog suda, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev Hrvatskom uredu za osiguranje.
- (2) Oštećena osoba ima pravo zahtijevati naknadu štete najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (3) U slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.

Međunarodna isprava o osiguranju vozila inozemne registracije
Članak 32.

- (1) Vozač koji vozilom inozemne registracije ulazi na teritorij Republike Hrvatske mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od automobilske odgovornosti koje vrijedi na teritoriju Europske unije ili neki drugi dokaz o postojanju takva osiguranja, koje pokriva štete najmanje do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona.
- (2) Policija je ovlaštena kontrolirati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Kada vozila ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka kojima nije cilj isključivo provjera osiguranja od automobilske odgovornosti.

Europsko izvješće o nesreći
Članak 38.

- (1) U slučaju prometne nesreće sudionici moraju ispuniti i potpisati te međusobno razmijeniti Europsko izvješće o nesreći. Uredno ispunjeno Europsko izvješće o nesreći može se koristiti kao odštetni zahtjev po osnovi osiguranja od automobilske odgovornosti, odnosno kao izjava o okolnostima načina nastanka štetnog događaja.
- (2) Društvo za osiguranje dužno je ugovaratelju osiguranja uz policu osiguranja od automobilske odgovornosti uručiti Europsko izvješće o nesreći.
- (3) Za vrijeme upotrebe vozila u prometu vozač je dužan imati Europsko izvješće o nesreći i predložiti ga na zahtjev osobe ovlaštene za nadzor u prometu.

GLAVA IV. OSIGURANJE ZRAČNOG PRIJEVOZNIKA, ODNOSNO OPERATORA
ZRAKOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETE NANESENE TREĆIM OSOBAMA I
PUTNICIMA

Članak 40.a

Pojmovi u smislu ove glave imaju jednako značenje kao pojmovi uporabljeni u Uredbi (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.b

- (1) Zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova obavezan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu prouzročenu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama, koju prouzroči zrakoplov registriran u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbom br. (EZ) 785/2004, ako se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u njezinu zračnom prostoru.
- (2) Ugovor o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka sklapa zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.
- (3) Obveza osiguranja od odgovornosti u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004 vrijedi i za zračnog prijevoznika i operatora stranog zrakoplova ako ulazi u zračni prostor Republike Hrvatske.
- (4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne vrijedi za zrakoplove Oružanih snaga Republike Hrvatske i za druge državne zrakoplove i uređaje na koje se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 785/2004.
- (5) U potvrdi ili drugom dokazu o sklopljenom ugovoru o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka moraju biti navedeni osigurani rizici te da je osiguranje sklopljeno u skladu s Uredbom (EZ) br. 785/2004.

Članak 40.c

- (1) Obveza društva za osiguranje iz članka 40.a ovoga Zakona ograničena je iznosom osiguranja na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovoren viši iznos.
- (2) Najniži iznos osiguranja iz pojedinačnog štetnog događaja neovisno o broju oštećenika za koji mora biti sklopljeno osiguranje iz ove glave utvrđen je Uredbom (EZ) br. 785/2004.
- (3) U vezi s primjenom članka 6. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004, najniža osigurana svota u odnosu na putnike za nekomercijalne operacije zrakoplova s MTOM od 2700 kg ili manje je 100.000 SDR za svakog putnika.

GLAVA V. OSIGURANJE VLASNIKA BRODICE ODNOSNO JAHTE OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU NANESENUTREĆIM OSOBAMA

Dužnost sklapanja ugovora o osiguranju

Članak 41.

- (1) Vlasnik brodice odnosno jahte čija je snaga porivnih strojeva veća od 15 kW, a koja po propisima o registraciji brodica mora biti upisana u očevidnik brodica odnosno jahti, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom brodice odnosno jahte može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede ili narušavanja zdravlja.
- (2) Trećim osobama iz stavka 1. ovoga članka ne smatraju se osobe koje se nalaze na brodici odnosno jahti kojom je prouzročena šteta, osobe koje se nalaze na drugoj brodici, jahti, brodu odnosno drugom plovnom objektu.
- (3) Vlasnik inozemne brodice odnosno jahte koja ulazi u teritorijalno more Republike Hrvatske mora imati važeći ugovor o osiguranju od odgovornosti za štete iz stavka 1. ovoga članka, osim ako ne postoji drugo odgovarajuće jamstvo za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.
- (4) Odredbe članka 29., 30., 31., 32., 33. i 34. ovoga Zakona kojima se uređuje osiguranje vlasnika vozila od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama, odgovarajuće se primjenjuju na osiguranje vlasnika brodice odnosno jahte od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama.

(5) Odredbe ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na odgovornost vlasnika motornog čamca pri plovidbi unutarnjim vodama Republike Hrvatske.

Osigurana svota
Članak 42.

(1) Obveze društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona predstavlja osigurana svota važeća na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije određena viša osigurana svota.

(2) Najniža osigurana svota po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz članka 41. stavka 1. ovoga Zakona iznosi 3.500.000,00 kuna.

(3) Odluku o povećanju osigurane svote iz stavka 2. ovoga članka donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog nadzornog tijela.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

GLAVA VI. OBAVLJANJE POSLOVA OBVEZNIH OSIGURANJA

Opća odredba
Članak 43.

(1) Društvo za osiguranje smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona za koje je dobilo dozvolu nadzornog tijela, a društvo za osiguranje države članice smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu samo u vrsti obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona u kojoj ima pravo obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu u Republici Hrvatskoj neposredno ili preko podružnice.

(2) Društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka poslove obveznih osiguranja u prometu dužno je obavljati u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(3) Informacije koje društvo za osiguranje daje ugovaratelju osiguranja prije sklapanja ugovora o osiguranju i tijekom trajanja ugovora o osiguranju moraju biti sastavljene u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju koje propisuju sadržaj i oblik tih informacija.

(4) Ugovor o osiguranju, polica osiguranja ili druga isprava o osiguranju, uvjeti osiguranja i druga dokumentacija u vezi s ugovorom o osiguranju moraju biti u skladu s odredbama ovoga Zakona i drugih propisa koji određuju njihov sadržaj, u pisanom obliku i na hrvatskom jeziku.

(5) Društvo za osiguranje ne smije obavljati poslove obveznih osiguranja u prometu ako nije član Hrvatskog ureda za osiguranje.

(6) Na nadzor poslovanja društva za osiguranje primjenjuju se odredbe Zakona o osiguranju koje propisuju nadzor poslovanja društva za osiguranje.

(7) Nadzorno tijelo izriče nadzorne mjere društvu za osiguranje u skladu s odredbama ovoga Zakona i Zakona o osiguranju.

(8) Protiv rješenja nadzornog tijela žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe nadležnom Upravnom sudu u roku od 30 dana od dana primitka rješenja nadzornog tijela.

(9) Društvo za osiguranje države članice koje neposredno ili preko podružnice obavlja poslove osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona mora imenovati predstavnika koji ima sjedište, odnosno stalno prebivalište u Republici Hrvatskoj te njegovo ime, odnosno naziv i adresu priopćiti nadzornom tijelu i Hrvatskom uredu za osiguranje.

(10) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka u ime i za račun društva za osiguranje obrađuje odštetne zahtjeve i isplaćuje štete oštećenim osobama, zastupa društvo za osiguranje pred sudovima i nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj.

(11) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka može obavljati i poslove ovlaštenog predstavnika iz članka 47. ovoga Zakona.

(12) Imenovani predstavnik iz stavka 9. ovoga članka mora obavljati poslove na hrvatskom jeziku.

GLAVA VII. GARANCIJSKI FOND

Garancijski fond

Članak 44.

(1) Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi:

1. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte od osiguranih i neosiguranih vozila koja se uobičajeno nalaze u Republici Hrvatskoj za koje inozemnom nacionalnom uredu, sukladno Kretscom sporazumu, Multilateralnom sporazumu te drugim međunarodnim sporazumima jamči Hrvatski ured za osiguranje,

2. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica od vozila inozemne registracije osiguranih na temelju članka 35. stavka 1. ovoga Zakona,

3. šteta nastalih izvan teritorija Republike Hrvatske u nekoj od država članica odnosno trećoj državi članici Sustava zelene karte na temelju članka 57. ovoga Zakona,

4. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od neosiguranih prijevoznih sredstava,

5. šteta zbog smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih prijevoznih sredstava,

6. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od vozila inozemne registracije iz članka 34., 36. i 37. ovoga Zakona,

7. šteta zbog uništenja ili oštećenja stvari nastalih na teritoriju Republike Hrvatske od nepoznatih vozila na temelju članka 30. ovoga Zakona,

8. šteta koje oštećene osobe nisu mogle naplatiti zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona,

9. osiguranog iznosa ako vlasnik vozila koje služi za prijevoz putnika suprotno odredbi članka 21. ovoga Zakona nije sklopio ugovor o osiguranju putnika u javnom prometu od posljedica nesretnog slučaja ili ako osigurani iznos nije isplaćen zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja na temelju članka 31. ovoga Zakona,

10. šteta nastalih na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno u nekoj od država članica Sustava zelene karte od osiguranih vozila koja su uobičajeno stacionirana u Republici Hrvatskoj, koje su isplatili uredi za naknadu država članica sukladno njihovom zakonodavstvu, odnosno međunarodnim sporazumima, a za koje jamči Hrvatski ured za osiguranje.

(2) Iz Garancijskog fonda nadoknađuju se i troškovi obrade šteta iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na štete koje u nastale, a nisu riješene prije stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Iz Garancijskog fonda ne nadoknađuju se štete koje prouzroče vozila inozemne registracije koja prometuju na teritoriju Republike Hrvatske na temelju posebnih sporazuma kojih je potpisnik Republika Hrvatska, ako ta vozila nemaju međunarodnu ispravu ili dokaz o postojanju osiguranja od automobilske odgovornosti iz članka 32., stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Zavodi za zdravstveno, mirovinsko i invalidsko osiguranje te društva za osiguranje sa subrogacijskim potraživanjima, kao i druge fizičke i pravne osobe koje su na bilo koji način neposredno oštećenoj osobi nadoknadile štetu ili dio štete nanesene uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva, nemaju pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi nadoknadilo štetu ili dio štete nanese uporabom neosiguranog ili nepoznatog prijevoznog sredstva po osnovi obveznih osiguranja u prometu iz članka 2. stavak 1. ovoga Zakona ima pravo na naknadu isplaćenih iznosa iz Garancijskog fonda.

(7) U slučaju postojanja prava na naknadu štete iz Garancijskog fonda, od oštećene se osobe ne smije zahtijevati podnošenje dokaza o tome da osoba odgovorna za štetu odbija odnosno da nije sposobna platiti štetu.

(8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev. Naknadu štete oštećenoj osobi treba isplatiti neodgodivo. U slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

(9) Za obveze iz ovoga članka oštećenim osobama jamči Hrvatski ured za osiguranje.

(10) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od osobe koja je odgovorna za štetu, i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.

(11) Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena su u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini i isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja.

(12) Ako je iz Garancijskog fonda isplaćena naknada štete prema stavku 1. točki 8. i točki 9. ovoga članka, zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo regresa prema svakom od osiguranika ili ugovaratelja osiguranja najviše do iznosa od 20.000,00 kuna iz istog štetnog događaja.

Obveza uplaćivanja doprinosa za Garancijski fond

Članak 45.

(1) Društvo za osiguranje koje obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona dužno je Hrvatskom uredu za osiguranje uplaćivati doprinos za Garancijski fond, i to razmjerno premiji ili broju rizika ostvarenoj u određenoj vrsti obveznog osiguranja u tekućoj godini.

(2) Nadzorno tijelo propisat će način obračuna i rokove uplate doprinosa iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Hrvatski ured za osiguranje dužan je neodgodivo obavijestiti nadzorno tijelo ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisima donesenima na temelju stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako društvo za osiguranje postupa u suprotnosti s odredbama stavka 1. ovoga članka i propisa donesenih na temelju stavka 2. ovoga članka, nadzorno tijelo takvom društvu može oduzeti dozvolu za obavljanje poslova obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

GLAVA VIII. POSEBNE ODREDBE O PROVOĐENJU OSIGURANJA OD AUTOMOBILSKE ODGOVORNOSTI

VIII.1. Zaštita oštećenih osoba u prometnim nesrećama u državama članicama Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta

Članak 47.

- (1) Ovlašteni predstavnik za rješavanje šteta na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti (u daljnjem tekstu: ovlašteni predstavnik) je osoba koja u ime i za račun odgovornog osiguratelja prikuplja informacije, poduzima mjere potrebne za rješavanje šteta te u državi stalnog prebivališta oštećene osobe obavlja odgovarajuće isplate u slučaju šteta nastalih zbog prometne nesreće u državi članici koja nije država stalnog prebivališta oštećene osobe odnosno u trećim državama čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročeni uporabom vozila koja su osigurana i uobičajeno stacionirana u nekoj od država članica različitoj od države stalnog prebivališta oštećene osobe.
- (2) Ovlašteni predstavnik mora imati sve potrebne ovlasti za zastupanje društva za osiguranje u odnosu na oštećene osobe i državna tijela, te u toj državi mora imati sjedište odnosno prebivalište.
- (3) Ovlašteni predstavnik mora biti osposobljen za obradu odštetnih zahtjeva na službenom jeziku države za koju je imenovan.
- (4) Ovlašteni predstavnik može raditi za jedno društvo ili za više društava za osiguranje.
- (5) Bez obzira na odredbu stavka 1. ovoga članka, oštećena osoba može odštetni zahtjev ostvarivati izravno od prouzročitelja prometne nesreće ili odgovornog osiguratelja.
- (6) Pravne osobe iz članka 27. ovoga Zakona te druge pravne osobe na koje su na temelju ovoga Zakona prenijeta prava oštećene osobe na naknadu, nemaju pravo ostvarivati naknadu štete od ovlaštenog predstavnika.

Članak 51.

- (1) Informacijski centar uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje radi što učinkovitijeg ostvarivanja odštetnog zahtjeva na osnovi šteta nastalih u prometnim nesrećama uporabom vozila.

Članak 52.

- (1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:
 1. prikuplja podatke i vodi registar podataka,
 2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka,
 3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registra informacijskih centara drugih država članica.
- (2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:
 1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj,
 2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,
 3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti,
 4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 3. ovoga stavka,

5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, osobnom identifikacijskom broju (OIB), stalnom i privremenom prebivalištu osiguranika,

6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama,

7. o popisu vlasnika vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti. Navedeni popis i ime tijela odgovornog za plaćanje odštete dostavlja se Europskoj komisiji.

(3) Podaci iz stavka 2. ovoga članka prikupljaju se od društava za osiguranje i evidencije registriranih vozila u Republici Hrvatskoj.

(4) Društva za osiguranje dužna su dostavljati podatke za registar iz stavka 2. ovoga članka u skladu s odredbama Zakona o zaštiti osobnih podataka.

(5) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(6) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

Članak 54.

Radi pružanja pomoći kod prikupljanja podataka iz članka 52. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona Informacijski centar surađuje s informacijskim centrima drugih država članica.

Članak 54.

Radi pružanja pomoći kod prikupljanja podataka iz članka 52. stavka 1. točke 3. ovoga Zakona Informacijski centar surađuje s informacijskim centrima drugih država članica.

VIII.3. Ured za naknadu

Članak 57.

(1) Ured za naknadu uspostavlja se u okviru Hrvatskog ureda za osiguranje.

(2) Oštećene osobe sa stalnim prebivalištem u Republici Hrvatskoj odštetni zahtjev mogu podnijeti Uredu za naknadu ako je prometna nesreća nastala u drugoj državi članici, odnosno u trećoj državi čiji je nacionalni Ured za osiguranje član Sustava zelene karte, a prouzročena je vozilom koje je osigurano te uobičajeno stacionirano u drugoj državi članici.

(3) Ured za naknadu nadležan je samo u iznimnim slučajevima kada odgovorni osiguratelj odnosno njegov ovlašten predstavnik nisu ispunili svoje obveze propisane ovim Zakonom.

(4) Oštećene osobe iz stavka 2. ovoga članka mogu svoj odštetni zahtjev podnijeti Uredu za naknadu:

1. ako u roku od tri mjeseca od dana kada je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev odgovornom osiguratelju ili njegovu ovlaštenom predstavniku, odgovorni osiguratelj ili njegov ovlašten predstavnik nisu postupili sukladno članku 50. ovoga Zakona,

2. ako odgovorni osiguratelj u Republici Hrvatskoj nije imenovao ovlaštenog predstavnika; u tom slučaju oštećena osoba ne smije podnijeti odštetni zahtjev Uredu za naknadu ako odštetni zahtjev već ostvaruje neposredno od odgovornog osiguratelja i ako je oštećena osoba u roku od tri mjeseca nakon podnošenja odštetnog zahtjeva od odgovornog osiguratelja dobila utemeljen odgovor,

3. ako nije bilo moguće u roku od dva mjeseca od dana podnošenja odštetnog zahtjeva identificirati vozilo odnosno odgovornog osiguratelja.

Članak 61.

Ured za naknadu obveze iz članka 57. i članka 59. stavka 4. ovoga Zakona izvršava iz Garancijskog fonda.

GLAVA IX. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji osiguratelja

Članak 63.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako ugovaratelju osiguranja ne uruči uvjete osiguranja sukladno odredbi članka 8. stavka 3. ovoga Zakona,

2. ako na zahtjev svog osiguranika ne izda potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti u roku, odnosno za razdoblje sukladno odredbi članka 22. stavka 8. ovoga Zakona,

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 200.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako sklopi ugovor o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 1. ovoga Zakona,

2. ako obavlja poslove obveznih osiguranja u prometu protivno članku 43. stavku 1. ovoga Zakona,

3. ako obavlja poslove obveznih osiguranja iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona, a nije član Hrvatskog ureda za osiguranje

4. ako ne uplati doprinos za Garancijski fond sukladno odredbama članka 45. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj društvo za osiguranje:

1. ako odbije ponudu za sklapanje ugovora o osiguranju protivno odredbi članka 8. stavka 2. ovoga Zakona,

2. ako počne primjenjivati uvjete osiguranja, a o tome ne obavijesti nadzorno tijelo u roku iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ili ako ne oblikuje premije osiguranja u skladu s člankom 10. stavkom 1. ovoga Zakona ili ako na zahtjev nadzornog tijela iz stavka 1. ovoga Zakona ne dostavi cjenik premija, tehničke podloge i ostale elemente korištene za izračun premija osiguranja,

3. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

4. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona,

5. ako postupa protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,

6. ako ne imenuje ovlaštene predstavnike u državama članicama sukladno odredbama članka 47. ovoga Zakona.

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka i odgovorna osoba društva za osiguranje.

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj ovlašteni predstavnik društva za osiguranje ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona.

Prekršaji Hrvatskog ureda za osiguranje
Članak 64.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete odnosno utemeljeni odgovor u roku iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,
2. ako oštećenoj osobi ne isplati iznos naknade štete ili nespornog dijela naknade štete sukladno odredbi članka 12. stavka 3. ovoga Zakona kada je nadležan za naknadu štete sukladno odredbama članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,
3. ako postupuje protivno odredbi članka 16. ovoga Zakona,
4. ako imovinu Garancijskog fonda vodi protivno odredbi članka 46. stavka 1. ovoga Zakona,
5. ako ne vodi i ne upotrebljava imovinu Garancijskog fonda na način određen propisom donesenim na temelju članka 46. stavka 3. ovoga Zakona,
6. ako ne uspostavi Informacijski centar, te ne održava njegovu ažurnost sukladno odredbi članka 51. ovoga Zakona,
7. ako Informacijski centar ne čuva podatke iz članka 52. stavka 2. točke 1., 2., 3., 4., i 5. ovoga Zakona sukladno odredbama članka 53. ovoga Zakona,
8. ako ne uspostavi Ured za naknadu sukladno odredbama članka 57. ovoga Zakona,
9. ako ne obavijesti nadzorno tijelo o saznanju da osiguratelj čini prekršaj odnosno ne dostavi sve dokaze sukladno odredbama članka 67. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj Hrvatski ured za osiguranje:

1. ako ne obavijesti nadzorno tijelo sukladno odredbi članka 45. stavka 3. ovoga Zakona,
2. ako ne izvijesti nadzorno tijelo o stanju imovine Garancijskog fonda na način utvrđen odredbama članka 46. stavka 2. ovoga Zakona,
3. ako oštećenoj osobi, odnosno drugom sudioniku prometne nesreće ne omogući uvid u podatke i korištenje podataka sukladno odredbi članka 56. ovoga Zakona.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka i odgovorna osoba Hrvatskog ureda za osiguranje.

Prekršaji vlasnika vozila, brodice, odnosno jahte
Članak 65.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba ako kao vlasnik vozila, odnosno korisnik u svojstvu posjednika brodice, odnosno jahte prije uporabe vozila, brodice, odnosno jahte u prometu ne sklopi ugovor o osiguranju te ga ne obnavlja dok je vozilo, brodica, odnosno jahta u prometu sukladno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba pravne osobe.

Prekršaji zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova
Članak 65.a

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj zračni prijevoznik, odnosno operator zrakoplova koji je pravna osoba ili trgovac pojedinac ako:
1. ne sklopi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi, teretu i trećim osobama sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 2. ne osigura svaki pojedini let, bez obzira na to je li zrakoplov koji se upotrebljava njegovo vlasništvo, predmet ugovora o leasingu, sporazuma o zajedničkom pothvatu, franšizi, partnerstvu (primjerice, zajedničko prodavanje mjesta na istom letu, codesharing) ili bilo kojom drugom sporazumu iste prirode sukladno članku 4. stavku 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 3. u ugovoru o osiguranju od odgovornosti za štetu putnicima, prtljazi i teretu, kada se zrakoplov koristi u komercijalne svrhe, najniže osigurane svote nisu u skladu sa člankom 6. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 4. zrakoplov iz članka 2. Uredbe (EZ) br. 785/2004 nema pri svakom letu potvrdu ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju u skladu sa člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004,
 5. ako na zahtjev Hrvatske agencije za civilno zrakoplovstvo ne predoči ugovor o osiguranju u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 785/2004.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka operator zrakoplova u nekomercijalnom letu koji je fizička osoba.
- (3) Kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se:
1. odgovorna osoba zračnog prijevoznika, odnosno operatora zrakoplova koji počini prekršaj iz stavka 1. ovoga članka,
 2. zapovjednik, odnosno druga odgovorna osoba koju odredi zračni prijevoznik ili operator zrakoplova, ako na zahtjev inspektora ili druge ovlaštene osobe za nadzor odbije predočiti dokaz o sklopljenom odgovarajućem osiguranju od odgovornosti u skladu sa člankom 8. Uredbe br. (EZ) 785/2004,
 3. operator zrakoplova u nekomercijalnom zračnom prometu koji je fizička osoba i koji počini prekršaj iz točke 2. ovoga stavka.

Prekršaji vozača vozila
Članak 66.

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 300,00 do 1.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač vozila:
1. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči policu osiguranja ili drugi dokaz o sklopljenom ugovoru o osiguranju sukladno odredbi članka 6. stavka 1. ovoga Zakona,
 2. ako na zahtjev ovlaštene službene osobe ne predoči Europsko izvješće o nesreći sukladno odredbi članka 38. stavka 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vozač vozila ako ne sklopi ugovor o osiguranju od automobilske odgovornosti (granično osiguranje) sukladno odredbama članka 35. stavka 1. ovoga Zakona.

- PRILOZI**
- **Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provednom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provednom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu
Datum dokumenta	Lipanj 2023.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Plan zakonodavnih aktivnosti Vlade Republike Hrvatske za 2023. godinu (redni broj 16.) Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije za 2023. godinu (redni broj 2.)
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo financija
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Hrvatski ured za osiguranje, Hrvatska udruga poslodavaca, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska udruga Auto struke, Project 3 Mobility d.o.o.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu bio je objavljen na portalu e-Savjetovanja od 3. svibnja do 1. lipnja 2023. godine na internetskoj stranici: https://esavjetovanja.gov.hr
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Hrvatski ured za osiguranje i Zvonimir Matić

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Odgovori na zaprimljene primjedbe vidljivi su u tabličnom prikazu odgovora na zaprimljene primjedbe.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>-</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OBVEZNIM OSIGURANJIMA U PROMETU</p> <p>Članak 12. stavak 3. "Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam, u roku od 7 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 dana od primitka odštetnog zahtjeva" Nejasna je potreba za navedenim rokom odnosno temeljem čega je utvrđeno da se naknada štete ili predujam iste ne isplaćuje budući da ne postoji nikakvi prigovori/predstavke po tom osnovu. Ovakvom odredbom se sugerira da postoji neki zastoj u likvidaciji ili se dovodi u pitanje nečija mogućnost isplaćivanja šteta, što je zasigurno neosnovano. Cjelokupni sustav naknade štete posebno u segment isplate je stvar dogovora više strana posebno osiguratelja i oštećene osobe (fizičke ili pravne osobe (npr. leasing društvo)) te je vrlo često slučaj da oštećena osoba samo želi primjerice popravak svog vozila odnosno ne želi niti ima potrebu primati novčane iznose koje onda samo mora dalje transferirati trećim osobama (npr. servisnoj radionici) ili postoje slučajevi kada osiguratelju nisu dostavljeni podaci za plaćanje (IBAN). S druge strane, i same servisne radionice koje u velikoj mjeri imaju uređene poslovne odnose sa osigurateljima ne žele primati novčane iznose bez izdanih (pred)računa te ne žele imati administrativno računovodstvene poteškoće vezane na uplate određenih sredstava koje ne mogu povezati sa određenim poslovnim događajem. Ovakvim zakonskim prijedlogom pokušava se postaviti pravilo te odmah predvidjeti drugo pravilo za "iznimku" bez da je itko na temelju sustavne analize utvrdio kojih situacija ima više te da li nam bilo kakvo pravilo vezano za rok za isplatu treba. Nemoguće je predvidjeti razne situacije pa će ovakvo "prenormiranje" samo dodatno otežati komunikaciju između osiguratelja i oštećene osobe te stvoriti niz nepotrebnih komunikacijskih ili administrativno-računovodstvenih poteškoća koje svakako neće ići u korist oštećene osobe. Članak 12. stavak.5. "U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, a u slučaju prometne nesreće nastale upotrebom vozila i ponudu servisne radionice za popravak štete, a koje je osobno izabrala." Oštećena osoba imala je i dosad pravo priložiti sve činjenice i dokaze u bilo kakvoj formi kojima argumentira osnovanost odštetnog zahtjeva, a osiguratelju je u</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Zahvaljujemo na komentaru. U odnosu na komentar u svezi stavka 3. te nakon dodatnog razmatranja, predlaže se rok od 15 dana za isplatu naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva. U odnosu na komentar u svezi stavka 5. odredba se dodatno uređuje na način da se stavak odnosi na sve vrste prijevoznih sredstava obuhvaćenih ovim Zakonom. U odnosu na komentar u svezi stavka 7., primjedba se prihvaća s obzirom da je točkom 3.2. Kodeksa poslovne osigurateljne i reosigurateljne etike propisano kako su u postupku obrade i naknade štete te isplate osigurane svote društva dužna postupati stručno, učinkovito i pravično, izbjegavajući poglavito svako odugovlačenje i/ili neisplatu neprijepornog dijela štete, imajući uvijek na umu socijalnu funkciju djelatnosti osiguranja, koja je osobito naglašena u obveznim osiguranjima od odgovornosti. U odnosu na komentar u svezi stavka 8., isti se ne prihvaća. Cilj izmjena stavka 8. jest povećanje zaštite oštećenih osoba kroz povećanje transparentnosti postupka rješavanja odštetnog zahtjeva koja se postiže upoznavanjem oštećene osobe s njezinim pravima te obvezama odgovornog osiguratelja. Ujedno, izmjene se odnose na daljnje uređivanje postupanja osiguratelja prilikom rješavanja odštetnih zahtjeva podzakonskim aktom, a što je Hanfa već u određenom dijelu propisala Smjericama. Ovakvim normiranjem odnosno ovlaštenjem da se predmetna materija uredi Pravilnikom odnosno obvezujućim podzakonskim aktom osigurava se veći stupanj zaštite oštećenih osoba kroz obvezujući akt u odnosu na pravila sadržana u Smjericama Hanfe, kao i veća razina pravne sigurnosti.</p>

interesu zaprimiti što više informacija kako bi mogao što prije donijeti utemeljenu odluku. Ovim prijedlogom stavljaju se u fokus prava osoba oštećenih u slučaju prometne nesreće upotrebom vozila te im se omogućuje dostava ponude servisne radionice, dok se u drugi plan stavljaju osobe koje su oštećene primjerice brodicom ili jahtom, na koje se također odnosi čl. 12., a za njih nije predviđeno neko posebno pravo na dostavu. Potrebno je istaknuti kako postoji niz slučajeva kada se upotrebom vozila ošteti zid, zgrada ili neka druga imovina, te se postavlja pitanje što je s tim osobama. Ističemo još jednom kako oštećena osoba ima pravo na dostavu bilo kakve dokumentacije kojom može argumentirati osnovanost odštetnog zahtjeva te je navođenje „ponude servisne radionice“ potpuno nepotrebno i suvišno. Članak 12. stavak 7. “Osiguratelj je dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka, postupajući pri tome stručno, učinkovito i pošteno.” Prijedlogom izmjena stavka 7. ponovno se pokušavaju normirati već poznata i uvriježena postupanja osiguratelja u sustavu naknade štete. Osiguratelju je u interesu da poduzima potrebne radnje bez odugovlačenja kao što mu je interesu da oštećena osoba ima saznanja o njenim pravima i obvezama jer će o tome ovisiti brzina rješavanja odštetnog zahtjeva. Budući da osiguratelji djeluju pod teretom zakonskih rokova za određena postupanja, ne dolazi do odugovlačenja sa strane osiguratelja. Interes je osiguratelja da odštetni zahtjev bude razumljiv sa kompletiranim činjenicama i dokazima. Osiguratelji su usmjereni na brzu prijavu štete te pružaju niz korisnih informacija i olakšavaju postupak svim oštećenim osobama pa stoga nije jasno što bi se uvođenjem obveze „stručno, učinkovito i pošteno“ željelo postići jer društva za osiguranje upravo tako i postupaju. Članak 12. stavak 8. “Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, informiranje oštećene osobe o obvezama osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz ovoga članka.” Prijedlogom stavka 8. daje se ovlast nadzornom tijelu na donošenje pravilnika, kao podzakonskog akta, kojim bi se trebalo propisati: način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, informiranje oštećene osobe o obvezama osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva. Nadzorno tijelo ima široke ovlasti u reguliranju pojedinih pitanja pa je tako temeljem čl. 204. Zakona o osiguranju te čl. 15. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga donijelo Smjernice i preporuke za postupanje po članku 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu prilikom rješavanja odštetnih zahtjeva za naknadu štete na vozilu koje u detaljnoj formi reguliraju naprijed navedena pitanja te koje su postale sastavna odrednica prilikom nadzornog postupanja regulatora. U tom smislu, smatramo nepotrebno detaljnije propisivanje drugim dodatnim (ili zamjenskim) aktom. Posebno ukazujemo na

	<p>činjenicu da i oštećena osoba, ali i osiguratelj u tom izvanugovornom odnosu imaju pravo na zaštitu svojih prava te konačna ocjena o istima može jedino biti predmet sudske vlasti.</p>
<p>2 HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 3. Terminološka neusklađenost termina vozila - prijedlozi izmjena članka 3. st. 1. toč. 35. i čl. 22. st. 1. Čl. 3. st. 1. t. 35. ZOOP-a „Vozilo je: Svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama: -najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h; ili -najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h Čl. 22. st. 1. ZOOP-a „Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, u skladu s odredbama ovog Zakona, osim u slučaju upotrebe osobnih prijevoznih sredstava koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, čiji radni obujam motora nije veći od 25 cm³ ili čija radna snaga nije jača od 0,6 kW i koje na ravnoj cesti ne može razviti brzinu veću od 25 km/h, odnosno čija najveća konstrukcijska brzina ne prelazi 25 km/h, koja ne podliježe obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to: -vozilo koje se može samo uravnotežiti, -monocikl s motornim ili električnim pogonom, -romobil s motornim ili električnim pogonom.“ Obrazloženje: U članku 3. stavak 1. točka 35. predlagatelj je definirao koja prometna sredstva nisu vozila. Nejasna je terminologija odredbe članka 22. stavka 1. po kojoj je „vlasnik vozila“ dužan sklopiti ugovor o osiguranju „osim u slučaju upotrebe osobnih prijevoznih sredstava“, odnosno osim u slučaju upotrebe prijevoznih sredstava koja uopće nisu vozila u smislu prijedloga Zakona. Ukoliko je predlagatelj nastojao izuzeti vlasnike osobnih prijevoznih sredstava od obveze sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, dovoljno je bilo da ih u članku 3. stavku 1. točka 35. izuzme iz pojma „vozila“, a što i jest uneseno u prijedlog izmjene zakona. U tom smislu predlaže se i brisati dio rečenice u predloženom članku 22. stavak 1. iza riječi „Zakona“, jer je već u članku 3. stavku 1. točka 35. određeno da osobna prijevozna sredstva nisu vozila. U članku 3. pod „Pojmovi“ treba jasnije naznačiti da se osobna prijevozna sredstva ne smatraju vozilima, a definiciju preuzeti iz ZSPC-a te na taj način i terminološki uskladiti oba zakona.</p>	<p>Prihvaćen Zahvaljujemo na komentaru.</p>
<p>3 HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 7. Članak 12. stavak 3. “Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam, u roku od 7 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 dana od primitka odštetnog zahtjeva” Nejasna je potreba za navedenim rokom odnosno temeljem</p>	<p>Djelomično prihvaćen Zahvaljujemo na komentaru. U odnosu na komentar u svezi stavka 3. te nakon dodatnog razmatranja predlaže se rok od 15 dana za isplatu naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva. U odnosu na komentar u svezi stavka 5. odredba se dodatno uređuje na način da se stavak odnosi na sve vrste prijevoznih sredstava obuhvaćenih ovim Zakonom. U odnosu na komentar u</p>

čega je utvrđeno da se naknada štete ili predujam iste ne isplaćuje budući da ne postoji nikakvi prigovori/predstavke po tom osnovu. Ovakvom odredbom se sugerira da postoji neki zastoj u likvidaciji ili se dovodi u pitanje nečija mogućnost isplaćivanja šteta, što je zasigurno neosnovano. Cjelokupni sustav naknade štete posebno u segment isplate je stvar dogovora više strana posebno osiguratelja i oštećene osobe (fizičke ili pravne osobe (npr. leasing društvo)) te je vrlo često slučaj da oštećena osoba samo želi primjerice popravak svog vozila odnosno ne želi niti ima potrebu primati novčane iznose koje onda samo mora dalje transferirati trećim osobama (npr. servisnoj radionici) ili postoje slučajevi kada osiguratelju nisu dostavljeni podaci za plaćanje (IBAN). S druge strane, i same servisne radionice koje u velikoj mjeri imaju uređene poslovne odnose sa osigurateljima ne žele primati novčane iznose bez izdanih (pred)računa te ne žele imati administrativno računovodstvene poteškoće vezane na uplate određenih sredstava koje ne mogu povezati sa određenim poslovnim događajem. Ovakvim zakonskim prijedlogom pokušava se postaviti pravilo te odmah predvidjeti drugo pravilo za "iznimku" bez da je itko na temelju sustavne analize utvrdio kojih situacija ima više te da li nam bilo kakvo pravilo vezano za rok za isplatu treba. Nemoguće je predvidjeti razne situacije pa će ovakvo "prenormiranje" samo dodatno otežati komunikaciju između osiguratelja i oštećene osobe te stvoriti niz nepotrebnih komunikacijskih ili administrativno-računovodstvenih poteškoća koje svakako neće ići u korist oštećene osobe. Članak 12. stavak.5. "U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, a u slučaju prometne nesreće nastale upotrebom vozila i ponudu servisne radionice za popravak štete, a koje je osobno izabrala." Oštećena osoba imala je i dosad pravo priložiti sve činjenice i dokaze u bilo kakvoj formi kojima argumentira osnovanost odštetnog zahtjeva, a osiguratelju je u interesu zaprimiti što više informacija kako bi mogao što prije donijeti utemeljenu odluku. Ovim prijedlogom stavljaju se u fokus prava osoba oštećenih u slučaju prometne nesreće upotrebom vozila te im se omogućuje dostava ponude servisne radionice, dok se u drugi plan stavljaju osobe koje su oštećene primjerice brodicom ili jahtom, na koje se također odnosi čl. 12., a za njih nije predviđeno neko posebno pravo na dostavu. Potrebno je istaknuti kako postoji niz slučajeva kada se upotrebom vozila ošteti zid, zgrada ili neka druga imovina, te se postavlja pitanje što je s tim osobama. Ističemo još jednom kako oštećena osoba ima pravo na dostavu bilo kakve dokumentacije kojom može argumentirati osnovanost odštetnog zahtjeva te je navođenje „ponude servisne radionice“ potpuno nepotrebno i suvišno. Članak 12. stavak 7. "Osiguratelj je dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka, postupajući pri tome stručno, učinkovito i pošteno." Prijedlogom izmjena stavka 7. ponovno se pokušavaju normirati

svezi stavka 7., primjedba se prihvaća s obzirom da je točkom 3.2. Kodeksa poslovne osigurateljne i reosigurateljne etike propisano kako su u postupku obrade i naknade štete te isplate osigurane svote društva dužna postupati stručno, učinkovito i pravično, izbjegavajući poglavito svako odugovlačenje i/ili neisplatu neprijepornog dijela štete, imajući uvijek na umu socijalnu funkciju djelatnosti osiguranja, koja je osobito naglašena u obveznim osiguranjima od odgovornosti. U odnosu na komentar u svezi stavka 8. isti se ne prihvaća. Cilj izmjena stavka 8. jest povećanje zaštite oštećenih osoba kroz povećanje transparentnosti postupka rješavanja odštetnog zahtjeva koja se postiže upoznavanjem oštećene osobe s njezinim pravima te obvezama odgovornog osiguratelja. Ujedno, izmjene se odnose na daljnje uređivanje postupanja osiguratelja prilikom rješavanja odštetnih zahtjeva podzakonskim aktom, a što je Hanfa već u određenom dijelu propisala Smjernicama. Ovakvim normiranjem odnosno ovlaštenjem da se predmetna materija uredi Pravilnikom odnosno obvezujućim podzakonskim aktom osigurava se veći stupanj zaštite oštećenih osoba kroz obvezujući akt u odnosu na pravila sadržana u Smjernicama Hanfe, kao i veća razina pravne sigurnosti.

već poznata i uvriježena postupanja osiguratelja u sustavu naknade štete. Osiguratelju je u interesu da poduzima potrebne radnje bez odugovlačenja kao što mu je interesu da oštećena osoba ima saznanja o njenim pravima i obvezama jer će o tome ovisiti brzina rješavanja odštetnog zahtjeva. Budući da osiguratelji djeluju pod teretom zakonskih rokova za određena postupanja, ne dolazi do odugovlačenja sa strane osiguratelja. Interes je osiguratelja da odštetni zahtjev bude razumljiv sa kompletiranim činjenicama i dokazima. Osiguratelji su usmjereni na brzu prijavu štete te pružaju niz korisnih informacija i olakšavaju postupak svim oštećenim osobama pa stoga nije jasno što bi se uvođenjem obveze „stručno, učinkovito i pošteno“ željelo postići jer društva za osiguranje upravo tako i postupaju. Članak 12. stavak 8. “Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, informiranje oštećene osobe o obvezama osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz ovoga članka.” Prijedlogom stavka 8. daje se ovlast nadzornom tijelu na donošenje pravilnika, kao podzakonskog akta, kojim bi se trebalo propisati: način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, informiranje oštećene osobe o obvezama osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva. Nadzorno tijelo ima široke ovlasti u reguliranju pojedinih pitanja pa je tako temeljem čl. 204. Zakona o osiguranju te čl. 15. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga donijelo Smjernice i preporuke za postupanje po članku 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu prilikom rješavanja odštetnih zahtjeva za naknadu štete na vozilu koje u detaljnoj formi reguliraju naprijed navedena pitanja te koje su postale sastavna odrednica prilikom nadzornog postupanja regulatora. U tom smislu, smatramo nepotrebnim detaljnije propisivanje drugim dodatnim (ili zamjenskim) aktom. Posebno ukazujemo na činjenicu da i oštećena osoba, ali i osiguratelj u tom izvanugovornom odnosu imaju pravo na zaštitu svojih prava te konačna ocjena o istima može jedino biti predmet sudske vlasti.

4 Zvonimir Matić

III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 7.

Prijedlog dopuna i izmjene odredbe čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu sukladno problemima u praksi odvjetnika koji zastupaju oštećene osobe u postupcima naknade štete po odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu Tekst napisao: odvjetnik Zvonimir Matić, Zagreb, Ulica Jurja Žerjavića 9. Prije donošenja ZOOP-a, Vlada RH je na svojoj sjednici 17.11.2005., objavila prijedlog Zakona o osiguranju u kojem navodi da je poseban problem nastajao kod rješavanja zahtjeva za naknadu šteta koju su počeli kao djelatnost obavljati društva za osiguranje, citira se: „bez ikakvog odobrenja i nadležnosti nadzornog tijela, kao i kadrovske osposobljenosti, samo sa ciljem stjecanja iznosa dijela štete koji pripada oštećenoj osobi“, navodi se u Prijedlogu zakona.

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentarima koje ćemo imati u vidu prilikom budućeg unaprijeđenja zakonodavnog okvira u području obveznih osiguranja u prometu. Ujedno, skreće se pažnja na postojeću mogućnost mirnog rješavanja sporova čiji je cilj brzo i učinkovito rješavanje sporova među strankama kako bi se osigurala zaštita oštećenih osoba te rasteretio sudbeni sustav. Troškovi takvih postupaka koji se npr. provode u okviru Centra za mirenje pri Hrvatskom uredu za osiguranje, a koji obuhvaćaju troškove honorara izmiritelja i druge troškove postupka mirenja, snosi društvo za osiguranje koje je iniciralo odnosno pristalo na provođenje postupka mirenja. Također točka 3.2. Kodeksa poslovnice osiguravateljne i reosiguravateljne etike kojeg su potpisnici sva društva za osiguranje propisuje da će društva trajno poduzimati mjere kako bi stranke što jednostavnije i što žurnije ostvarile svoja prava te da se svi mogući

Također, na istoj sjednici je objavljen prijedlog donošenja ZOOP-a u kojem su istaknuti razlozi za donošenje novog Zakona koji će uređivati obvezna osiguranja u prometu, a jedan od je i postupak izvršavanja obveza društava za osiguranje prema oštećenim osobama za naknadu štete, citira se: „u kojem su uočeni problemi nekorektnih postupaka društava za osiguranje u vidu sporog i neprofesionalnog rješavanja zahtjeva za naknadu štete, uz nerealno utvrđivanje visine naknade.“ Nadalje, u Prijedlogu se navodi kako bi taj Zakon trebao urediti prava i obveze stranaka u ugovoru o osiguranju, a osobito se ističu prava oštećene osobe kao žrtve u prometu, tako da je fokus na zaštiti oštećenih osoba, žrtava u prometu, zbog nastanka štete koju je pritrpjela, ali i na financijskoj i socijalnoj zaštiti osiguranika kao odgovorne osobe za štetu, čime se tim osiguranjima priznaje veliki značaj za društvo u cijelini, citira se: „...važno gospodarsko, socijalno i psihološko značenje.“ Zakonodavac navodi da u odnosu na dosadašnje pravno uređenje, ZOOP donosi novine koje bi trebale ići u prilog zaštite oštećenih osoba, a kao što su povećanje osigurane svote po policama obveznog osiguranja, proširenje osigurateljnog pokrića u vidu prava na naknadu štete na stvarima za osobe koje su oštećene od nepoznatog vozila ili vozila koje je izuzeto od obveze osiguranja po svom staništu, novo uređenje postupka pred osigurateljem po zaprimanju odštetnog zahtjeva u smislu davanja jasnih rokova za rješavanje zahtjeva. Navedeni ciljevi u skladu su s preambulom iz Direktive 2009/103/EZ, koja u toč. 2. Preambule navodi kako je osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila posebno važno kako za ugovaratelje osiguranja tako i za žrtve nezgoda te ima veliki značaj za društva za osiguranje budući čine znatan dio poslova neživotnog osiguranja, dok se u toč. 5. navodi kako bi trebalo uvesti obvezu država članica EU-a u vidu jamčenja osigurateljnog pokrića za tjelesne ozljede tako da se za svaku tjelesnu ozljedu jamči barem neki minimalni iznos, dok se sve žrtve koje su vrlo teško ozlijeđene, navodi se, treba jamčiti da će se pružiti nadoknada šteta u cijelosti i primjereno, uzimajući u obzir nisku učestalost nezgoda koje uključuju više žrtava i mali broj nezgoda u kojima više žrtava biva vrlo teško ozlijeđeno. Direktivom 2009/103/EZ uvodi se minimalan iznos pokrića po žrtvi ili po odštetnom zahtjevu. Rezolucija Europskog parlamenta od 2. rujna 2008. godine o određenim pitanjima u odnosu na osiguranje motornih vozila, br. 2007/2258(INI), koja je donesena netom prije donošenja Direktive 2009/103/EZ, naglašava kako se za odredbe koje uređuju postupak s obrazloženom ponudom još uvijek zahtjeva daljnje uređenje, budući među Državama članicama postoje značajne razlike u odnosu na sustav kaznenih odredbi koje se odnose na postupak obrazložene ponude/odgovora, osobito kada se uzme u obzir da neke države članice ne predviđaju posebne sankcije i oslanjaju se isključivo na dužnost osiguravatelja da plati zakonske kamate na iznos naknade ako se obrazložena ponuda/odgovor ne dostavi u roku od tri mjeseca. U toč. 30. Preambule Direktive 2009/103/RZ navodi se

nesporazumi i prijepori, kada je to moguće, rješavaju mirnim putem, u izvansudskom postupku, izbjegavajući pritom nepotrebne troškove i puko administriranje. Stranke će se, prema okolnostima slučaja, uputiti i na mogućnost rješavanja prijepora mirenjem.

kako je izravno pokretanje odštetnog zahtjeva prema društvu za osiguranje od velike važnosti za žrtve prometnih nezgoda, vođeni idejom da će se po zaprimanju zahtjeva provesti učinkovita i brza likvidacija šteta i u što većoj mjeri izbjeći skup pravni postupak. Toč. 31. navedene Preambule navodi da je za zaštitu žrtve prometne nesreće potrebno omogućiti postupak „obrazložene ponude” na sve vrste prometnih nezgoda, a oštećena osoba, sukladno navodima iz Toč. 32. navedene Preambule u skladu s člankom 11. stavkom 2., koji se čita u vezi s člankom 9. stavkom 1. točkom (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. godine o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, može pokrenuti sudski postupak protiv osiguravatelja od građanskopravne odgovornosti u državi članici u kojoj ima domicil. Ta „obrazložena ponuda“ za naknadu štete prema Toč. 40. navedene Preambule trebala bi biti u pisanom obliku i trebala bi sadržavati razloge na temelju kojih je procijenjena odgovornost i šteta, a da će se odštetni zahtjev riješiti bez odlaganja potrebno je osigurati jamstva kroz odredbe nacionalnog prava koje treba donijeti odredbe o odgovarajućim učinkovitim i sustavnim financijskim ili istovjetnim upravnim kaznenim sankcijama, time da Toč. 41. navodi kako bi osim tih sankcija primjereno biti predvidjeti plaćanje kamate na iznos naknade štete koji oštećenoj osobi ponudi društvo za osiguranje ili dodijeli sud kada ponuda nije dana unutar propisanog roka, a ako već postoje nacionalni propisi koji propisuju obvezu plaćanja zatezних kamata od zahtjeva, kao što je to primjerice u RH odredba čl. 1103. ZOO-a, tada bi provedba Direktive u tom dijelu mogla provesti upućivanjem na postojeći nacionalni propis. Iako stavak 2. istog članka propisuje kako se tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe prije proteka roka iz stavka 1. ovoga članka ima smatrati preuranjenom, izostala je odredba da će u tom slučaju redovni nadležni sud odbaciti tužbu, a kako odredbe postupovnih zakona, prije svega ZPP, također ne uređuju odbačaj tužbe u takvim slučajevima, može se zaključiti, a što je potvrđeno i sudskom praksom, da nepodnošenje odštetnog zahtjeva prije podnošenja tužbe nije razlog za odbačaj tužbe, čak i ako se u smislu navedene odredbe ZOOP-a ima smatrati preuranjenom. Također, nije jasno zašto se zakonodavac odlučio da se oštećena osoba prvenstveno upućuje na podnošenje tužbe redovnom sudu, dok se alternativno rješavanje sporova u smislu Direktive (EU) 2016/97 o distribuciji u osiguranju uopće ne razmatra kao opcija. U ovom dijelu treba primjerice istaknuti Zakon o platnom prometu koji sadrži odredbu stavka 4. čl. 72., s naslovom „alternativno rješavanje potrošačkih sporova“, koji propisuje da korisnik platnih usluga – potrošač ima pravo u svim sporovima s pružateljem platnih usluga koji nastanu u primjeni odredbi glave II i III ovoga Zakona pokrenuti postupak pred bilo kojim tijelom za alternativno rješavanje potrošačkih sporova, dok je pružatelj platnih usluga dužan sudjelovati u postupku alternativnog rješavanja spora koji je potrošač pokrenuo pred izabranim tijelom za alterativno

rješavanje sporova, a koje pravo korisnika platnih usluga iz stavka 4. ovoga članka ne utječe na njegovo pravo na pokretanje sudskog postupka. Direktiva (EU) 2016/97 sadrži smjernice za alternativno rješavanje sporova, Alternative Dispute Resolution, ADR, kako bi osigurala adekvatnu zaštitu prava potrošača na pristup pravdi u slučaju nastanka spora s osigurateljima, sve kao nadopunu zaštite prava u redovnom sudskom postupku. Radi se o afirmaciji rješavanja sporova van suda, bilo kroz arbitražne postupke, a koja bi se nadležnost mogla ugovoriti u samim uvjetima ugovora, odnosno razne medijacije. Navedena inicijativa rješavanja sporova mirnim putem dio je sveopće EU inicijative u primjeni ADR budući je cilj EU institucija posvetiti se jačanju mirnog rješavanja sporova, out-of-court procedure, te na taj način učiniti pristup pravdi još dostupnijim. U trenutku donošenja ove Direktive između država članica postojale su značajne razlike u primjeni rješavanja sporova u arbitražnim i medijacijskim postupcima, slijedom čega je cilj iste harmonizirati ADR barem na nekoj minimalnoj razini u svim državama članicama. Taj proces je dugotrajan, tako da je prva komparativna studija je Green Paper, studija Europske komisije EU-a iz 1993. godine, Preporuka 98/257/EC, od 30. ožujka 1998. preporučuje kako bi proces rješavanja sporova izvan suda trebao imati barem sedam načela, kao što su neovisnost od utjecaja stranke koja treba donijeti odluku o postavljenom odštetnom zahtjevu, independence of the decisionmaking body, potom načela raspravljanja, debate between the parties, zakonitosti, transparentnosti, učinkovitosti, slobode i reprezentativnosti, freedom and representation. Slijedeća preporuka 2001/310/EC od 04. travnja 2001. godine svodi popis načela na nestranačnost, impartiality, transparentnost, transparency, učinkovitost i poštenje, effectiveness and fairness. 2002. godine. Europska komisija EU-a napravila je određene korekcije Green Paper, promovirajući metode ADR kako politički prioritet za EU institucije, slijedom čega se u centar pažnje stavlja uključivanje neutralne treće strane, neutral third party, u postupak rješavanju spora, što je u praksi dovelo do primjene postupka medijacije po samoj inerciji, a koji je model medijacije kodificiran Direktivom 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. godine o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima. Direktiva 2013/11/EU o alternativnim rješavanjima sporova, ADR Direktiva, trebala je predstavljati jamstvo potrošačima da će se pravno teoretski standardi pragmatično primjenjivati u praksi u svim Državama Članicama EU-a, ali praksa je pokazala da ADR pravila nisu jednako zaživjela i nisu se jednako razvila slijedom čega postoje značajne razlike u primjeni istih u nacionalnim sustavima, što može imati za posljedicu da izostanak visoko kvalitetnih postupaka po pravilima ADR izazove barijere na internom tržištu te države a što neminovno ima daljnju posljedicu u smislu da ta država postaje nekonkurentna u odnosu na druge države članice. Na prethodnu Direktivu nadovezuje se Uredba EU broj 524/2013 o online sporovima, od 09. siječnja 2016. godine kojom se želi pomoći u postavljanju

europske online platforme koja bi potrošačima i trgovcima ponudila rješavanje spora van suda, kroz ADR tijela koja su povezana s tom platformom. Konačno, Direktiva (EU) 2016/97 je u kronologiji implementacije ADR legislative posljednji dokument koji pruža, ili bi to trebao, ustroj adekvatnog out-of-court complaint, postupci u kojim bi se učinkovito rješavali sporovi između potrošača i posrednika u osiguranju. Na kraju je potrebno naglasiti kako se odredbe ove Direktive mogu svesti u slijedeće grupe normi, citira se: „ Key provisions included in the IDD include: (i) proper product oversight and governance, (ii) demands and needs analysis, suitability and appropriateness assessment; (iii) appropriate information to customers (PID—Insurance Product Information Document); (iv) more strict professional requirements, (v) Transparency on the existence of conflicts of interest (intermediaries must clearly state whether they are acting on behalf of the customer or the insurer), and (vi) Remuneration and incentive mechanisms (intermediaries must disclose the type and origin, the nature and basis of the compensation they receive in relation to a given contract of insurance)“

Obrazložena ponuda po ZOOP-u nema unaprijed definiranu formu ili obvezan sadržaj, kao što ne postoji obvezna forma obrazloženog odgovora, međutim, veći je izazov što u slučajevima kada odgovorni osiguratelj ponudi neprimjeren iznos naknade, ili otkloni svoju obvezu bez valjanih razloga. Do sada nije razjašnjeno, ni u pravnoj teoriji ni u praksi, da li bi osiguratelj u slučajevima kada ne isplati nesporni dio naknade, ili ga isplati u neprimjerenom iznosu, bio u situaciji odgovarati oštećenoj osobi za povredu ugovorne obveze iz ugovora o osiguranju iz čl. 943. st. 1. i st. 3. ZOO/05, u kojem slučaju, primjenom st. 4. istog članka, pored zakonske zatezne kamate, osiguratelj odgovara za naknadu štete koja je oštećenoj osobi nastala uslijed neisplate primjerene naknade u zakonom propisanom roku, citira se stavak 4. čl. 943. ZOO-a: „Ne ispunili osiguratelj svoju obvezu u rokovima iz ovog članka, duguje osiguraniku zatezne kamate od dana primitka obavijesti o osiguranom slučaju, kao i naknadu štete koja mu je uslijed toga nastala.“

Isplata osigurnine osnovna je glavna obveza odgovornog osiguratelja po ugovoru o osiguranju i ako tu obvezu ne ispunili u zakonskom roku, dolazi do povrede ugovora zbog koje osiguranik ima pravo na naknadu štete, pozivom na odredbi čl. 943. ZOO/05. Ako se uzme u obzir odredba čl. 924. ZOO/05, koja propisuje da je odredba čl. 943. ZOO/05 kogentne, prisilne, naravi koja se primjenjuje u svim ugovorima o osiguranju, moglo bi se zaključiti kako nema zapreka da se na ugovore o osiguranju koji su sklopljeni sukladno odredbama ZOOP-a, primjeni odredba čl. 943. ZOO/05. Međutim, pravo na naknadu štete iz čl. 943. ZOO/05 nije u dovoljnoj mjeri normotehnički uređeno, osobito u dijelu kada dospijeva, kada nastupa zastara, da li obuhvaća i imovinsku i neimovinsku štetu, predmnijeva uzročne veze u takvim slučajevima itd. Potom nije uređeno da li se trećoj osobi po ugovoru o osiguranju od odgovornosti može priznati pravo na povredu ugovorne obveze po ugovoru u kojem nije ugovorna strana, koje se, po toj odredbi, priznaje

normotehnički samo osiguraniku, ne i trećoj osobi koja ima pravo na izravnu tužbu protiv osiguratelja. Nadalje, u komentarima odredbe čl. 943. st. 4. ZOO/05 se navodi kako bi pravilo o kumulaciji prava na zateznu kamatu i naknadu štete, po kojem osiguranik može zahtijevati naknadu štete samo ako je ona veća od iznosa koju je dobio na ime zateznih kamata, koje je pravilo sadržano u odredbi čl. 30. st. 2. ZOO-a, koja propisuje da u slučaju ako je šteta koju je vjerovnik pretrpio zbog dužnikova zakašnjenja veća od iznosa koji bi dobio na ime zateznih kamata, on ima pravo zahtijevati razliku do potpune naknade. Imajući u vidu navedeno, zakonodavac od odgovornog osiguratelja u kreiranju obrazložene ponude ili odgovora očekuje brzo i učinkovito rješavanje zaprimljenih zahtjeva, međutim, ne propisuje nikakve sankcije za osiguratelja ako bez razloga ne isplaćuje nesporni dio, odnosno ne daje ponude koje bi odgovarale stvarno pretrpljenoj šteti. U slučajevima kada je predmet zahtjeva neimovinska šteta, društvo za osiguranje nije zakonom obvezno vršiti procjenu neimovinske štete po stručnom mišljenju neovisnog vještaka. Odredba čl. 12. st. 5. ZOOP-a tek propisuje mogućnost prilaganja neovisnog vještačenja uz zahtjev za neimovinsku štetu, a što se može tumačiti utjecajem opće prihvaćenog shvaćanja kako procjena neimovinske štete uslijed povrede tijela ili zdravlja nije moguća bez stručnog mišljenja neovisnog vještaka. Analiza sudskih predmeta naknade neimovinske štete pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu vjerojatno bi pokazala kako je glavni razlog za pokretanje sudskih postupaka pred redovnim sudom upravo neslaganje oštećene osobe i osiguratelja oko opsega neimovinske štete. Međutim, ne postoje službene analize ni statistički podaci o razlozima postojanja velikog broja sudskih predmeta naknade štete u kojima je protivna strana odgovorni osiguratelj, dok parcijalne analize predmeta odvjetnika koji zastupaju oštećene osobe u takvim predmetima, nedvojbeno pokazuju da je velika većina sporova prouzročena samo zbog neprovedenog neovisnog medicinskog vještačenja u postupku pred odgovornim osigurateljem, a što dokazuje činjenica da u praksi sudskih predmeta naknade neimovinske štete odgovorni osiguratelj u pravilu uvijek nakon provođenja medicinskog vještačenja ponovno pokreće postupak pregovaranja oko postizanja nagodbe, ali sada na temelju provedenog neovisnog vještačenja, što također, u pravilu i završava sklapanjem nagodbe. Imajući u vidu navedeno, obrazložena ponuda osiguratelja uvijek u sebi sadržava iznos koji je voljan platiti na ime pretrpljene neimovinske štete, a koji će iznos, u slučaju da nagodba nije zaključena, biti isplaćen kao nesporni iznos. Obrazloženi odgovor osiguratelja kojim obavještava oštećenu osobu kako odbija udovoljiti postavljenom zahtjevu u sebi sadržava razloge koji su bili osnova za takvu odluku. Oštećena osoba u tom postupku nema nikakve instrumente kojim bi mogla zatražiti ispitivanje ispravnosti obrazložene ponude ili odgovora, osim da temeljem svoje dispozicije podnese redovnom sudu tužbu radi naknade neimovinske štete, u kojem oštećena osoba može očekivati sudski stav da li je odluka

osiguratelja bila ispravna ili ne. U slučaju da sud nađe da obrazložena ponuda ili odgovor nisu bili ispravni, naložit će odgovornom osiguratelju isplatu naknade štete, ali pri tome u odmjeravanju visine naknade uzeti u obzir štetu koju je oštećena osoba pretrpjela uslijed, sada dokazane sudskom odlukom, povrede osiguratelja da ponudi odgovarajuću ponudu na zaprimljeni zahtjev, niti će dosuditi veću stopu zateznih kamata. Objavljeni statistički podaci o pričuvama po ugovorima o osiguranju odgovornosti upućuju kako na kraju 2021. godine postoji pričuva za neriješene predmete u iznosu od preko 4,85 milijardi kuna, s ukupnim brojem neriješenih predmeta od čak 59.257, time da treba uzeti u obzir da se radi o podacima koji nisu obrađeni po vrsti naknade štete koja se potražuje, već brojke daju prikaz svih predmeta po svim ugovorima o osiguranju odgovornosti, ali bez obzira na nedostatne informacije, sve pokazuje kako odgovorni osiguratelj uslijed nesnošenja bilo kakvih sankcija za podnošenje neadekvatne ponude ili neutemeljenog odgovora, osim kamate, koju ionako mora platiti po odredbama ZOO-a, pruža mogućnost da u svom poslovanju s tim ugovorima ne isplaćuje pravovremeno primjerene naknade. U uvjetima visoke stope inflacije tijekom 2022. godine u RH, na godišnjoj razini od preko 10 % te propisane stope zatezne kamate od 5,61 %, oštećena osoba izložena je realnom gubitku vrijednosti novčane naknade tijekom te godine, iz razloga što će s osnova kamata primiti manji iznos od onoga kojeg je izgubila kroz realni pad vrijednosti naknade uslijed inflacije, dok je otvoreno pitanje da li je odgovorni osiguratelj u tom razdoblju iskoristio takvu situaciju i pokušao ostvariti za sebe nepripadajuću korist na način da ne izvrši isplatu naknade štete na dulje razdoblje, u kojem slučaju će realno isplatiti manji iznos naknade. Regulatorni okvir za moguća takva postupanja ne postoji, iako je zakonodavac još 2005. godine bio svjestan da se u praksi osiguravatelja pokazuju znakovi koji sugeriraju da se oštećenim osobama ne isplaćuje cijelovita i primjerena naknada. Druge države članice prepoznale su opasnost koja se krije u mogućoj manipulaciji osiguratelja u postupku odmjeravanja primjerene naknade ili pravno utemeljenog odgovora na zaprimljen zahtjev uvodeći uz rokove i određene građanskopravne posljedice za postupke koje nisu okončani u postupku pred osigurateljem. U Francuskoj je predviđena obveza za osiguratelja u vidu plaćanje dvosruke stope zakonske zatezne kamate koja teče od zahtjeva pa do isplate, a u slučaju da se oštećena osoba pozove na težak socijalni položaj sud može odrediti isplatu akontacije prije pravomoćnosti i ovršnosti sudske odluke, potom u Španjolskoj gdje je propisana obveza plaćanje zatezne kamate po stopi od 20 % počev od tri mjeseca nakon podnošenja zahtjeva pa do isplate, što je sudskom praksom korigirano na način da se tijekom računa po proteku dvije godine od podnošenja zahtjeva, potom već prethodno u radu spomenuti pravni institut non payment damage kojim se uređuje obveza plaćanje štete koja je nastala uslijed neplaćanja štete u primjerenom roku, Non payment Damage Act. Prema podacima Hrvatskog ureda za osiguranje na tržištu osiguranja u RH

postoji trend rasta naplaćene premije, broja prijavljenih zahtjeva, iznosa likvidiranih šteta te pričuve u zadnjih nekoliko godina. Zaračunata bruto premija neživotnih osiguranja ima kontinuirani rast tako da je 2017. godine iznosila je 6,1 milijardi kuna, 2018. godine 6,7 milijardi kuna, 2019. godine 7,4 milijardi kuna, 2020. godine 7,8 milijardi kuna, a 2021. godine 8,8 milijardi kuna. Istovremeno ukupni iznos likvidiranih šteta po tim ugovorima također je imao trend rasta tako da je 2017. godine isplaćeno 3,0 milijardi kuna, 2018. godine 3,2 milijardi kuna, 2019. godine 3,6 milijardi kuna, 2020. godine 3,7 milijardi kuna, a 2021. godine bio je i najveći skok od 2005. godine, za čak 12,4 %, 4,3 milijarde kuna. Omjer između zarađene bruto premije i izdataka za osigurane slučajeve, u 2017. godini iznosio je 51,7 %, 2018. godine 49,6 %, 2019. godine 52,2 %, 2020. godine 61,9 %, a 2021. godine 49,9 %. Kada su u pitanju ugovori o osiguranju odgovornosti, Hrvatski ured za osiguranje ne vrši obradu tih ugovora zasebno, već su podaci stavljani u grupu neživotnih osiguranja, a podjela unutar te grupe osiguranja izvršena je na način da se prate podaci, između ostalih, za osiguranje odgovornosti motornih vozila, upotrebu zračnih letjelica, plovila te ostala osiguranja odgovornosti. Prema tim podacima, u razdoblju zadnjih godina postojao je rast prodanih polica osiguranja tako da je 2018. godine zaključeno 3,06 milijuna polica, 2019. godine 3,17 milijuna, 2020. godine 3,37 milijuna kuna a 2021.,. godine 3,69 milijuna kuna. S rastom broja prodanih polica istovremeno je rastao i broj prijavljenih šteta, tako da je 2021. godine prijavljeno rekordnih, 151.101 šteta, dok je iz prethodne 2020. godine preneseno 49.966 neriješenih šteta, tako da bez obzira što je tijekom 2021. godine riješeno 115.505 slučajeva, ostalo je neriješeno čak 59.257 predmeta, što upućuje na zaključak da gotovo 40 % prijavljenih šteta nije bilo riješeno na dan 31.12.2021. godine. Kada je u pitanju pričuva, podaci pokazuju trend rasta ukupnih pričuva po neriješenim predmetima iz osiguranja odgovornosti, tako da je 2018. godine iznosila 4.69 milijardi kuna, 2019. godine 4,53 milijardi kuna, 2020. godine 4,70 milijardi kuna, a 2021. godine 4,85 milijardi kuna, a kada se taj iznos podijeli na broj neriješenih predmeta, dobije se da je prosječna pričuva po neriješenom odštetnom zahtjevu cca 83.000,00 kn, pa, imajući u vidu da raste broj naplaćene premije, da raste čak i bruto zarada na premiji osiguranja od odgovornosti, nije bilo za očekivati da raste broj neriješenih predmeta i pričuva po tim predmetima. Najveći broj ugovora o osiguranju odgovornosti na tržištu RH nalazimo kod obveznih osiguranja od automobilske odgovornosti za motorna vozila, koji se zaključuju po Zakonu o obveznim osiguranjima u prometu, tako da je 2018. godine zaključeno 2,21 milijuna polica, 2019. godine 2,29 milijuna polica, 2020. godine 2,40 milijuna i 2021. godine 2,59 milijuna, dok visina naplaćene premije u tom razdoblju nije dostigla najviše razine koje je imala po tim ugovorima tijekom 2012. i 2013. godine. Na žalost, Hrvatski ured za osiguranje ne pribavlja zasebne podatke o pričuvama u ovoj vrsti osiguranja, a osobito se ne prikupljaju podaci o neriješenim slučajevima, pa je tako nepoznato koliki

je točan broj neriješenih predmeta i koliko iznosi pričuva po tim neriješenim predmetima, a koji podaci bi ipak bili korisni i potrebni, imajući u vidu da se radi o obveznom osiguranju te treba voditi računa o ravnoteži između naplaćene premije i iznosa ukupno isplaćenih šteta. Podaci o ostalim ugovorima o osiguranju odgovornosti također potvrđuju rast premije, broja police i iznosa likvidarnih šteta, tako da je 2018. godine zaključeno 200.509 polica s bruto premijom od 413.74 milijuna kuna, 2019. godine 224.303 polica s premijom od 468,75 milijuna kuna, 2020. godine 241.005 polica s premijom od 469,57 milijuna kuna, a 2021. godine 276.191 polica s premijom od 528,30 milijuna kuna, a u kojoj je godini isplaćeno i do sada najveći iznos šteta, 217,10 milijuna kuna, dok je u prethodnoj, 2020. godini isplaćen ukupan iznos od 180,14 milijuna kuna, time da se većina tih podataka odnosi na proizvod – osiguranje od opće odgovornosti. Svi ovi podaci pokazuju da kod ugovora o osiguranju od odgovornosti u RH postoji značajan broj predmeta koji nije riješen, a pričuva tih predmeta je veća od godišnje naplaćene bruto premije. Imajući u vidu navedeno, predlaže se u izmjeni i dopuni čl. 12. ZOOP-a dodati i slijedeće odredbe, označene crvenom bojom: Članak 12. mijenja se i glasi: „(1) Odgovorni osiguratelj je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu i to: • obrazloženu ponudu za naknadu štete, kada odgovornost odgovornom osiguratelju nije sporna i kada je utvrdio visinu štete ili • utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva, kada je odgovornom osiguratelju sporna odgovornost ili kada visinu štete nije u potpunosti utvrdio. (2) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu, a tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe za naknadu štete prije protoka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom. Ako oštećena osoba izabere postupak mirenja pred jednim od tijela koja ima registrarnu djelatnost mirenja, odgovorni osiguratelj dužan je sudjelovati u njemu. (3) Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam, u roku od 7 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 od dana primitka odštetnog zahtjeva. (4) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 3. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate po stopi od 20 % godišnje, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. (5) U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, a u slučaju prometne nesreće nastale upotrebom vozila i ponudu servisne radionice za popravak štete, a koje je osobno izabrala. Ako oštećena osoba koja

priloži nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, odgovorni osiguratelj dužan je platiti oštećenoj osobi trošak priloženog vještačenja sukladno Pravilniku koji određuju visinu novčane nagrade za vještačenje, osim u slučaju ako otkloni odštetni zahtjev u cijelosti. (6) Obrazložena ponuda za naknadu štete i utemeljen odgovor iz stavka 1. ovoga članka, trebaju najmanje sadržavati razloge na temelju kojih je donesena odluka iz stavka 1. ovoga članka i uputu o pravu na podnošenje prigovora protiv te odluke. (7) Odgovorni osiguratelj je dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama odgovornog osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka, postupajući pri tome stručno, učinkovito i pravično. Na podneseni odštetni zahtjev s osnove povrede tijela i zdravlja, neimovinske štete, odgovorni osiguratelj dužan je oštećenoj osobi uz obrazloženu ponudu dostaviti i nalaz i mišljenje liječnika cenzora o procjeni neimovinske štete. (8) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, evidentiranja odštetnih zahtjeva te informiranje oštećene osobe o obvezama odgovornog osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva, iz ovoga članka.“ S poštovanjem, Odvjetnik Zvonimir Matić Zagreb, Ulica Jurja Žerjavića 9

5 Zvonimir Matić

III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 7.

Imajući u vidu navedeno, predlaže se u izmjeni i dopuni čl. 12. ZOOP-a dodati i slijedeće odredbe, označene crvenom bojom: Članak 12. mijenja se i glasi: „(1) Odgovorni osiguratelj je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 60 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva utvrditi osnovanost i visinu toga zahtjeva te dostaviti oštećenoj osobi pisanu odluku o odštetnom zahtjevu i to: • obrazloženu ponudu za naknadu štete, kada odgovornost odgovornom osiguratelju nije sporna i kada je utvrdio visinu štete ili • utemeljen odgovor na sve točke iz odštetnog zahtjeva, kada je odgovornom osiguratelju sporna odgovornost ili kada visinu štete nije u potpunosti utvrdio. (2) Ako odgovorni osiguratelj u roku iz stavka 1. ovoga članka oštećenoj osobi ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete, odnosno utemeljeni odgovor, oštećena osoba može protiv njega podnijeti tužbu, a tužba podnesena protiv odgovornog osiguratelja ili odgovorne osobe za naknadu štete prije proteka roka iz stavka 1. ovoga članka smatrat će se preuranjenom. Ako oštećena osoba izabere postupak mirenja pred jednim od tijela koja ima registrarnu djelatnost mirenja, odgovorni osiguratelj dužan je sudjelovati u njemu. (3) Odgovorni osiguratelj je dužan isplatiti iznos naknade štete iz obrazložene ponude odnosno nesporni iznos naknade štete iz utemeljenog odgovora kao predujam, u roku od 7 dana od dana slanja obrazložene ponude ili utemeljenog odgovora, a najkasnije u roku od 60 od dana primitka odštetnog

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentarima koje ćemo imati u vidu prilikom budućeg unaprijeđenja zakonodavnog okvira u području obveznih osiguranja u prometu. Ujedno, skreće se pažnja na postojeću mogućnost mirnog rješavanja sporova čiji je cilj brzo i učinkovito rješavanje sporova među strankama kako bi se osigurala zaštita oštećenih osoba te rasteretio sudbeni sustav. Troškovi takvih postupaka koji se npr. provode u okviru Centar za mirenje pri Hrvatskom uredu za osiguranje, a koji obuhvaćaju troškove honorara izmiritelja i druge troškove postupka mirenja, snosi društvo za osiguranje koje je iniciralo odnosno pristalo na provođenje postupka mirenja. Također, točka 3.2. Kodeksa poslovne osiguravateljne i reosiguravateljne etike kojeg su potpisnici sva društva za osiguranje propisuje da će društva trajno poduzimati mjere kako bi stranke što jednostavnije i što žurnije ostvarile svoja prava te da se svi mogući nesporazumi i prijepori, kada je to moguće, rješavaju mirnim putem, u izvansudskom postupku, izbjegavajući pritom nepotrebne troškove i puko administriranje. Stranke će se, prema okolnostima slučaja, uputiti i na mogućnost rješavanja prijepora mirenjem.

zahtjeva. (4) U slučaju neizvršenja obveze isplate naknade štete ili nespornog iznosa naknade štete, u roku iz stavka 3. ovoga članka, oštećena osoba uz dužni iznos naknade štete, odnosno uz dužni nesporni iznos naknade štete ima pravo i na isplatu iznosa kamate po stopi od 20 % godišnje, i to od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. (5) U postupku pred odgovornim osigurateljem oštećena osoba ima pravo priložiti nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, a u slučaju prometne nesreće nastale upotrebom vozila i ponudu servisne radionice za popravak štete, a koje je osobno izabrala. Ako oštećena osoba koja priloži nalaz i mišljenje neovisnog vještaka, odgovorni osiguratelj dužan je platiti oštećenoj osobi trošak priloženog vještačenja sukladno Pravilniku koji određuju visinu novčane nagrade za vještačenje, osim u slučaju ako otkloni odštetni zahtjev u cijelosti. (6) Obrazložena ponuda za naknadu štete i utemeljen odgovor iz stavka 1. ovoga članka, trebaju najmanje sadržavati razloge na temelju kojih je donesena odluka iz stavka 1. ovoga članka i uputu o pravu na podnošenje prigovora protiv te odluke. (7) Odgovorni osiguratelj je dužan, po primitku odštetnog zahtjeva, bez odgode upoznati oštećenu osobu s njenim pravima i obvezama, kao i s obvezama odgovornog osiguratelja te aktivno i bez odugovlačenja poduzimati potrebne radnje radi ispunjavanja obveza iz ovoga članka, postupajući pri tome stručno, učinkovito i pravično. Na podneseni odštetni zahtjev s osnove povrede tijela i zdravlja, neimovinske štete, odgovorni osiguratelj dužan je oštećenoj osobi uz obrazloženu ponudu dostaviti i nalaz i mišljenje liječnika cenzora o procjeni neimovinske štete. (8) Nadzorno tijelo donosi pravilnik kojim će detaljnije propisati način rješavanja odštetnog zahtjeva, sadržaj obrazložene ponude i utemeljenog odgovora, evidentiranja odštetnih zahtjeva te informiranje oštećene osobe o obvezama odgovornog osiguratelja i potrebnim podacima u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva, iz ovoga članka.“ S poštovanjem, Odvjetnik Zvonimir Matić Zagreb, Ulica Jurja Žerjavića 9

6 **HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE**
III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH
ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 13.
Čl. 22. st. 1. ZOOP-a „Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, u skladu s odredbama ovog Zakona, osim u slučaju upotrebe osobnih prijevoznih sredstava koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, čiji radni obujam motora nije veći od 25 cm³ ili čija radna snaga nije jača od 0,6 kW i koje na ravnoj cesti ne može razviti brzinu veću od 25 km/h, odnosno čija najveća konstrukcijska brzina ne prelazi 25 km/h, koja ne podliježe obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to: -vozilo koje se može samo uravnotežiti, -monocikl s motornim ili električnim pogonom, -romobil s motornim ili električnim pogonom.“
Obrazloženje: U članku 3. stavak 1. točka 35. predlagatelj je definirao koja prometna sredstva nisu vozila. Nejasna je terminologija odredbe članka 22. stavka 1. po kojoj je „vlasnik vozila“ dužan sklopiti ugovor o osiguranju „osim u slučaju upotrebe osobnih prijevoznih sredstava“, odnosno osim u slučaju upotrebe prijevoznih sredstava koja uopće nisu vozila u smislu prijedloga Zakona. Ukoliko je predlagatelj nastojao izuzeti vlasnike osobnih prijevoznih sredstava od obveze sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, dovoljno je bilo da ih u članku 3. stavku 1. točka 35. izuzme iz pojma „vozila“, a što i jest uneseno u prijedlog izmjene zakona. U tom smislu predlaže se i brisati dio rečenice u predloženom članku 22. stavak 1. iza riječi „Zakona“, jer je već u članku 3. stavku 1. točka 35. određeno da osobna prijevozna sredstva nisu vozila. U članku 3. pod „Pojmovi“ treba jasnije naznačiti da se osobna prijevozna sredstva ne smatraju vozilima, a definiciju preuzeti iz ZSPC-a te na taj način i terminološki uskladiti oba zakona.

Prihvaćen
Zahvaljujemo na komentaru.

7 **HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE**
III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH
ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 13.

Članak 13. stavak 7. U stavku 7. iza riječi „odgovornosti“ briše se točka i stavlja zarez i riječi „a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato parvo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova može zatražiti od Hrvatskog ureda za osiguranje.“ U stavak 7. prenosi se članak 1. točka 14. Direktive (EU) 2021/2118 i propisuje se društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti, a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova može zatražiti od Hrvatskog ureda za osiguranje.

Prigovaramo predloženoj izmjeni jer kod odgovornosti po nepoznatom počinitelju oštećena osoba ne može bezuvjetno ostvariti imovinsku štetu po čl. 30. pa posljedično tome i društvo za osiguranje ne može ostvariti pravo na regres od Hrvatskog ureda za osiguranje. Članak 13. stavak 10. točka 5. U točki 5. je predviđena slijedeća informacija: „5. broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva;“ Ovom odredbom propisuje se kako je društvo za osiguranje dužno izdati potvrdu o postojanju ili nepostojanju zahtjeva o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima, informacije koje takva potvrda mora sadržavati te kako se ova potvrda daje na propisanom obrascu čiji oblik i sadržaj će provedbenim aktom utvrditi Europska komisija. Društva za osiguranje internim pravilima određuju na koji način otvaraju štete povodom zaprimljenog odštetnog zahtjeva te je li se novi odštetni zahtjev (npr. zbog pogoršanja zdravstvenog stanja ili npr. rentni zahtjev) iz istog štetnog događaja prijavljuje pod istim brojem štete ili novim brojem, smatramo da je relevantnija informacija o broju štetnih događaja. Predlažemo da umjesto broja odštetnih zahtjeva bude navedena informacije o broju štetnih događaja po kojima je društvo za osiguranje izvršilo isplatu ili utvrdilo svoju obvezu jer je njegov osiguranik odgovoran za nastanak istoga.

Primljeno na znanje

Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo kako predmetna odredba Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, koji je objavljen na javnom savjetovanju, već adresira komentar u odnosu na članak 13. stavak 7. te isti glasi: „U stavku 7. iza riječi „odgovornosti“ briše se točka i stavlja zarez i riječi: „a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato, pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova ostvaruje se od Hrvatskog ureda za osiguranje u skladu s člancima 29. i 30. ovoga Zakona.“ U odnosu na primjedbu vezano uz stavak 10. točku 5. primjedba se ne prihvaća. Naime, radi se o prijenosu odredbi Direktive (EU) 2021/2118, članak 1. t. 15. koja glasi: „(e) broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva“. Republika Hrvatska obvezna je prenijeti predmetnu odredbu u nacionalno zakonodavstvo.

8 **HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE**
III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH
ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 15.

Članak 15. Članak 24. stavak 1. važećeg ZOOP-a naknada štete u slučaju gubitka prava iz osiguranja osigurane osobe Članak 24. stavak 1. točka 4. glasi: "Ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari," Prijedlog izmjene članak 24. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu Članak 24. st. 1. toč. 4. mijenja se i glasi: „Ako je vozač upravljao vozilom pod utjecajem alkohola iznad ugovorene granice, droga te psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih tvari, odnosno ako se odbio podvrgnuti ispitivanju alkoholiziranosti ili ispitivanju prisustva droga, te psihoaktivnih tvari i psihoaktivnih lijekova odnosno ako je vozač napustio mjesto prometne nesreće prije nego što je: - popunio Europsko izvješće o prometnoj nesreći ili na drugi način razmijenio osobne podatke i podatke o vozilima u slučaju imovinske štete - obavijestio najbližu policijsku upravu ili policijsku postaju u slučaju prometne nesreće u kojoj je netko izgubio život ili je ozlijeđen Obrazloženje uz gore navedeni prijedlog Veliki broj štetnika napušta mjesto prometnih nesreća bez razmjene podataka i popunjavanja Europskog izvješća o prometnoj nesreći, odnosno bez obavještavanja nadležne policijske uprave ili postaje (u slučaju kada je neki sudionik prometne nesreće izgubio život ili je ozlijeđen). Štetnici na taj način izbjegavaju ispitivanje vlastite alkoholiziranosti, odnosno ispitivanje prisustva droga ili psihoaktivnih tvari, a sve kako bi zadržali prava iz osiguranja od automobilske odgovornosti. Sudska praksa opisane slučajeve ne smatra razlozima za gubitak prava iz osiguranja, te je stoga potrebno izmijeniti zakonsku odredbu o gubitku prava osiguranika, te ju proširiti i na slučajeve napuštanja mjesta prometne nesreće, odnosno na slučajeve izbjegavanja ispitivanja alkoholiziranosti i prisustva droga i psihoaktivnih tvari. Uvođenje predmetne odredbe moglo bi imati utjecaja i na smanjenje broja prometnih nesreća s obzirom na činjenicu da vozači pod utjecajem alkohola ili droga više ne bi imali mogućnost bijega s mjesta prometne nesreće kao okolnosti koja bi ih oslobodila od gubitka prava iz osiguranja.

Prihvaćen

Zahvaljujemo na komentaru.

<p>9 HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 19. Članak 19. Stavcima od 1. do 9. ovoga članka ne dovodi se u pitanje pravo Hrvatskog ureda za osiguranje na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom. Izbačeni stavak 3. članka 31. važećeg ZOOP-a treba ostaviti ili dopuniti gore navedeni stavak tekstom iz dosadašnjeg stavka 3. „U slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.” Predloženim se dodanim tekstom (ili ostavljanjem dosadašnjeg stavka 3.) decidirano omogućuje Hrvatskom uredu za osiguranje regres od društva u likvidaciji, odnosno povrat novčanih sredstava iz stečajne mase.</p>	<p>Prihvaćen Zahvaljujemo na komentaru.</p>
<p>10 HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 28. Čl. 44. st. 1. toč. 12. „Garancijski fond je imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta nastalih nastala (nastalih) od upotrebe vozila za koje vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. st. 1. ovog Zakona.“ Odredba je nejasna i u praksi će dovesti to problematičnog tumačenja obveza Hrvatskog ureda za osiguranje / Garancijskog fonda. Prijedlog je da se iz odredbe izostavi dio rečenice „sukladno članku 22. st. 1. ovog Zakona“, jer samo dovodi do nejasnoća u pogledu tumačenja. Garancijski fond treba pokrivati štete isključivo od vozila, dakle štete prouzročene uslijed upotrebe onih električnih romobila koji ne spadaju u kategoriju „osobnih prijevoznih sredstava“. Vlasnici motornih vozila plaćanjem premije osiguranja od AO ne bi trebali „pokrivati“ štete koje prouzroče vlasnici električnih romobila, posebno ne onih romobila koje je zakonodavac izuzeo od pojma „vozila“.</p>	<p>Nije prihvaćen Zahvaljujemo na komentaru. U stavku 1. u točku 12. važećeg Zakona prenosi se članak 5. stavak 2. Direktive 2009/103/EZ kojim se propisuje da je Garancijski fond imovina Hrvatskog ureda za osiguranje namijenjena izvršenju obveza po osnovi šteta nastalih od upotrebe vozila za koje vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 1. važećeg Zakona.</p>

11	<p>HRVATSKI URED ZA OSIGURANJE III. OCJENA I IZVOR SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA, Članak 28. Članak 28. Izmjene članka 44. stavak 11. koji je glasilo "Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja, ograničena su u jednoj kalendarskoj godini na 0,5% od ukupno zaračunate bruto premije obveznih osiguranja u prometu u prethodnoj kalendarskoj godini i isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje, odnosno stečaja." Sada glasi "Sredstva koja se isplaćuju iz Garancijskog fonda na temelju stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja, isplaćuju se isključivo iz sredstava Garancijskog fonda koja su namijenjena izvršenju obveza iz stavka 1. točke 8. i točke 9. ovoga članka zbog nastanka razloga za prestanak društva za osiguranje odnosno stečaja." Predlaže se vraćanje članka 44. stavka 11. u njegov izvorni oblik - godišnje ograničenje izloženosti Ureda matične države članice na 0,5% godišnje zaračunate bruto premije njegovog nacionalnog tržišta osiguranja AO u funkciji zaštite stabilnosti tržišta.</p>	<p>Nije prihvaćen Zahvaljujemo na komentaru. Predmetno ograničenje protivno je odredbi stavka 8. članka 10.a i 25.a Direktive (EU) 2021/2118 koja propisuje: 8. Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 7. drugim podstavkom točkom (a), tijelo iz stavka 1. naknadu štete oštećenoj osobi isplaćuje bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 7. drugog podstavka točke (a). Ministarstvo financija je provelo savjetovanje s Europskom komisijom vezano uz zadržavanje ovoga ograničenja te je zaključak kako se isto treba ukloniti budući da predstavlja nepotrebno ograničenje prava oštećenih osoba na brzu naknadu.</p>
----	---	---

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO FINANCIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: II. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl. 114

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2021/2118 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o izmjeni Direktive 2009/103/EZ u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (Tekst značajan za EGP) (SL L 430, 2.12.2021.)

32021L2118

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Stipe Župan

Državni tajnik

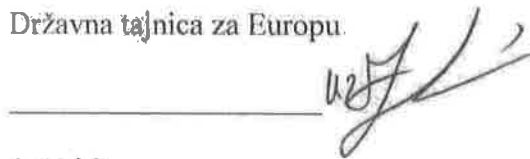
(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2021/2118 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o izmjeni Direktive 2009/103/EZ u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (Tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2009/103/EZ mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.članak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.,vozilo’ znači:</p> <p>(a)svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama s:</p> <p>i.najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h; ili</p> <p>ii.najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h;</p> <p>(b)svako priključno vozilo koje se upotrebljava s vozilom iz točke (a), bilo ono spojeno ili ne.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje točke (a) i (b), invalidska kolica isključivo namijenjena osobama s tjelesnim invaliditetom ne smatraju se vozilima navedenima u ovoj Direktivi;”;</p> <p>(b)umeće se sljedeća točka:</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:</p> <p>35. vozilo je:</p> <p>a) svako motorno vozilo koje pokreće isključivo mehanička snaga na kopnu, ali koje se ne kreće po tračnicama s:</p> <p>i. najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 25 km/h; ili</p> <p>ii. najvećom neto masom većom od 25 kg i najvećom konstrukcijskom brzinom većom od 14 km/h,</p> <p>b) svako priključno vozilo koje se upotrebljava s vozilom iz točke (a), bilo ono spojeno ili ne.</p> <p>Iznimno od podtočki a) i b), invalidska kolica isključivo namijenjena osobama s tjelesnim invaliditetom ne smatraju se vozilom navedenim u ovom Zakonu</p> <p>33. upotreba vozila je svaka upotreba vozila koja je u skladu s funkcijom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	---	------------------------------	--

<p>„1.a,upotreba vozila’ znači svaka upotreba vozila koja je u skladu s funkcijom vozila kao prijevoznog sredstva u trenutku nezgode, neovisno o značajkama vozila i neovisno o terenu na kojem se motorno vozilo upotrebljava te o tomu je li ono u stanju mirovanja ili u pokretu;”;</p> <p>(c)točka 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2.,oštećena osoba’ ili ,osoba oštećena’ znači svaka osoba koja ima pravo na naknadu štete u vezi sa štetom ili ozljedom prouzročenom vozilima;”;</p> <p>(d)dodaje se sljedeća točka:</p> <p>„8.,matična država članica’ znači matična država članica kako je definirana u članku 13. stavku 8. točki (a) Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (*1).</p> <p>(*1) Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.).”;</p>	<p>vozila kao prijevoznog sredstva u trenutku prometne nesreće, neovisno o značajkama vozila i neovisno o terenu na kojem se motorno vozilo upotrebljava te o tome je li ono u stanju mirovanja ili u pokretu</p> <p>21. oštećena osoba je svaka osoba koja ima pravo na naknadu štete u vezi sa štetom ili ozljedom prouzročenom prijevoznim sredstvima u skladu s ovim Zakonom,</p> <p>11. matična država članica je matična država članica kako je uređeno u članku 3. točki 15. zakona kojim se uređuje osnivanje i poslovanje društava za osiguranje."</p>		
--	---	--	--

<p>2.članak 3. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Podložno članku 5., svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da je građanskopravna odgovornost u pogledu upotrebe vozila koje se uobičajeno nalazi na njezinu području pokrivena osiguranjem.”;</p> <p>(b)iza prvog stavka umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„Ova se Direktiva ne primjenjuje na upotrebu vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području u državi članici, ako država članica osigura da organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana sklopi alternativnu policu osiguranja ili jamstva kojom je pokrivena šteta za bilo koju treću stranu, uključujući gledatelje i druge prolaznike, ali koja ne obuhvaća nužno štetu nanесenu vozačima koji sudjeluju u tim aktivnostima i njihovim vozilima.”;</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>(5) Odredbe ovoga Zakona ne odnose se na upotrebu vozila u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako je organizator te aktivnosti ili bilo koja druga zainteresirana strana sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo kojima je pokrivena šteta za bilo koju treću stranu, uključujući gledatelje i druge prolaznike, ali koja ne obuhvaća nužno štetu nanесenu vozačima koji sudjeluju u tim aktivnostima i njihovim vozilima.“.</p> <p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka i članak 22. mijenjaju se i glase:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

„Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokrće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima

Članak 22.

(1) Vlasnik vozila dužan je sklopiti ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju upotrebe vozila koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, koja ne podliježu obvezi tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:

- vozilo koje se može samo uravnotežiti,

- monocikl s motornim ili električnim pogonom,

- romobil s motornim ili električnim pogonom.

(2) Ugovorom o osiguranju iz stavka 1. ovoga članka pokrivena su i štete zbog smrti, tjelesne ozljede, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari putnika u vozilu kojim je prouzročena šteta.

(3) Ako vlasnik vozila namjerava upotrijebiti vozilo u događanjima i aktivnostima povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, a organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju od odgovornosti ili jamstvo sukladno članku 2. stavku 5. ovoga Zakona, dužan je sklopiti ugovor o osiguranju automobilske odgovornosti iz stavka 1. ovoga članka koji mora obuhvaćati i odgovornost za štetu koju takvom upotrebom može nanijeti bilo kojoj trećoj strani uključujući gledatelje i druge osobe.

(4) Osiguranje od automobilske odgovornosti ne pokriva štetu na stvarima koje je vlasnik vozila, kojim je prouzročena šteta, preuzeo radi prijevoza, a nalazile su se u vozilu ili na vozilu kojim je prouzročena šteta.

(5) Osiguranje od automobilske odgovornosti pokriva štetu nastalu od vučnog vozila kao i štetu nastalu od priključnog vozila.

(6) Ako je šteta nastala od vučnog ili priključnog vozila dok su oba vozila bila spojena i činila jednu cjelinu ili ako je šteta nastala tijekom vožnje nakon odvajanja priključnog vozila, za štetu trećim osobama solidarno odgovaraju vlasnici obaju vozila, pa oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev ili osiguratelju vučnog vozila ili osiguratelju priključnog vozila.

(7) Društvo za osiguranje koje je na temelju stavka 5. ovoga članka oštećenoj osobi nadoknadilo štetu, ima pravo na naknadu isplaćenog

iznosa, kamatu i troškove od osiguratelja vučnog, odnosno priključnog vozila ako postoji odgovornost njegovog osiguranika za štetu i u okviru njegove odgovornosti, a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova ostvaruje se od Hrvatskog ureda za osiguranje u skladu s člancima 29. i 30. ovoga Zakona.

(8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svoga osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti toga osiguranika ili potvrdu o nepostojanju takvih zahtjeva.

(9) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(10) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka izrađuje se u skladu s predloškom te potvrde čiji oblik i sadržaj je provedbenim aktom utvrdila Europska komisija, a koji sadržava sljedeće informacije:

1. identitet društva za osiguranje ili tijela koje izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima

2. identitet ugovaratelja osiguranja, uključujući njegove podatke za kontakt

3. osigurano vozilo i njegov identifikacijski broj vozila

4. datum početka i datumu isteka osiguravateljnog pokrića vozila

5. broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva

6. dodatne informacije koje su relevantne u skladu s pravilima ili praksama koje se primjenjuju u državama članicama.

(11) Ako društvo za osiguranje pri određivanju premija za osiguranja iz stavka 1. ovoga članka ili pri primjeni popusta uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima dužno je na svojim internetskim stranicama objaviti način na koji ih upotrebljava.

(12) Društvo za osiguranje dužno je s potvrdama o odštetnim zahtjevima koje su izdala druga društva za osiguranje ili druga tijela u drugim državama članicama postupati jednako kao s onima izdanim u Republici Hrvatskoj, ne postupati prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te im ne naplaćivati veću premiju osiguranja zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice prebivališta.

(13) Društva za osiguranje ne smiju zahtijevati ni od jedne oštećene osobe iz ovoga članka da plaća iznos samopridržaja (franšize).

(14) Ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru vlasnika vozila, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvaćanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.

(15) Trećom osobom iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i primatelj leasinga i davatelj leasinga koji nisu odgovorni za štetu koja im je prouzročena drugim vozilom u vlasništvu tog davatelja leasinga pri njegovoj upotrebi od strane drugog primatelja leasinga.“.

<p>3.članak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 4.</p> <p>Provjera osiguranja</p> <p>1. Države članice suzdržavaju se od provjere osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze na području druge države članice i vozila koja se uobičajeno nalaze na području treće zemlje, a na njihovo područje dolaze s područja neke druge države članice.</p> <p>One međutim mogu provoditi takve provjere osiguranja pod uvjetom da su te provjere nediskriminirajuće, potrebne i razmjerne s obzirom na cilj koji se nastoji ostvariti te:</p> <p>(a) da se provode u okviru nadzora koji nije usmjeren isključivo na provjeru osiguranja; ili</p> <p>(b) da su dio općeg sustava provjera na državnom području koje se provode i u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze na području države članice koja provodi provjeru i da za njihovu provedbu nije nužno zaustavljanje vozila.</p> <p>2. Na temelju propisa države članice kojem podliježe vođa obrade, osobni podaci mogu se obrađivati ako je to</p>	<p style="text-align: center;">Članak 20.</p> <p>U članku 32. stavku 1. iza riječi: „registracije“ dodaju se riječi: „i vlasnik automatiziranog vozila inozemne registracije koji“.</p> <p>Stavak 3. mijenja se i glasi:</p> <p>„(3) Kada vozila koja se uobičajeno nalaze na području druge države članice i vozila koja se uobičajeno nalaze na području treće zemlje ulaze na teritorij Republike Hrvatske s teritorija druge države članice, policija je ovlaštena obavljati nesustavne kontrole ispunjavanja uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ako te kontrole nisu usmjerene na provjeru postojanja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka već su potrebne, nediskriminirajuće i razmjerne s obzirom na cilj koji se nastoji ostvariti, a:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>potrebno u svrhu borbe protiv vožnje neosiguranim vozilima u državama članicama koje nisu države članice područja na kojem se ta vozila uobičajeno nalaze. Taj propis mora biti u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća (*2) i njime se moraju utvrditi i odgovarajuće mjere zaštite prava i sloboda te legitimnih interesa ispitanika.</p> <p>Tim se mjerama država članica osobito navodi točna svrha obrade podataka, upućuje na relevantnu pravnu osnovu, poštuju relevantni sigurnosni zahtjevi i načela nužnosti, proporcionalnosti i ograničavanja svrhe te utvrđuje proporcionalno razdoblje čuvanja podataka. Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovim člankom isključivo u svrhu provođenja provjere osiguranja čuvaju se samo dok su potrebni za tu svrhu i čim se to postigne, u potpunosti se brišu. Ako se provjerom osiguranja pokaže da je vozilo pokriveno obveznim osiguranjem u skladu s člankom 3., vođitelj obrade odmah briše te podatke. Kada se provjerom ne može utvrditi je li vozilo pokriveno obveznim osiguranjem u skladu s člankom 3., podaci se čuvaju samo tijekom ograničenog razdoblja koje ne prelazi broj dana koji je potreban kako bi se utvrdilo postoji li osigurateljno pokriće.</p>	<p>1. provode se u okviru nadzora koji nije usmjeren isključivo na provjeru osiguranja; ili</p> <p>2. dio su općeg sustava provjera koje se provode i u pogledu vozila koja se uobičajeno nalaze na području Republike Hrvatske i za njihovu provedbu nije nužno zaustavljanje vozila.“.</p> <p>Iza stavka 3. dodaju se stavci 4. i 5. koji glase:</p> <p>„(4) Provjere iz stavka 3. ovoga članka provode se na temelju propisa o zaštiti osobnih podataka kojim podliježe vođitelj obrade, a osobni podaci mogu se obrađivati ako je to potrebno u svrhu borbe protiv vožnje neosiguranim vozilima u Republici Hrvatskoj koja nije država članica u kojoj se ta vozila uobičajeno nalaze, ako je taj propis u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o</p>		
--	---	--	--

(*2) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ([SL L 119, 4.5.2016., str. 1.](#)).”;

slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (SL L 119, 4. 5. 2016.) i sadržava odgovarajuće mjere zaštite prava i sloboda te legitimnih interesa ispitanika, kojima se navodi točna svrha obrade podataka, upućuje na relevantnu pravnu osnovu, kojom se poštuju relevantni sigurnosni zahtjevi i načela nužnosti, proporcionalnosti i ograničavanja svrhe te utvrđuje proporcionalno razdoblje čuvanja podataka.

(5) Osobni podaci koji se obrađuju u skladu s ovim člankom, isključivo u svrhu provođenja provjere osiguranja, čuvaju se samo dok su potrebni za tu svrhu i čim se to postigne, se brišu, a ako se provjerom osiguranja pokaže da je vozilo pokriveno obveznim osiguranjem, voditelj obrade odmah briše te podatke dok se u slučaju kada se provjerom ne može utvrditi je li vozilo pokriveno obveznim osiguranjem, podaci čuvaju samo tijekom ograničenog razdoblja koje ne prelazi broj dana koji je potreban kako bi se utvrdilo postoji li osiguravateljno pokriće.“.

<p>4.u članku 5. dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„3. Država članica može odstupiti od članka 3. u pogledu vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe i zabranjena za upotrebu, pod uvjetom da je uspostavljen službeni upravni postupak ili druga provjerljiva mjera u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>Svaka država članica koja tako odstupa osigurava da se vozila iz prvog podstavka smatraju vozilima u pogledu kojih nije ispunjena obveza osiguranja iz članka 3.</p> <p>Garancijski fond države članice u kojoj se nezgoda dogodila ima pravo zatim podnijeti odštetni zahtjev garancijskom fondu u državi članici u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi.</p> <p>4. Država članica može odstupiti od članka 3. u pogledu vozila koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s njezinim nacionalnim pravom.</p> <p>Svaka država članica koja tako odstupa osigurava da se vozila iz prvog podstavka smatraju vozilima u pogledu kojih nije ispunjena obveza osiguranja iz članka 3.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>Članak 4. mijenja se i glasi:</p> <p>„(4) Dužnost sklapanja i obnove obveznog osiguranja iz članka 2. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona ne odnosi se na vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe i zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima.</p> <p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka 22. mijenja se i glasi: „Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokriće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima“.</p> <p>U stavku 1. na kraju stavka briše se točka, stavlja zarez i dodaju se riječi: „u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim u slučaju upotrebe vozila koja nisu razvrstana ni u jednu kategoriju vozila sukladno posebnim propisima, bez sjedećeg mjesta, koja ne podliježu obvezi</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>Garancijski fond države članice u kojoj se nezgoda dogodila ima pravo zatim podnijeti odštetni zahtjev garancijskom fondu u državi članici u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi.</p> <p>5. Država članica može odstupiti od članka 3. u pogledu vozila čija upotreba na javnim cestama nije dopuštena u skladu s njezinim nacionalnim pravom.</p> <p>Svaka država članica koja odstupa od članka 3. u pogledu vozila iz prvog podstavka osigurava da se ta vozila smatraju vozilima u pogledu kojih nije ispunjena obveza osiguranja iz članka 3.</p> <p>Garancijski fond države članice u kojoj se nezgoda dogodila ima pravo zatim podnijeti odštetni zahtjev garancijskom fondu u državi članici u kojoj se vozilo uobičajeno nalazi.</p> <p>6. Ako država članica, u skladu s člankom 5., odstupa od stavka 3. u pogledu vozila čija upotreba na javnim cestama nije dopuštena, ta država članica može odstupiti i od članka 10. u pogledu naknade štete koju su prouzročila ta vozila na područjima koja nisu dostupna javnosti zbog pravnih ili fizičkih ograničenja pristupa takvim područjima, kako su definirana njezinim nacionalnim pravom.</p>	<p>tehničkog pregleda i izdavanja prometne dozvole, i to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - vozilo koje se može samo uravnotežiti, - monocikl s motornim ili električnim pogonom, - romobil s motornim ili električnim pogonom.“. <p>Članak 28.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:</p> <p>Iza točke 10. dodaju se točke 11., 12. i 13. koje glase:</p> <p>„11. šteta koju prouzroče vozila koja su privremeno ili trajno povučena iz upotrebe, zabranjena za upotrebu u skladu s posebnim propisima i koja se upotrebljavaju isključivo na područjima na kojima je pristup ograničen u skladu s posebnim propisima.</p> <p>12. šteta nastala od upotrebe vozila za koje vlasnik vozila nije dužan sklopiti ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona.“.</p> <p>13. šteta nastala upotrebom vozila u događanjima i aktivnostima</p>		
--	---	--	--

<p>7. U pogledu stavaka od 3. do 6., države članice obavješćuju Komisiju o korištenju odstupanja i posebnim aranžmanima koji se odnose na njegovu provedbu. Komisija objavljuje popis tih odstupanja.”;</p>	<p>povezanim s motornim sportom, uključujući utrke, natjecanja, treniranje, testiranje i demonstracije na ograničenom i označenom području, ako organizator te aktivnosti ili bilo koja druga strana nije sklopila ugovor o osiguranju ili jamstvo sukladno članku 2., stavku 5. ovoga Zakona i ako vlasnik vozila nije sklopio ugovor o osiguranju sukladno članku 22. stavku 3. ovog Zakona.“.</p>		
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>U dijelu stavaka 5. i 6. koji su predmet nacionalne diskrecije, Republika Hrvatska nije odlučila iskoristiti predmetnu direkciju.</p>
<p>5.članak 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p> <p>Minimalni iznosi</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje bilo kakva viša jamstva koja države članice mogu propisati, svaka država članica zahtijeva da osiguranje iz članka 3. bude obvezno u pogledu sljedećih minimalnih iznosa:</p> <p>(a) za tjelesne ozljede: 6 450 000 EUR po nezgodi, neovisno o broju oštećenih</p>	<p>Članak 17.</p> <p>U članku 26. stavku 8., točke 1. i 2. mijenjaju se i glase:</p> <p>„1. u slučaju štete zbog smrti, tjelesne ozljede i oštećenja zdravlja u iznosu od 6,450.000,00 EUR po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba, ili 1.300.000,00 EUR po oštećenoj osobi.</p> <p>2. u slučaju uništenja ili oštećenja stvari u iznosu od 1.300.000,00 EUR</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>osoba, ili 1 300 000 EUR po oštećenoj osobi;</p> <p>(b) za oštećenje stvari: 1 300 000 EUR po nezgodi, neovisno o broju oštećenih osoba.</p> <p>Za države članice koje nisu uvele euro minimalni iznosi preračunavaju se u njihovu nacionalnu valutu primjenom važećeg deviznog tečaja na 22. prosinca 2021. kako je objavljen u Službenom listu Europske unije.</p> <p>2. Svakih pet godina od 22. prosinca 2021. Komisija preispituje iznose iz stavka 1. u skladu s harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena (HIPC) utvrđenim na temelju Uredbe (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća (*3).</p> <p>Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 28.b u vezi s prilagodbom tih iznosa HIPC-u u roku od šest mjeseci nakon isteka svakog petogodišnjeg razdoblja.</p> <p>Za države članice koje nisu uvele euro iznosi se preračunavaju u njihovu nacionalnu valutu primjenom deviznog tečaja koji je važio na datum izračuna novih minimalnih iznosa kako je objavljen u Službenom listu Europske unije.</p>	<p>po štetnom događaju bez obzira na broj oštećenih osoba.“.</p> <p>Stavak 9. mijenja se i glasi:</p> <p>„(9) Vlada Republike Hrvatske može donijeti odluku o promjeni osigurane svote iz stavka 8. ovoga članka sukladno iznosima utvrđenim u delegiranim aktima Europske komisije o usklađenosti iznosa najniže osigurane svote s harmoniziranim indeksom potrošačkih cijena (HIPC) utvrđenim na temelju Uredbe (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena i indeksu cijena stambenih objekata i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/98 (SL 1. 135. 24.5.2016.).“.</p>		
---	---	--	--

<p>(*3) Uredba (EU) 2016/792 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o harmoniziranim indeksima potrošačkih cijena i indeksu cijena stambenih objekata i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2494/95 (SL L 135, 24.5.2016., str. 11.).”;</p>			
<p>6.naslov poglavlja 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„POGLAVLJE 4.</p> <p>NAKNADA ŠTETE KOJU JE PROUZROČILO NEPOZNATO VOZILO ILI VOZILO ZA KOJE NIJE ISPUNJENA OBVEZA OSIGURANJA UTVRĐENA ČLANKOM 3. I NAKNADA ŠTETE U SLUČAJU NESOLVENTNOSTI”;</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Izmjenom se mijenja naziv poglavlja u Direktivi.</p>
<p>7.članak 10. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Prvim podstavkom ne dovodi se u pitanje pravo država članica da naknadu štete od strane tog tijela smatraju supsidijarnom ili ravnopravnom, kao ni pravo da predvide likvidaciju štete između tog tijela i osobe ili osoba koje su odgovorne za nezgodu i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Već implementirano kroz članke 29., 30. i 44. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14). Razlika u odnosu na prijašnji tekst Direktive je promjena pojma „žrtva“ u „oštećena osoba“, koji se već koriste u tim odredbama.</p>

<p>osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u pogledu iste nezgode. Međutim, države članice ne smiju dopustiti tijelu da isplatu naknade štete učini ovisnom o tome da oštećena osoba na bilo koji način mora dokazati da odgovorna osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.”;</p> <p>(b)u stavku 2. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Oštećena osoba može se u svakom slučaju obratiti izravno tijelu koje je, na temelju podataka koje oštećena osoba dostavi na njegov zahtjev, obvezno dostaviti oštećenoj osobi utemeljeni odgovor u vezi s isplatom bilo kakve naknade štete.”;</p> <p>(c)u stavku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Međutim, ako je tijelo isplatilo naknadu štete za znatne tjelesne ozljede bilo kojoj osobi oštećenoj zbog iste nezgode u kojoj je nepoznatim vozilom prouzročeno i oštećenje stvari, države članice ne smiju isključiti isplatu naknade štete za oštećenje stvari na temelju činjenice da je vozilo nepoznato. Neovisno o tome, države članice mogu predvidjeti samopridržaj od najviše 500 EUR koji snosi oštećena osoba koja je pretrpjela takvo oštećenje stvari.”;</p>			
---	--	--	--

<p>(d)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Svaka država članica primjenjuje svoje zakone i druge propise na isplatu naknade štete od strane tog tijela, ne dovodeći u pitanje bilo koju drugu praksu koja je povoljnija za oštećenu osobu.”;</p>			
<p>8.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 10.a</p> <p>Zaštita oštećenih osoba u pogledu štete nastale kao posljedica nezgoda koje su se dogodile u njihovoj državi članici boravišta u slučaju nesolventnosti društva za osiguranje</p> <p>1. Svaka država članica osniva ili ovlašćuje tijelo sa zadatkom osiguranja naknade štete oštećenim osobama koje imaju boravište na njezinu državnom području, barem do granica obveze osiguranja, za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koji su prouzročeni vozilom koje osigurava društvo za osiguranje, od trenutka kada se:</p> <p>(a) nad društvom za osiguranje počne provoditi stečajni postupak; ili</p> <p>(b) nad društvom za osiguranje počne provoditi postupak likvidacije kako je definiran u članku 268. stavku 1. točki (d) Direktive 2009/138/EZ.</p>	<p>Članak 19.</p> <p>Naslov iznad članka i članak 31. mijenjaju se i glase:</p> <p><i>„Prava oštećene osobe u slučaju otvaranja postupka likvidacije ili stečaja nad društvom za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj</i></p> <p>Članak 31.</p> <p><i>„(1) Oštećena osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj može podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete, do granica obveze osiguranja propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, za</i></p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Svaka država članica poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurala da tijelo iz stavka 1. ima na raspolaganju dostatna sredstva za naknadu štete oštećenim osobama u skladu s pravilima utvrđenima u stavku 10. kada isplate naknade štete dospijevaju u situacijama predviđenima u stavku 1. točkama (a) i (b). Te mjere mogu uključivati zahtjeve za uplatu financijskih doprinosa, pod uvjetom da su uvedeni samo u odnosu na društva za osiguranje kojima je odobrenje za rad izdala država članica koja je uvela te zahtjeve.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje bilo koju obvezu iz članka 280. Direktive 2009/138/EZ, svaka država članica osigurava da se, kad god nadležni sud ili bilo koje drugo nadležno tijelo izda nalog ili donese odluku o pokretanju postupka iz stavka 1. točke (a) ili (b) u odnosu na društvo za osiguranje čija je matična država članica ta država članica, taj nalog ili odluka javno objavi. Tijelo iz stavka 1. s poslovnim nastanom u matičnoj državi članici društva za osiguranje osigurava da se sva tijela iz stavka 1. u svim državama članicama odmah obavješćuju o tom nalogu ili toj odluci.</p> <p>4. Oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev izravno tijelu iz stavka 1.</p>	<p>oštećenje stvari ili tjelesne ozljede, koje su prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, od trenutka kada se:</p> <p>1. nad društvom za osiguranje otvori stečajni postupak rješenjem nadležnog suda koje se objavljuje u Narodnim novinama;</p> <p>2. nad društvom za osiguranje otvori postupak likvidacije rješenjem nadzornog tijela koje se objavljuje u Narodnim novinama.</p> <p>(2) U slučaju štete nanesene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete iz Garancijskog fonda do primjenjive granice obveze osiguranja koja ne može biti niža od one propisane člankom 26. stavkom 8. ovoga Zakona, u skladu s člankom 44. ovoga Zakona iz doprinosa uplaćenih na temelju članka 45. stavka 2. ovoga Zakona.</p> <p>(3) Pored javne objave odluke nadležnog tijela o početku postupka iz stavka 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje o toj odluci odmah obavještava sva ekvivalentna tijela u</p>		
--	---	--	--

<p>5. Po primitku odštetnog zahtjeva tijelo iz stavka 1. obavješćuje ekvivalentno tijelo u matičnoj državi članici društva za osiguranje i društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, ili njegovog upravitelja ili likvidatora, kako su definirani u članku 268. stavku 1. točki (e) odnosno (f) Direktive 2009/138/EZ, da je od oštećene osobe primilo odštetni zahtjev.</p> <p>6. Društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak ili njegov upravitelj ili likvidator obavješćuje tijelo iz stavka 1. kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u pogledu odštetnog zahtjeva koji je također primilo tijelo iz stavka 1.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da tijelo iz stavka 1., među ostalim na temelju informacija koje je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor kako je predviđeno u drugom podstavku ovog stavka, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, u roku od tri mjeseca od datuma na koji je oštećena osoba tijelu podnijela svoj odštetni zahtjev.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka tijelo:</p>	<p>državama članicama koja su ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama zbog otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje.</p> <p>(4) Po primitku odštetnog zahtjeva Hrvatski ured za osiguranje obavješćuje odgovorno društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji ili njegovog stečajnog upravitelja ili likvidatore da je od oštećene osobe primio odštetni zahtjev.</p> <p>(5) Društvo za osiguranje u stečaju ili u likvidaciji iz prethodnog stavka, ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavješćuje Hrvatski ured za osiguranje kada zaprime odštetni zahtjev i kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u pogledu odštetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.</p> <p>(6) Hrvatski ured za osiguranje na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj</p>		
---	---	--	--

<p>(a) daje obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovorno za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b), da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena;</p> <p>(b) daje utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovorno za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b) ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.</p> <p>8. Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 7. drugim podstavkom točkom (a), tijelo iz stavka 1. naknadu štete oštećenoj osobi isplaćuje bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 7. drugog podstavka točke (a).</p> <p>Ako je visina štete samo djelomično procijenjena, zahtjevi u pogledu plaćanja naknade štete utvrđeni u prvom podstavku primjenjuju se na tu djelomično procijenjenu štetu i to od trenutka prihvatanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.</p>	<p>odštetni zahtjev, tako da oštećenoj osobi daje pisanu:</p> <p>1. obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka, da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena</p> <p>2. utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom 1. ili 2. ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.</p> <p>(7) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 6. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.</p> <p>(8) Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 6. točkom 1. ovoga</p>		
---	--	--	--

<p>9. Države članice osiguravaju da u svim fazama postupka iz ovog članka tijelo iz stavka 1. ima sve potrebne ovlasti i nadležnosti kako bi moglo pravodobno surađivati s drugim takvim tijelima u drugim državama članicama, s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena u skladu s člankom 25.a u svim državama članicama i s drugim zainteresiranim stranama, uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovog upravitelja ili likvidatora i nacionalna nadležna tijela država članica. Takva suradnja uključuje traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva, tamo gdje je to potrebno.</p> <p>10. Ako se matična država članica društva za osiguranje navedenog u stavku 1. razlikuje od države članice u kojoj oštećena osoba ima boravište, tijelo iz stavka 1. u državi članici u kojoj oštećena osoba ima boravište, a koje je isplatilo naknadu štete toj oštećenoj osobi u skladu sa stavkom 8., ima pravo od tijela iz stavka 1. u matičnoj državi članici društva za osiguranje zahtijevati potpunu nadoknadu iznosa isplaćene naknade štete.</p> <p>Tijelo iz stavka 1. u matičnoj državi članici društva za osiguranje izvršava uplatu tijelu iz stavka 1. u državi članici u</p>	<p>članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 6. točke 1. ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je visina štete samo djelomično procijenjena i to od trenutka pisanog prihvaćanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.</p> <p>(9) Hrvatski ured za osiguranje ovlašten je i dužan, u postupku iz ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje u njihovoj državi članici uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima, a takva suradnja uključuje traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.</p>		
---	--	--	--

<p>kojoj oštećena osoba ima boravište, a koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu štete u skladu sa stavkom 8., u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku.</p> <p>Na tijelo koje je isplatilo naknadu štete u skladu s prvim podstavkom prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nezgodu ili njezinom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nezgodu ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Svaka država članica obvezna je priznati tu subrogaciju kako ju je predvidjela bilo koja druga država članica.</p> <p>11. Stavcima od 1. do 10. ne dovodi se u pitanje pravo država članica da:</p> <p>(a) naknadu štete koju isplati tijelo iz stavka 1. smatraju supsidijarnom ili ravnopravnom;</p> <p>(b) u pogledu iste nezgode predvide likvidaciju štete između:</p> <p>i. tijela iz stavka 1.;</p> <p>ii. osobe ili osoba odgovornih za nezgodu;</p>	<p>(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje:</p> <p>1. ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom i</p> <p>2. u slučaju isplate štete tijekom provođenja likvidacijskog postupka ima pravo na naknadu od društva za osiguranje nad kojim se provodi likvidacijski postupak i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova, a ako je nad društvom za osiguranje otvoren stečaj ima pravo na naknadu tih iznosa iz stečajne mase društva za osiguranje.</p> <p>(11) U postupku nadoknade, u mjeri u kojoj je Hrvatski ured za osiguranje pružio naknadu za pretrpljenu štetu ili ozljedu, a još nije primio nadoknadu, na njega se prenose prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila prometnu nesreću ili prema odgovornom društvu za osiguranje, pri čemu se prava oštećene osobe prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi</p>		
--	--	--	--

<p>iii.drugih društava za osiguranje ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi.</p> <p>12. Države članice ne dopuštaju tijelu iz stavka 1. da isplatu naknade štete učini podložnom bilo kojim zahtjevima osim onima koji su predviđeni ovom Direktivom. Države članice osobito ne dopuštaju tijelu iz stavka 1. da isplatu naknade štete učini podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.</p> <p>13. Tijela iz stavka 1. ili subjekti iz drugog podstavka ovog stavka nastoje do 23. prosinca 2023. sklopiti sporazum radi provedbe ovog članka u pogledu njihovih funkcija i obveza te postupaka za nadoknadu u skladu s ovim člankom.</p> <p>U tu svrhu, do 23. lipnja 2023. svaka država članica:</p> <p>(a)osniva ili ovlašćuje tijelo iz stavka 1. te mu daje ovlast za pregovaranje o takvom sporazumu i njegovo sklapanje; ili</p> <p>(b)određuje subjekt i daje mu ovlast za pregovaranje o takvom sporazumu i njegovo sklapanje, u kojem će tijelo iz stavka 1. postati stranka kada bude osnovano ili ovlašteno.</p>	<p>koja je prouzročila prometnu nesreću ne prenose na Hrvatski ured za osiguranje, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo odgovorno društvo za osiguranje u skladu s propisima koji se primjenjuju na postupak stečaja ili likvidacije društva za osiguranje.</p> <p>(12) Hrvatski ured za osiguranje, ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete osim onih predviđenih ovim Zakonom niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.</p> <p>(13) Na zahtjev ekvivalentnog tijela iz druge države članice, koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu štete za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka, Ured za naknadu iz članka 57. ovoga Zakona dužan je tom tijelu isplatiti potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:</p> <p>1. uplatu izvršava u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest</p>		
---	---	--	--

<p>O sporazumu iz prvog podstavka odmah se obavješćuje Komisija.</p> <p>Ako sporazum iz prvog podstavka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s postupkom iz članka 28.b kako bi utvrdila postupovne zadaće i postupovne obveze tijela iz stavka 1. u pogledu nadoknade.”;</p>	<p>mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i</p> <p>2. na Hrvatski ured za osiguranje prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili odgovornom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.</p> <p>(14) Hrvatski ured za osiguranje je ovlašten do 23. prosinca 2023. poduzeti mjere za sklapanje sporazuma, za naknadu štete u slučaju otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad odgovornim društvom za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama za naknadu štete u slučaju nesolventnosti odgovornog osiguratelja, radi provedbe ovoga članka u pogledu njihovih funkcija i obveza te postupaka za nadoknadu u skladu s ovim člankom, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan</p>		
--	--	--	--

	<p>obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.</p> <p>(15) Ako sporazum iz stavka 14. ovoga članka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Hrvatski ured za osiguranje dužan je postupati u skladu s delegiranim aktom Europske komisije kojim se utvrđuju postupovne zadaće i postupovne obveze tijela za naknadu štete u slučaju otvaranja stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje.“.</p>		
<p>9.u članku 11. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„U slučaju spora između tijela iz članka 10. stavka 1. i osiguravatelja od građanskopravne odgovornosti o tome tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna od tih strana bila određena kao odgovorna za privremenu isplatu naknade štete oštećenoj osobi bez odgode.“;</p>	<p>Članak 28.</p> <p>U članku 44. stavku 1. točka 8. mijenja se i glasi:</p> <p>Stavak 8. mijenja se i glasi:</p> <p>„(8) Mogući spor između Hrvatskog ureda za osiguranje i društva za osiguranje ili Hrvatskog ureda za osiguranje i ekvivalentnog tijela druge države članice ili između društava za osiguranje, glede pitanja tko je od njih dužan isplatiti naknadu štete oštećenoj osobi, riješit će se na način da je to dužan učiniti onaj kojemu je oštećena osoba prvo podnijela odštetni zahtjev, pri čemu naknadu štete oštećenoj osobi treba</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	isplatiti neodgodivo, a u slučaju da kasnije bude donesena pravomoćna odluka prema kojoj je naknadu štete dužna isplatiti suprotna strana, strana koja je oštećenoj osobi nadoknadila štetu ima pravo na naknadu i to isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova.“.		
10.naslov poglavlja 5. zamjenjuje se sljedećim: „POGLAVLJE 5. POSEBNE KATEGORIJE OŠTEĆENIH OSOBA, KLAUZULE O ISKLJUČENJU, JEDINSTVENA PREMIJA, VOZILA OTPREMLJENA IZ JEDNE DRŽAVE ČLANICE U DRUGU”;		Nije potrebno preuzimanje	Izmjenom se zamjenjuje naziv poglavlja.
11.naslov članka 12. zamjenjuje se sljedećim: „Posebne kategorije oštećenih osoba”;		Nije potrebno preuzimanje	Izmjenom se zamjenjuje naziv članka.

<p>12.članak 13. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)u stavku 1.:</p> <p>i.uvodni dio prvog podstavka zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1.Svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da se sve zakonske odredbe ili ugovorne klauzule sadržane u polici osiguranja izdanoj u skladu s člankom 3. smatraju nevažećima u pogledu odštetnih zahtjeva trećih osoba oštećenih zbog nezgode ako te zakonske odredbe ili ugovorne klauzule isključuju iz osiguranja upotrebu ili vožnju vozila.”;</p> <p>ii.treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Države članice imaju mogućnost – u slučaju prometnih nezgoda koje se dogode na njihovu državnom području – ne primijeniti odredbu u prvom podstavku ako i u mjeri u kojoj oštećena osoba može dobiti naknadu štete od tijela za socijalno osiguranje.”;</p> <p>(b)u stavku 2. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Države članice koje u slučaju ukradenih ili na silu pribavljenih</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Već implementirano kroz članke 24., 11., 25., 27. i 13. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.). Razlika u odnosu na prijašnji tekst Direktive je promjena pojma „žrtva“ u „oštećena osoba“.</p> <p>U dijelu točke (b) odredba nije prenesena budući je predmet nacionalne diskrecije, a Republika Hrvatska nije odlučila iskoristiti predmetnu diskreciju.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>vozila predviđaju da tijelo iz članka 10. stavka 1. treba isplatiti naknadu štete mogu za oštećenje stvari odrediti samoprdržaj do najviše 250 EUR koji snosi oštećena osoba.”;</p>			
<p>13.u članku 15. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„1. Odstupajući od članka 13. točke 13. podtočke (b) Direktive 2009/138/EZ, ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru osobe odgovorne za pokriće odgovornosti za štetu nanesenu trećim osobama, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvaćanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.</p> <p>Države članice osiguravaju da informacijski centar iz članka 23. države članice u kojoj je vozilo registrirano, informacijski centar države članice odredišta, ako se one razlikuju, i informacijski centar bilo koje druge relevantne države članice, kao što je država članica u kojoj se nezgoda</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka 22. mijenja se i glasi: „Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokriće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima“.</p> <p>Iza stavka 9. dodaju se novi stavak 10. i stavci 11. do 14. koji glase:</p> <p>(14) Ako je vozilo otpremljeno iz jedne države članice u drugu, državom članicom u kojoj se nalazi rizik smatra se, ovisno o izboru vlasnika vozila, bilo država članica registracije bilo, odmah nakon prihvaćanja isporuke od strane kupca, država članica odredišta i to tijekom razdoblja od trideset dana, čak i ako vozilo nije službeno registrirano u državi članici odredišta.“.</p> <p>Članak 32.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>dogodila ili u kojoj oštećena osoba ima boravište, međusobno surađuju kako bi osigurali dostupnost potrebnih informacija o otpremljenom vozilu koje imaju u skladu s člankom 23.”;</p>	<p>Članak 52. mijenja se i glasi:</p> <p>„(6) Informacijski centar surađuje i razmjenjuje podatke s Informacijskim centrima drugih relevantnih država članica u pogledu otpremljenih vozila.“.</p>		
<p>14.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 15.a</p> <p>Zaštita oštećenih osoba u nezgodama koje uključuju prikolicu koju vuče vozilo</p> <p>1. U slučaju nezgode koju je prouzročio niz vozila koji se sastoji od vozila koje vuče prikolicu, ako prikolica ima zasebno osiguranje od odgovornosti za štetu nanесenu trećim osobama, oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev izravno društvu za osiguranje koje je osiguralo prikolicu:</p> <p>(a) ako se prikolica može identificirati, ali vozilo koje ju je vuklo ne može; i</p> <p>(b) ako je primjenjivim nacionalnim pravom predviđeno da osiguravatelj prikolice osigurava isplatu naknade štete.</p> <p>Društvo za osiguranje koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka 22. mijenja se i glasi: „Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokrće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima“.</p> <p>U stavku 7. iza riječi „odgovornosti“ briše se točka i stavlja zarez i riječi „a ako je vučno ili priključno vozilo neosigurano ili nepoznato pravo na naknadu isplaćenog iznosa, kamata i troškova ostvaruje se od Hrvatskog ureda za osiguranje u skladu s člancima 29. i 30. ovoga Zakona.“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>štete može se obratiti društvu koje je osiguralo vučno vozilo ili tijelu iz članka 10. stavka 1. ako je i u mjeri u kojoj je to predviđeno primjenjivim nacionalnim pravom.</p> <p>Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje primjenjivo nacionalno pravo kojim se predviđaju pravila koja su povoljnija za oštećenu osobu.</p> <p>2. U slučaju nezgode koju je prouzročio niz vozila koji se sastoji od vozila koje vuče prikolicu, osiguravatelj prikolice, osim ako se primjenjivim nacionalnim pravom od njega zahtijeva da isplati punu naknadu štete, na zahtjev oštećene osobe bez nepotrebne odgode obavješćuje ju o:</p> <p>(a) identitetu osiguravatelja vučnog vozila; ili</p> <p>(b) ako osiguravatelj prikolice ne može identificirati osiguravatelja vučnog vozila, mehanizmu za naknadu štete predviđenom člankom 10.”;</p>			
<p>15.članak 16. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 16.</p> <p>Potvrda o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Naslov iznad članka 22. mijenja se i glasi: „Obveza sklapanja ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti, osigurateljno pokrće i izdavanje potvrde o odštetnim zahtjevima“.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Države članice osiguravaju da ugovaratelj osiguranja ima pravo u bilo kojem trenutku zatražiti potvrdu o odštetnim zahtjevima u vezi s odgovornošću za štetu nanесenu trećim osobama koji se odnose na vozilo ili vozila pokrivena ugovorom o osiguranju barem za razdoblje od prethodnih pet godina ugovornog odnosa, ili potvrdu o nepostojanju takvih odštetnih zahtjeva („potvrda o odštetnim zahtjevima”).</p> <p>Društvo za osiguranje ili tijelo koje je država članica eventualno imenovala za pružanje usluga obveznog osiguranja ili za davanje takvih potvrda dostavlja tu potvrdu o odštetnim zahtjevima ugovaratelju osiguranja u roku od 15 dana od zahtjeva. Pritom se koriste obrascem potvrde o odštetnim zahtjevima.</p> <p>Države članice osiguravaju da, pri uzimanju u obzir potvrda o odštetnim zahtjevima koje su izdala druga društva za osiguranje ili druga tijela kako su navedena u drugom stavku, društva za osiguranje ne postupaju prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te da im ne naplaćuju prekomjerne premije zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice boravišta.</p>	<p>Stavci 8. i 9. mijenjaju se i glase:</p> <p>„(8) Društvo za osiguranje dužno je na zahtjev svoga osiguranika izdati potvrdu o eventualno postavljenim odštetnim zahtjevima trećih osoba na temelju osiguranja od automobilske odgovornosti toga osiguranika ili potvrdu o nepostojanju takvih zahtjeva.</p> <p>(9) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka mora pokrivati razdoblje od najmanje posljednjih pet godina postojanja osigurateljnog pokrića, a društvo za osiguranje dužno ju je izdati u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva. “.</p> <p>Iza stavka 9. dodaje se novi stavak 10. i stavci 11. do 14. koji glase:</p> <p>(10) Potvrda iz stavka 8. ovoga članka izrađuje se u skladu s predloškom te potvrde čiji oblik i sadržaj je provedbenim aktom utvrdila Europska komisija, a koji sadržava sljedeće informacije:</p> <p>1. identitet društva za osiguranje ili tijela koje izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima;</p>		
---	--	--	--

<p>Države članice osiguravaju da, ako društvo za osiguranje pri određivanju premija uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima, s tim potvrdama izdanima u drugim državama članicama postupa jednako kao s onima koje je izdalo društvo za osiguranje ili tijela kako su navedena u drugom stavku u istoj državi članici, među ostalim i pri primjeni popusta.</p> <p>Države članice osiguravaju da društva za osiguranje objavljuju opći pregled svojih politika u pogledu načina na koji upotrebljavaju potvrde o odštetnim zahtjevima pri izračunu premija.</p> <p>Komisija do 23. srpnja 2023. donosi provedbene akte kojima se u obliku predložka pobliže određuju oblik i sadržaj potvrde o odštetnim zahtjevima iz drugog stavka. Taj predložak sadržava sljedeće informacije:</p> <p>(a) identitet društva za osiguranje ili tijela koje izdaje potvrdu o odštetnim zahtjevima;</p> <p>(b) identitet ugovaratelja osiguranja, uključujući njegove podatke za kontakt;</p> <p>(c) osigurano vozilo i njegov identifikacijski broj vozila;</p> <p>(d) datum početka i datum isteka osigurateljnog pokrića vozila;</p>	<p>2. identitet ugovaratelja osiguranja, uključujući njegove podatke za kontakt;</p> <p>3. osigurano vozilo i njegov identifikacijski broj vozila;</p> <p>4. datum početka i datum isteka osigurateljnog pokrića vozila;</p> <p>5. broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva;</p> <p>6. dodatne informacije koje su relevantne u skladu s pravilima ili praksama koje se primjenjuju u državama članicama.“.</p> <p>„(11) Ako društvo za osiguranje pri određivanju premija za osiguranja iz stavka 1. ovoga članka ili pri primjeni popusta uzima u obzir potvrde o odštetnim zahtjevima dužno je na svojim internetskim stranicama objaviti način na koji ih upotrebljava.</p> <p>(12) Društvo za osiguranje dužno je s potvrdama o odštetnim zahtjevima koje su izdala druga društva za</p>		
---	--	--	--

<p>(e) broj odštetnih zahtjeva u vezi s odgovornošću za štetu nanesenu trećim osobama koji su podmireni na temelju ugovora o osiguranju ugovaratelja osiguranja u razdoblju obuhvaćenom potvrdom o odštetnim zahtjevima, uključujući datum svakog odštetnog zahtjeva;</p> <p>(f) dodatne informacije koje su relevantne u skladu s pravilima ili praksama koje se primjenjuju u državama članicama.</p> <p>Komisija se savjetuje sa svim zainteresiranim stranama i blisko surađuje s državama članicama prije donošenja tih provedbenih akata.</p> <p>Ti se provedbeni akti donose u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 28.a stavka 2.”;</p>	<p>osiguranje ili druga tijela u drugim državama članicama postupati jednako kao s onima izdanim u Republici Hrvatskoj, ne postupati prema ugovarateljima osiguranja na diskriminirajući način te im ne naplaćivati veću premiju osiguranja zbog njihova državljanstva ili isključivo na temelju njihove prethodne države članice prebivališta.</p>		
<p>16. umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 16.a</p> <p>Alati za usporedbu cijena osiguranja motornih vozila</p> <p>1. Države članice mogu odlučiti certificirati alate koji potrošačima omogućuju besplatnu usporedbu cijena, tarifa i pokrića među pružateljima obveznog osiguranja iz članka 3. kao „neovisne alate za usporedbu cijena</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmet nacionalne diskrecije. Republika Hrvatska nije odlučila iskoristiti predmetnu diskreciju.</p>

<p>osiguranja motornih vozila' ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2.</p> <p>2. Alat za usporedbu u smislu stavka 1.:</p> <p>(a)operativno je neovisan o pružateljima usluga obveznog osiguranja iz članka 3. i njime se osigurava da su pružatelji usluga jednako zastupljeni u rezultatima pretraživanja;</p> <p>(b)jasno navodi identitet vlasnikâ i operatorâ alata za usporedbu;</p> <p>(c)utvrđuje jasne i objektivne kriterije na kojima se temelji usporedba;</p> <p>(d)služi se jednostavnim i nedvosmislenim jezikom;</p> <p>(e)pruža točne i ažurirane informacije te navodi vrijeme posljednjeg ažuriranja;</p> <p>(f)otvoren je svakom pružatelju obveznog osiguranja iz članka 3., stavlja na raspolaganje relevantne informacije, uključuje širok raspon ponuda koje obuhvaćaju znatan dio tržišta osiguranja motornih vozila i, u slučajevima u kojima se ponuđenim informacijama ne daje puni pregled tog tržišta, korisnika o tome na jasan način informira prije prikazivanja rezultata;</p> <p>(g)pruža djelotvoran postupak za prijavljivanje netočnih informacija;</p> <p>(h)uključuje izjavu da se cijene temelje na pruženim informacijama i da nisu obvezujuće za pružatelje osiguranja.”;</p>			
---	--	--	--

<p>17.članak 23. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)umeće se sljedeći stavak:</p> <p>„1.aDržave članice osiguravaju da društva za osiguranje ili drugi subjekti informacijskim centrima moraju dostaviti informacije iz stavka 1. točke (a) podtočaka i., ii. i iii. te ih obavijestiti kad god policia osiguranja postane nevažeća ili na drugi način više ne pokriva vozilo s registarskim brojem.”;</p> <p>(b)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„6. Obrada osobnih podataka koja proizlazi iz stavaka od 1. do 5. provodi se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679.”;</p>	<p>Članak 32.</p> <p>Članak 52. mijenja se i glasi:</p> <p>(1) Informacijski centar iz članka 51. ovoga Zakona:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. prikuplja podatke i vodi registar podataka, 2. omogućuje uvid u podatke iz točke 1. ovoga stavka, 3. pruža pomoć oštećenim osobama pri prikupljanju podataka iz registra iz točke 1. ovoga stavka i prikupljanju podataka iz registara informacijskih centara drugih država članica. <p>(2) Registar iz stavka 1. točke 1. ovoga članka sadrži podatke:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. o registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima te brojevima šasija vozila registriranih u Republici Hrvatskoj, 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>2. o brojevima polica osiguranja od automobilske odgovornosti za vozila iz točke 1. ovoga stavka,</p> <p>3. o datumima prestanka važenja osigurateljnog pokrića na temelju ugovora o osiguranju od automobilske odgovornosti i, ako je razdoblje valjanosti police osiguranja isteklo, datum završetka osigurateljnog pokrića,</p> <p>4. o nazivima i sjedištima društava za osiguranje koja pružaju osigurateljno pokriće na temelju polica osiguranja iz točke 2. ovoga stavka,</p> <p>5. o imenu i prezimenu (odnosno nazivu), datumu rođenja, osobnom identifikacijskom broju (OIB), prebivalištu i boravištu osiguranika,</p> <p>6. o imenima i adresama odnosno sjedištima ovlaštenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Republike Hrvatske u drugim državama članicama,</p> <p>7. o popisu vozila koja su u Republici Hrvatskoj izuzeta od obveze osiguranja od automobilske odgovornosti kao i ime tijela odgovornog za plaćanje naknade štete oštećenim osobama, koji</p>		
--	--	--

Ministarstvo financija dostavlja drugim državama članicama i Europskoj komisiji.

(3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka Informacijskom centru dužna su dostavljati društva za osiguranje i tijela koja vode evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj uz dostavu obavijesti kad polica osiguranja postane nevažeća ili na drugi način više ne pokriva vozilo s registarskim brojem.

(4) Društva za osiguranje dužna su dostavljati podatke za registar iz stavka 2. ovoga članka u skladu s odredbama ovoga Zakona i Uredbe (EU) 2016/679.

(5) Na zahtjev oštećene osobe podatke iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje zatražit će i iz registara informacijskih centara drugih država članica.

(6) Informacijski centar surađuje i razmjenjuje podatke s Informacijskim centrima drugih relevantnih država članica u pogledu otpremljenih vozila.

(7) Društvo za osiguranje i tijelo koje vodi evidenciju registriranih vozila u Republici Hrvatskoj dužni su podatke iz stavka 2. ovoga članka redovito dostavljati Hrvatskom uredu za osiguranje.

(8) Informacijski centri daju oštećenoj osobi ime i adresu vlasnika ili uobičajenog vozača odnosno registriranog imatelja vozila ako oštećena osoba ima legitiman interes za dobivanje tih informacija, a navedeni podaci pribavljaju se od društva za osiguranje ili tijela za registraciju vozila, a uz podatke iz stavka 2. točke 7. ovoga članka daju se i podaci o tijelu odgovornom za plaćanje naknade štete oštećenim osobama.

(9) Informacije navedene u ovom članku dostavljaju se svakom

	<p>sudioniku prometne nezgode koju je prouzročilo vozilo za čiju upotrebu je sklopljeno obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti.</p> <p>(10) Hrvatski ured za osiguranje dužan je osigurati mjere kojima oštećenim osobama, njihovim osigurateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšava pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta i na svojim mrežnim stranicama objaviti podatke o načinima podnošenja odštetnih zahtjeva.“.</p>		
<p>18.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 25.a</p> <p>Zaštita oštećenih osoba u pogledu štete nastale kao posljedica nezgoda koje su se dogodile u državi članici koja nije njihova država članica boravišta u slučaju nesolventnosti društva za osiguranje</p> <p>1. Svaka država članica osniva ili ovlašćuje tijelo sa zadatkom osiguranja naknade štete oštećenim osobama koje imaju boravište na njezinu državnom području, u slučajevima iz članka 20.</p>	<p>Članak 35.</p> <p>Iza članka 61. dodaje se naslov iznad članka i članak 61.a koji glase:</p> <p>„Zaštita oštećenih osoba s prebivalištem u Republici Hrvatskoj kada je odgovorni osiguratelj nesolventno društvo za osiguranje iz druge države članice“</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>stavka 1., barem do granica obveze osiguranja, za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koji su prouzročeni vozilom koje osigurava društvo za osiguranje, od trenutka kada se:</p> <p>(a) nad društvom za osiguranje počne provoditi stečajni postupak; ili (b) nad društvom za osiguranje počne provoditi postupak likvidacije kako je definiran u članku 268. stavku 1. točki (d) Direktive 2009/138/EZ.</p> <p>2. Svaka država članica poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurala da tijelo iz stavka 1. ima na raspolaganju dostatna sredstva za naknadu štete oštećenim osobama u skladu s pravilima utvrđenima u stavku 10. kada isplate naknade štete dospijevaju u situacijama predviđenima u stavku 1. točkama (a) i (b). Te mjere mogu uključivati zahtjeve za uplatu financijskih doprinosa, pod uvjetom da su uvedeni samo u odnosu na društva za osiguranje kojima je odobrenje za rad izdala država članica koja je uvela te zahtjeve.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje bilo koju obvezu iz članka 280. Direktive 2009/138/EZ, svaka država članica osigurava da se, kad god nadležni sud ili bilo koje drugo nadležno tijelo izda nalog ili donese odluku o pokretanju postupka iz stavka 1. točke (a) ili (b) u</p>	<p>Članak 61.a</p> <p>(1) Oštećene osobe s prebivalištem u Republici Hrvatskoj mogu podnijeti odštetni zahtjev izravno Hrvatskom uredu za osiguranje za isplatu naknade štete, za oštećenje stvari ili tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u drugoj državi članici i to od trenutka kada se:</p> <p>1. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi stečajni postupak prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje;</p> <p>2. nad odgovornim društvom za osiguranje iz druge države članice počne provoditi postupak likvidacije prema propisima matične države članice tog društva za osiguranje.</p> <p>(2) U slučaju štete nanesene upotrebom vozila iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje</p>		
---	--	--	--

<p>odnosu na društvo za osiguranje čija je matična država članica ta država članica, taj nalog ili odluka javno objavi. Tijelo iz stavka 1. s poslovnim nastanom u matičnoj državi članici društva za osiguranje osigurava da se sva tijela iz stavka 1. i sva tijela za naknadu štete iz članka 24. u svim državama članicama odmah obavješćuju o tom nalogu ili toj odluci.</p> <p>4. Oštećena osoba može podnijeti odštetni zahtjev izravno tijelu iz stavka 1.</p> <p>5. Po primitku odštetnog zahtjeva tijelo iz stavka 1. obavješćuje ekvivalentno tijelo u matičnoj državi članici društva za osiguranje, tijelo za naknadu štete iz članka 24. države članice boravišta oštećene osobe i društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, ili njegovog upravitelja ili likvidatora, kako su definirani u članku 268. stavku 1. točki (e) odnosno (f) Direktive 2009/138/EZ, da je od oštećene osobe primilo odštetni zahtjev.</p> <p>6. Društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak ili njegov upravitelj ili likvidator obavješćuje tijelo iz stavka 1. kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u pogledu odštetnog</p>	<p>jamči za obveze najviše do iznosa iz članka 26. stavka 8. ovoga Zakona odnosno do granice obveze osiguranja propisane u matičnoj državi članici osiguratelja, a u skladu s člankom 45. stavkom 2. ovoga Zakona osigurava uplatu doprinosa u Garancijski fond za naknadu štete koju isplaćuje u skladu s ovim člankom.</p> <p>(3) Po primitku odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Hrvatski ured za osiguranje obavješćuje ekvivalentno tijelo nadležno za naknadu štete u matičnoj državi članici društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak i to društvo za osiguranje ili njegovog stečajnog upravitelja ili likvidatora, da je od oštećene osobe primio odštetni zahtjev.</p> <p>(4) Društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak ili njegov stečajni upravitelj ili likvidator obavješćuje Hrvatski ured za osiguranje kada zaprimi odštetni zahtjev i kada isplaćuje naknadu ili odbija odgovornost u</p>		
--	---	--	--

<p>zahtjeva koji je također primilo tijelo iz stavka 1.</p> <p>7. Države članice osiguravaju da tijelo iz stavka 1., među ostalim na temelju informacija koje je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor kako je predviđeno u drugom podstavku ovog stavka, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, u roku od tri mjeseca od datuma na koji je oštećena osoba tijelu podnijela svoj zahtjev za naknadu štete.</p> <p>Za potrebe prvog podstavka tijelo:</p> <p>(a) daje obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovorno za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b), da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u cijelosti procijenjena;</p> <p>(b) daje utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili (b) ili ako je odgovornost odbijena ili nije jasno utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.</p>	<p>pogledu odštetnog zahtjeva koji je primio i Hrvatski ured za osiguranje.</p> <p>(5) Hrvatski ured za osiguranje na temelju informacija kojima raspolaže i informacija koje mu je oštećena osoba dostavila na njegov zahtjev, oštećenoj osobi mora dostaviti obrazloženu ponudu za naknadu štete ili utemeljen odgovor u roku od tri mjeseca od datuma na koji mu je oštećena osoba podnijela svoj odštetni zahtjev, tako da oštećenoj osobi daje pisanu:</p> <p>1. obrazloženu ponudu za naknadu štete ako utvrdi da je odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkama 1. ili 2. ovoga članka, da odštetni zahtjev nije osporen i da je visina štete djelomično ili u potpunosti procijenjena</p> <p>2. utemeljen odgovor na točke navedene u odštetnom zahtjevu ako utvrdi da nije odgovoran za isplatu naknade štete u skladu sa stavkom 1. točkama 1. ili 2 ovoga članka ili ako je odgovornost sporna ili nije jasno</p>		
---	--	--	--

<p>8. Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 7. drugim podstavkom točkom (a), tijelo iz stavka 1. naknadu štete oštećenoj osobi isplaćuje bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 7. drugog podstavka točke (a).</p> <p>Ako je visina štete samo djelomično procijenjena, zahtjevi u pogledu plaćanja naknade štete utvrđeni u prvom podstavku primjenjuju se na tu djelomično procijenjenu štetu i to od trenutka prihvatanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.</p> <p>9. Države članice osiguravaju da u svim fazama postupka iz ovog članka tijelo iz stavka 1. ima sve potrebne ovlasti i nadležnosti kako bi moglo pravodobno surađivati s drugim takvim tijelima u drugim državama članicama, s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena u skladu s člancima 10.a i 24. u svim državama članicama i s drugim zainteresiranim stranama, uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovog predstavnika za likvidaciju štete ili upravitelja ili likvidatora i nacionalna nadležna tijela država članica. Takva suradnja uključuje</p>	<p>utvrđena ili pak visina štete nije u potpunosti procijenjena.</p> <p>(6) U obrazloženoj ponudi i utemeljenom odgovoru iz stavka 5. ovoga članka mora biti navedeno pravo oštećene osobe na podnošenje prigovora na koji je Hrvatski ured za osiguranje dužan odgovoriti u roku od 30 dana od zaprimanja prigovora i postupak izvansudskog rješavanja naknade štete te pravo na podnošenje tužbe protiv odluke Hrvatskog ureda za osiguranje iz ovoga članka.</p> <p>(7) Ako se naknada štete duguje u skladu sa stavkom 5. točkom 1. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje isplaćuje naknadu štete oštećenoj osobi bez nepotrebne odgode, a najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što je oštećena osoba pisano prihvatila obrazloženu ponudu za naknadu štete iz stavka 5. točke 1 ovoga članka, a u istom roku isplaćuje naknadu štete ako je visina štete samo djelomično procijenjena i to od trenutka pisanog prihvatanja odgovarajuće obrazložene ponude za naknadu štete.</p>		
--	---	--	--

<p>traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva, tamo gdje je to potrebno.</p> <p>10. Ako se matična država članica društva za osiguranje navedenog u stavku 1. razlikuje od države članice u kojoj oštećena osoba ima boravište, tijelo iz stavka 1. u državi članici u kojoj oštećena osoba ima boravište, a koje je isplatilo naknadu štete toj oštećenoj osobi u skladu sa stavkom 8. ima pravo od tijela iz stavka 1. u matičnoj državi članici društva za osiguranje zahtijevati potpunu nadoknadu iznosa isplaćene naknade štete.</p> <p>Tijelo iz stavka 1. u matičnoj državi članici društva za osiguranje izvršava uplatu tijelu iz stavka 1. u državi članici u kojoj oštećena osoba ima boravište, a koje je oštećenoj osobi isplatilo naknadu štete u skladu sa stavkom 8. u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku.</p> <p>Na tijelo koje je isplatilo naknadu štete u skladu s prvim podstavkom prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nezgodu ili njezinom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj</p>	<p>(8) Hrvatski ured za osiguranje, ovlašten je i dužan, u postupku rješavanja odštetnog zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, pravodobno surađivati s tijelima koja su osnovana ili ovlaštena za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima otvaranja postupka stečaja ili likvidacije nad društvom za osiguranje uključujući društvo za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, njegovim predstavnikom za likvidaciju štete ili stečajnim upraviteljem ili likvidatorom i nacionalnim nadležnim tijelima država članica, a takva suradnja uključuje primanje i pružanje obavijesti o početku stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje, traženje, primanje i pružanje informacija, među ostalim o pojedinostima određenih odštetnih zahtjeva i osiguranju osobe odgovorne za prometnu nesreću, kada je to potrebno.</p> <p>(9) Hrvatski ured za osiguranje ima pravo, od ekvivalentnog tijela, za naknadu štete za oštećenje stvari ili</p>		
--	--	--	--

<p>osiguranoj osobi koja je prouzročila nezgodu ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Svaka država članica obvezna je priznati tu subrogaciju kako ju je predvidjela bilo koja druga država članica.</p> <p>11. Stavcima od 1. do 10. ne dovodi se u pitanje pravo država članica da:</p> <p>(a) naknadu štete koju isplati tijelo iz stavka 1. smatraju supsidijarnom ili ravnopravnom;</p> <p>(b) u pogledu iste nezgode predvide likvidaciju štete između:</p> <p>i. tijela iz stavka 1.;</p> <p>ii. osobe ili osoba odgovornih za nezgodu;</p> <p>iii. drugih društava za osiguranje ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi.</p> <p>12. Države članice ne dopuštaju tijelu iz stavka 1. da isplatu naknade štete učini podložnom bilo kojim zahtjevima osim onima koji su utvrđeni u ovoj Direktivi. Države članice osobito ne dopuštaju tijelu iz stavka 1. da isplatu naknade štete učini podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna</p>	<p>tjelesne ozljede koje su prouzročene vozilom čija upotreba je osigurana od strane društva za osiguranje nad kojim se provodi stečajni ili likvidacijski postupak, u matičnoj državi odgovornog društva za osiguranje, pisano zahtijevati potpunu nadoknadu isplaćenog iznosa naknade štete pri čemu:</p> <p>1. ekvivalentno tijelo iz matične države članice odgovornog društva za osiguranje izvršava uplatu Hrvatskom uredu za osiguranje za Garancijski fond, u razumnom roku nakon primitka zahtjeva za takvu nadoknadu koji nije dulji od šest mjeseci, osim ako su se ta tijela drukčije dogovorila u pisanom obliku i</p> <p>2. na to ekvivalentno tijelo prelaze prava oštećene osobe prema osobi koja je prouzročila nesreću ili njezinom društvu za osiguranje, osim prema ugovaratelju osiguranja ili drugoj osiguranoj osobi koja je prouzročila nesreću, ako bi odgovornost ugovaratelja osiguranja ili osigurane osobe pokrilo nesolventno društvo za osiguranje u</p>		
---	---	--	--

<p>pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.</p> <p>13. Tijela iz stavka 1. ili subjekti iz drugog podstavka ovog stavka nastoje do 23. prosinca 2023. sklopiti sporazum radi provedbe ovog članka u pogledu njihovih funkcija i obveza te postupaka za nadoknadu u skladu s ovim člankom.</p> <p>U tu svrhu, do 23. lipnja 2023. svaka država članica:</p> <p>(a)osniva ili ovlašćuje tijelo iz stavka 1. te mu daje ovlast za pregovaranje o takvom sporazumu i njegovo sklapanje; ili</p> <p>(b)određuje subjekt i daje mu ovlast za pregovaranje o takvom sporazumu i njegovo sklapanje, u kojem će tijelo iz stavka 1. postati stranka kada bude osnovano ili ovlašteno.</p> <p>O sporazumu iz prvog podstavka odmah se obavješćuje Komisija.</p> <p>Ako sporazum iz prvog podstavka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s postupkom iz članka 28.b kako bi utvrdila postupovne zadaće i postupovne obveze tijela iz stavka 1. u pogledu nadoknade.”;</p>	<p>skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.</p> <p>(10) Iznimno od stavaka 1. do 9. ovoga članka, Hrvatski ured za osiguranje ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade štete, kamata i troškova od osobe ili osoba koje su odgovorne za prometnu nesreću i drugih osiguravatelja ili tijela za socijalno osiguranje koji su dužni nadoknaditi štetu oštećenoj osobi u vezi s istom prometnom nesrećom, kad je primjenjivo.</p> <p>(11) Hrvatski ured za osiguranje ne smije imati druge zahtjeve za isplatu naknade štete niti smije isplatu naknade štete učiniti podložnom zahtjevu da oštećena osoba dokaže da odgovorna pravna ili fizička osoba nije u mogućnosti ili odbija isplatiti naknadu štete.</p> <p>(12) Hrvatski ured za osiguranje je ovlašten do 23. prosinca 2023. poduzeti mjere za sklapanje sporazuma s ekvivalentnim tijelima za naknadu štete u drugim državama</p>		
---	---	--	--

članicama i u tu svrhu pregovarati s osnovanim ili ovlaštenim tijelima ili subjektima u drugim državama članicama, radi izvršenja funkcije i obveze naknade štete u slučaju iz stavka 1. ovoga članka te postupaka za nadoknadu štete, a dužan je o svakom sklopljenom sporazumu najkasnije sljedeći radni dan obavijestiti nadzorno tijelo i Europsku komisiju.

(13) Ako sporazum iz stavka 12. ovoga članka nije sklopljen do 23. prosinca 2023., Hrvatski ured za osiguranje dužan je postupati u skladu s delegiranim aktom Europske komisije kojim se utvrđuju postupovne zadaće i postupovne obveze tijela za naknadu štete u slučaju otvaranja stečajnog ili likvidacijskog postupka nad društvom za osiguranje.

(14) Ovaj članak primjenjuje se i u slučaju kada je štetu prouzročilo vozilo koje je osigurano i uobičajeno se nalazi u Republici Hrvatskoj, a odgovorno je društvo za osiguranje iz stavka 1. ovoga članka.“.

<p>19.u članku 26. prvi stavak zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kojima oštećenim osobama, njihovim osigurateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšavaju pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Već implementirano kroz članke 6., 7. i 56. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, br. 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14.). Razlika u odnosu na prijašnji tekst Direktive je promjena pojma „žrtva“ u „oštećena osoba“.
<p>20.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 26.a</p> <p>Informiranje oštećenih osoba</p> <p>Države članice koje osnivaju ili ovlašćuju različita tijela za naknadu štete u skladu s člankom 10. stavkom 1., člankom 10.a stavkom 1., člankom 24. stavkom 1. i člankom 25.a stavkom 1. osiguravaju da oštećene osobe imaju pristup bitnim informacijama o mogućim načinima podnošenja zahtjeva za naknadu štete.”;</p>	<p>Članak 32.</p> <p>Članak 52. mijenja se i glasi:</p> <p>„(10) Hrvatski ured za osiguranje dužan je osigurati mjere kojima oštećenim osobama, njihovim osigurateljima ili njihovim pravnim zastupnicima olakšava pravodobno dostavljanje osnovnih podataka potrebnih za likvidaciju šteta i na svojim mrežnim stranicama objaviti podatke o načinima podnošenja odštetnih zahtjeva.“.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>21.u članku 28. stavku 1. dodaje se sljedeći podstavak:</p> <p>„Države članice mogu zahtijevati osiguranje motornih vozila koje ispunjava zahtjeve ove Direktive za svu motornu opremu koja se koristi na kopnu i koja nije obuhvaćena definicijom ‚vozila‘ iz članka 1. točke 1. te na koju se ne primjenjuje članak 3.”;</p>		Nije potrebno preuzimanje	Predmet nacionalne diskrecije. Republika Hrvatska nije odlučila iskoristiti predmetnu diskreciju.
<p>22.umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 28.a</p> <p>Postupak odbora</p> <p>1. Komisiji pomaže Europski odbor za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje osnovan Odlukom Komisije 2004/9/EZ (*4). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (*5).</p> <p>2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.</p> <p>Članak 28.b</p> <p>Izvršavanje delegiranja ovlasti</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba točke 22. se odnosi na obveze Europske Komisije.
	<p>Stupanje na snagu</p> <p>Članak 45.</p> <p>Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“ osim odredbi:</p> <p>- članka 22. stavaka 10. do 13. koji su dodani člankom 13. ovoga Zakona, a koji stavci stupaju na snagu 23. travnja 2024.</p> <p>- članka 31. stavaka 1. do 12. koji su dodani člankom 19. ovoga Zakona, a</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.</p> <p>2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 9. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 22. prosinca 2021.</p> <p>Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 10.a stavka 13. četvrtog podstavka i članka 25.a stavka 13. četvrtog podstavka dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od sedam godina počevši od 22. prosinca 2021. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.</p> <p>3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 9. stavka 2., članka 10.a stavka 13. četvrtog podstavka i članka 25.a stavka 13. četvrtog podstavka. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj</p>	<p>koji stavci stupaju na snagu 23. prosinca 2023.</p> <p>- članka 61.a stavaka 1. do 13. koji su dodani člankom 35. ovoga Zakona, a koji stavci stupaju na snagu 23. prosinca 2023.”.</p>		
---	--	--	--

<p>odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.</p> <p>4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (*6).</p> <p>5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>6. Delegirani akt donesen na temelju članka 9. stavka 2., članka 10.a stavka 13. četvrtog podstavka i članka 25.a stavka 13. četvrtog podstavka stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.</p> <p>Članak 28.c</p> <p>Evaluacija i preispitivanje</p>			
---	--	--	--

<p>1. Najkasnije pet godina nakon odgovarajućih datuma početka primjene članaka 10.a i 25.a kako je navedeno u članku 30. drugom, trećem i četvrtom stavku, Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o funkcioniranju, međusobnoj suradnji i financiranju tijela iz članaka 10.a i 25.a. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog. U pogledu financiranja tih tijela, izvješće uključuje barem sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) ocjenu financijskih kapaciteta i financijskih potreba tijelâ za naknadu štete u odnosu na njihove potencijalne obveze, uzimajući u obzir rizik od nesolventnosti osiguravatelja motornih vozila na tržištima država članica;(b) ocjenu usklađenosti pristupa financiranju tijelâ za naknadu štete;(c) ako je izvješću priložen zakonodavni prijedlog, procjenu učinka doprinosâ na premije iz ugovora o osiguranju motornih vozila. <p>2. Najkasnije 24. prosinca 2030. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru u kojem evaluira provedbu ove Direktive, uz iznimku elemenata na koje se odnosi</p>			
--	--	--	--

<p>evaluacija iz stavka 1., među ostalim u pogledu:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) primjene ove Direktive u pogledu tehnološkog razvoja, posebno u pogledu autonomnih i poluautonomnih vozila;(b) primjerenosti područja primjene ove Direktive, uzimajući u obzir rizike od nezgoda koje predstavljaju različita motorna vozila;(c) u obliku preispitivanja, djelotvornosti sustavâ za razmjenu informacija za potrebe provjera osiguranja u prekograničnim situacijama, uključujući, ako je potrebno, procjenu izvedivosti upotrebe postojećih sustava za razmjenu informacija u takvim slučajevima, te u svakom slučaju analizu ciljeva sustava za razmjenu informacija i procjenu njihovih troškova; i(d) korištenja, od strane društava za osiguranje, sustava u kojima na premije utječu potvrde o odštetnim zahtjevima ugovaratelja osiguranja, među ostalim sustava ‚bonus-malus‘ ili bonusa za nepodnošenje odštetnog zahtjeva. <p>Tom se izvješću prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.</p> <p>(*4) Odluka Komisije 2004/9/EZ od 5. studenoga 2003. o osnivanju</p>			
--	--	--	--

<p>Europskog odbora za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 3, 7.1.2004., str. 34.)."</p> <p>(*5) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)."</p> <p>(*6) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.”;</p> <p>23. u članku 30. dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„Članak 10.a stavci od 1. do 12. primjenjuju se od datuma sporazuma iz članka 10.a stavka 13. prvog podstavka ili od datuma početka primjene delegiranog akta Komisije iz članka 10.a stavka 13. četvrtog podstavka.</p> <p>Članak 25.a stavci od 1. do 12. primjenjuju se od datuma sporazuma iz članka 25.a stavka 13. prvog podstavka ili od datuma početka primjene delegiranog akta Komisije iz članka 25.a stavka 13. četvrtog podstavka.</p> <p>Međutim, članak 10.a stavci od 1. do 12. i članak 25.a stavci od 1. do 12. ne primjenjuju se prije 23. prosinca 2023.</p> <p>Članak 16. drugi stavak druga rečenica te treći, četvrti i peti stavak primjenjuju se od</p>			
---	--	--	--

<p>23. travnja 2024. ili od datuma početka primjene provedbenog akta Komisije iz članka 16. šestog stavka, ovisno o tome koji je datum kasniji.”</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 23. prosinca 2023. donose i objavljuju mjere potrebne radi usklađivanja s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>One primjenjuju te mjere od 23. prosinca 2023.</p> <p>Odstupajući od prvog podstavka ovog stavka, države članice do 23. lipnja 2023. donose mjere potrebne radi usklađivanja s izmjenama koje su utvrđene u članku 1. točkama 8. i 18. ove Direktive u pogledu članka 10.a stavka 13. drugog podstavka odnosno članka 25.a stavka 13. drugog podstavka Direktive 2009/103/EZ.</p> <p>Kad države članice donose mjere iz ovog stavka, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p>	<p>Stupanje na snagu</p> <p>Članak 45.</p> <p>Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Narodnim novinama“ osim odredbi:</p> <p>- članka 22. stavaka 10. do 13. koji su dodani člankom 13. ovoga Zakona, a koji stavci stupaju na snagu 23. travnja 2024.</p> <p>- članka 31. stavaka 1. do 12. koji su dodani člankom 19. ovoga Zakona, a koji stavci stupaju na snagu 23. prosinca 2023.</p> <p>- članka 61.a stavaka 1. do 13. koji su dodani člankom 35. ovoga Zakona, a koji stavci stupaju na snagu 23. prosinca 2023.”.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na adresate Direktive.</p>
<p>Izjava Komisije</p> <p>Komisija je i dalje predana očuvanju visokog stupnja zaštite žrtava u kontekstu Direktive o osiguranju motornih vozila. Naš je cilj osigurati da žrtve, među ostalim u prekograničnim situacijama, naknadu prime što je brže moguće i da ne podliježu nerazmjernim postupovnim zahtjevima koji</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba se odnosi na izjavu Komisije.</p>

<p>bi im mogli otežati pristup toj naknadi. Učinkovitost naknade u velikoj mjeri ovisi o tome je li isplaćena pravodobno. U tom pogledu primamo na znanje zabrinutost koju je Europski parlament u više navrata izrazio u pogledu razlika među državama članicama u vezi s rokovima zastare, tj. relevantnim vremenskim razdobljem tijekom kojeg oštećena strana može podnijeti zahtjev. Komisija će pažljivo razmotriti to pitanje i ispitati moguće pravne lijekove kako bi dodatno ojačala zaštitu žrtava ako dokazi pokažu da je djelovanje na razini Unije opravdano.</p>			
--	--	--	--